

Bruksela, 5 marca 2026 r.
(OR. en)

7009/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0068 (COD)

COMPET 278
IND 165
MI 215
MAP 74
FDI 7
TRANS 124
CLIMA 113
ENV 200
ENER 108
ECOFIN 291
UD 52
POLCOM 84
CODEC 395

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	5 marca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 100 final
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1724, (UE) 2024/1735 i (UE) 2024/3110

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 100 final.

Załącznik: COM(2026) 100 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.3.2026 r.
COM(2026) 100 final

2026/0068 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych
i dekarbonizacji w sektorach strategicznych oraz zmieniające rozporządzenia (UE)
2018/1724,
(UE) 2024/1735 i (UE) 2024/3110**

{SEC(2026) 70 final} - {SWD(2026) 70 final} - {SWD(2026) 71 final} -
{SWD(2026) 72 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Niniejsze uzasadnienie towarzyszy wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych: „Aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu”.

W dzisiejszym krajobrazie geopolitycznym częste i ukierunkowane wykorzystywanie narzędzi gospodarczych do osiągania celów strategicznych stanowi poważne zagrożenie dla odporności, konkurencyjności, bezpieczeństwa gospodarczego i autonomii strategicznej Unii. Jak podkreślono w raporcie Dragiego na temat europejskiej konkurencyjności, wykorzystywanie zależności partnerów handlowych UE w sektorach strategicznych jako broni zagraża bezpieczeństwu, konkurencyjności i gospodarce UE¹. Zdolność Unii do reagowania i zmniejszania zależności od państw trzecich zależy od siły jej bazy przemysłowej, zdolności innowacyjnych i integralności jednolitego rynku.

Przejście na czystą i cyfrową gospodarkę stanowi doskonałą okazję do wzmocnienia bazy przemysłowej UE, co podkreślono m.in. w komunikacie Komisji w sprawie Paktu dla czystego przemysłu². Globalna konkurencja, szybkie zmiany technologiczne, niekorzystna sytuacja pod względem kosztów strukturalnych, nieuczciwe zakłócenia na rynku światowym, takie jak coraz częstsze wykorzystywanie subsydiów zagranicznych w celu stworzenia przewagi konkurencyjnej, oraz wykorzystywanie zależności gospodarczych jako broni zmieniają globalne łańcuchy wartości. Jednocześnie rosnące napięcia geopolityczne pogłębiają istniejące podatności na zagrożenia i tworzą nowe. W tym kontekście UE musi działać strategicznie, aby zabezpieczyć i jeszcze bardziej wzmocnić swoją odporność, bazę przemysłową i długoterminową konkurencyjność oraz zapewnić, aby transformacja klimatyczna stała się siłą napędową wzrostu przemysłowego.

Przemysł wytwórczy ma zasadnicze znaczenie dla ochrony i zwiększenia długoterminowej odporności gospodarczej UE oraz dla osiągnięcia jej celu neutralności klimatycznej. W 2024 r. odpowiadał on za 18,3 % zatrudnienia w unijnych przedsiębiorstwach³ i 14,3 % całkowitego unijnego PKB⁴, generując jednocześnie 26,2 % emisji gazów cieplarnianych w UE⁵. Pomimo utrzymującego się znaczenia gospodarczego udział tego sektora w PKB zmniejszył się w ostatnich dziesięcioleciach z 17,4 % w 2000 r. do obecnego poziomu

¹ Wspólny komunikat, Wzmocnienie bezpieczeństwa gospodarczego UE, JOIN(2025) 977 final.

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji (COM(2025) 85 final, 26.2.2025).

³ Eurostat, [Przedsiębiorstwa według szczegółowych rodzajów działalności NACE Rev. 2 i specjalnych danych zagregowanych \[sbs_ovw_act_custom_20259000\]](#), ostatnia aktualizacja 8 grudnia 2025 r., DOI: 10.2908/sbs_ovw_act.

⁴ Eurostat, [Wartość dodana brutto i dochód według głównych gałęzi przemysłu \(NACE Rev. 2\) \[nama_10_a10_custom_20259318\]](#), ostatnia aktualizacja 20 lutego 2026 r., DOI: 10.2908/nama_10_a10.

⁵ Eurostat, [Rachunki emisji do powietrza według rodzajów działalności NACE Rev. 2 \[env_ac_ainah_r2_custom_20259376\]](#), ostatnia aktualizacja 28 listopada 2025 r., DOI: 10.2908/env_ac_ainah_r2.

14,3 %⁶. Regresja ta jest nie tylko rzeczywistością gospodarczą, ale również strategicznym sygnałem ostrzegawczym o potencjalnie strukturalnych skutkach dla dobrobytu i spójności społecznej UE. Jednocześnie przemysł wytwórczy w coraz większym stopniu musi stawiać czoła wyzwaniom, takim jak wysokie ceny energii, światowa nadwyżka mocy produkcyjnych, wysokie koszty kapitałowe i operacyjne dekarbonizacji i wdrażania nowych technologii, niskie inwestycje w porównaniu z innymi regionami, a także przeszkody regulacyjne⁷.

Dlatego też Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu ma na celu zapewnienie, aby **do 2035 r. tendencja ta została odwrócona, a produkcja stanowiła 20 % unijnego PKB**. Cel ten zostanie osiągnięty przez przyspieszenie wydawania pozwoleń na realizację wszystkich projektów z zakresu produkcji oraz przez zapewnienie zestawu narzędzi zapewniających dostęp do jednolitego rynku europejskiego w sposób zapobiegający strategicznym zależnościom, tworzący miejsca pracy w sektorze wytwórczym, zwiększający dekarbonizację i efektywność klimatyczną oraz zapewniający europejskim obywatelom i przedsiębiorstwom stały dostęp do kluczowych towarów i wyrobów.

Osiągnięcie autonomii strategicznej UE przy utrzymaniu konkurencyjności przemysłu i jednoczesnej dekarbonizacji wymaga solidnego uzasadnienia biznesowego. W tym kontekście zwiększenie konkurencyjności niektórych strategicznych sektorów i technologii, w szczególności technologii neutralnych emisyjnie, a także sektorów energochłonnych i łańcucha dostaw sektora motoryzacyjnego, ma zasadnicze znaczenie dla odporności, autonomii strategicznej i celów klimatycznych UE. Brak zabezpieczenia i dywersyfikacji kluczowych łańcuchów dostaw stworzyłoby poważne ryzyko gospodarcze i społeczne, a także doprowadziłoby do potencjalnych zakłóceń porządku publicznego w Unii. Zmniejszenie podatności na zagrożenia zewnętrzne mogłoby przyczynić się do wzmocnienia naszej gospodarki, pobudzenia inwestycji i wsparcia uzasadnienia biznesowego dla trwającego procesu głębokiej transformacji przemysłowej.

Sektory objęte Aktem w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu – w szczególności sektory energochłonne, produkcja technologii neutralnych emisyjnie i przemysł motoryzacyjny – mają ograniczony udział w produkcji UE, ale odgrywają nieproporcjonalną rolę strategiczną. **Łącznie sektory strategiczne, których dotyczy Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu, odpowiadają za około 15 % produkcji w przemyśle wytwórczym UE**. O ich znaczeniu decyduje więc ich centralna rola jako dostawców wyższego szczebla i czynników wspomagających ekosystemy przemysłowe niższego szczebla, w tym budownictwo, mobilność, energię, a także przestrzeń kosmiczną i obronność, raczej niż ich łączna wielkość.

Opóźnione lub niewystarczające postępy w działaniach w dziedzinie klimatu mogą pogłębić gospodarcze i społeczne skutki zmiany klimatu, co będzie miało wpływ na stabilność społeczną. Działania są szczególnie potrzebne w wymienionych poniżej sektorach.

Sektory energochłonne są kluczowym filarem dobrobytu w Europie i fundamentem bazy przemysłowej kontynentu, stanowiącym podstawę większości ekosystemów przemysłowych. Od 2021 r. wielkość produkcji w sektorach energochłonnych jednak znacznie spadła w porównaniu z innymi sektorami przemysłu wytwórczego⁸. Pogłębiły się różnice w kosztach w porównaniu z innymi regionami świata, a udział przywozu wzrósł, w szczególności

⁶ Eurostat, [Wartość dodana brutto i dochód według głównych gałęzi przemysłu \(NACE Rev. 2\) \[nama_10_a10_custom_20259318\]](#), ostatnia aktualizacja 20 lutego 2026 r., DOI: 10.2908/nama_10_a10.

⁷ Draghi, M. (2024). [Przyszłość europejskiej konkurencyjności – Szczegółowa analiza i zalecenia \(część B\)](#).

⁸ Wewnętrzna analiza Komisji Europejskiej, zob. sprawozdanie z oceny skutków.

w odniesieniu do podstawowych metali i chemikaliów⁹. Wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych pozostają na niemożliwym do utrzymania niskim poziomie¹⁰. Dekarbonizacja tych sektorów wymaga znacznych inwestycji¹¹, jednak tempo dekarbonizacji nie jest wystarczająco szybkie, aby osiągnąć cele klimatyczne UE. Chociaż ogłoszono wiele projektów dekarbonizacji i niektóre z nich są w trakcie realizacji, od 2023 r. ponad połowa projektów pozostaje niewdrożona¹². Modernizacja tych sektorów ma zasadnicze znaczenie nie tylko dla osiągnięcia naszych celów klimatycznych, ale także dla zdolności Europy do ugruntowania przemysłowych łańcuchów wartości i zapewnienia wysokiej jakości miejsc pracy. Wśród sektorów energochłonnych największymi emitentami są przemysł stalowy i cementowy, natomiast przemysł chemiczny jest trzecim co do wielkości źródłem emisji gazów cieplarnianych w UE. Aluminium jest również wysoce elektrochłonne i uznaje się je za surowiec strategiczny, przy czym należy się spodziewać, że do 2050 r. popyt na nie wzrośnie o 33 %. Jednocześnie w ostatnim dziesięcioleciu przemysł ten stracił znaczny udział w rynku UE. Ze względu na wysoką intensywność emisji gazów cieplarnianych i strategiczną rolę w czystej i cyfrowej transformacji sektory te uznaje się za priorytetowe w ustanawianiu środków po stronie popytu. Charakteryzują się one również ograniczonym wpływem na koszty ponoszone przez sektory niższego szczebla.

Technologie neutralne emisyjnie stoją w obliczu wyzwań związanych z konkurencyjnością i znaczących podatności na zagrożenia dla łańcucha dostaw¹³. Chociaż wdrażanie tych technologii w UE – i na świecie – postępuje, udział UE w światowym rynku produkcji tych technologii maleje. Produkcja jest wysoce skoncentrowana w Chinach, które odpowiadają za ponad 80 % zdolności produkcji baterii i fotowoltaiki, w tym przetwornic solarnych, które pełnią zasadniczą funkcję w unijnej infrastrukturze krytycznej. W przypadku innych technologii neutralnych emisyjnie, takich jak pompy ciepła i technologie energii geotermalnej, produkcja w UE w dużym stopniu zależy od komponentów pochodzących od dostawców spoza UE. Tani przywóz z Chin wywiera presję kosztową na technologie energii wiatrowej, natomiast technologie wychwytywania dwutlenku węgla pozostają w tyle pod względem transportu i składowania CO₂. Bez zdecydowanych działań UE może stać się jeszcze bardziej zależna od importowanych czystych technologii, dokładnie w momencie, gdy globalni partnerzy przyspieszają swoje strategie przemysłowe¹⁴ i wykorzystują swoje mocne strony przemysłowe jako broń. Jednocześnie technologie neutralne emisyjnie są jednym ze źródeł siły przemysłowej UE i należy im zapewnić równe warunki działania na całym świecie w świetle nieuczciwie subsydiowanych nadwyżek mocy produkcyjnych ze strony państw trzecich.

Gałęzie przemysłu niższego szczebla również znajdują się pod presją. Konkurencyjność **europejskiego przemysłu motoryzacyjnego** – symbol wiodącej pozycji Unii w przemyśle – znacznie spadła, przy czym średnia rentowność europejskich dostawców części samochodowych zmniejszyła się z 7,4 % w 2017 r. do 5 % w 2023 r., a w latach 2024/2025

⁹ Dokumenty robocze OECD, [A comprehensive overview of the Energy Intensive Industries ecosystem \[Kompleksowy przegląd ekosystemu energochłonnych gałęzi przemysłu\]](#), 2025/09.

¹⁰ Europejski plan działania w zakresie stali i metali, COM(2025) 125 final, 19 marca 2025 r.

¹¹ Do 2040 r. potrzeba około 500 mld EUR na przemysł chemiczny, przemysł metalurgiczny, przemysł mineralnych surowców niemetalicznych oraz przemysł celulozowo-papierniczy – Draghi, M. (2024). [Przyszłość europejskiej konkurencyjności – Szczegółowa analiza i zalecenia \(część B\)](#), s. 99 oraz [dokument roboczy służb Komisji](#), sprawozdanie z oceny skutków, Cel klimatyczny na 2040 r. i droga ku neutralności klimatycznej do 2050 r. jako fundamenty zrównoważonego, sprawiedliwego i dostatniego społeczeństwa, część 3, s. 164–167.

¹² Analiza JRC, zob. sprawozdanie z oceny skutków.

¹³ [Sprawozdanie z postępów w dziedzinie konkurencyjności w zakresie czystych technologii energetycznych](#), COM(2025) 74 final, 26 lutego 2025 r.

¹⁴ BloombergNEF, New Energy Outlook.

zapowiedziano ponad 100 000 zwolnień¹⁵. Ostatnie badania pokazują, że połowa europejskich dostawców części samochodowych planuje ograniczyć zdolności produkcyjne w UE w nadchodzących latach. Spadek ten zagraża setkom tysięcy miejsc pracy i integralności przyszłości europejskiego przemysłu.

W tym kontekście niniejszy wniosek dotyczy trzech głównych problemów cząstkowych, a mianowicie:

- 1) podatności na zagrożenia dla łańcucha dostaw w strategicznych sektorach i technologiach. Globalna, nie zawsze uczciwa konkurencja i zależności w międzynarodowym łańcuchu wartości osłabiają zdolność Europy do zwiększenia lub utrzymania produkcji w strategicznych sektorach i technologiach. Problemem jest brak wiedzy specjalistycznej w dziedzinie technologii i produkcji w UE w odniesieniu do niektórych kluczowych technologii neutralnych emisyjnie i technologii cyfrowych. Skalę tego problemu pogłębia fragmentaryczne podejście UE do inwestycji zagranicznych, które często nie wiążą się z transferem technologii, tworzeniem miejsc pracy i integracją łańcucha wartości w UE;
- 2) ograniczony popyt na europejskie niskoemisyjne produkty przemysłowe/brak rynków pionierskich dla tych produktów. Wysokie koszty produkcji, różne poziomy gotowości technologicznej i brak przemysłowych efektów skali ograniczają rozwój i absorpcję przez rynek produktów niskoemisyjnych w sektorach energochłonnych, co osłabia lub opóźnia inwestycje w dekarbonizację. Sytuację tę dodatkowo pogarszają wyzwania związane z odróżnianiem niskoemisyjnych produktów przemysłowych od ich wysokoemisyjnych odpowiedników oraz ograniczona gotowość sektorów niższego szczebla do płacenia większej ceny za produkty niskoemisyjne;
- 3) technologie przemysłowe nie są wdrażane na dużą skalę. Długotrwałe, fragmentaryczne i niepewne procedury wydawania pozwoleń na projekty dekarbonizacji przemysłu, w tym na połączenia infrastrukturalne, opóźniają wdrażanie i zwiększanie skali nowych technologii. Dekarbonizacja procesów przemysłowych wymaga głębokiej i kosztownej transformacji aktywów i operacji, co pociąga za sobą znaczne inwestycje, które mogą zostać zamrożone w trakcie długich procesów wydawania pozwoleń. Istotne wąskie gardło stanowią trudności w ograniczaniu ryzyka inwestycji i dostępie do finansowania.

W tym scenariuszu w Pakcie dla czystego przemysłu zapowiedziano nową inicjatywę regulacyjną mającą na celu rozwiązanie problemów z wydawaniem pozwoleń, wprowadzenie kryteriów odporności i zrównoważonego rozwoju oraz stworzenie rynków pionierskich dla europejskich czystych i odpornych produktów i technologii przemysłowych.

Niniejszy wniosek stanowi realizację zobowiązania politycznego podjętego przez przewodniczącą Ursulę von der Leyen, która w orędziu o stanie Unii w 2025 r. zapowiedziała **Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu**, aby zwiększyć popyt na czyste i wyprodukowane w UE produkty w strategicznych sektorach i technologiach. Akt ten zapowiedziano również w komunikacie w sprawie europejskiej strategii gospodarczej z 3 grudnia 2025 r.

¹⁵ [„European automotive industry: What it takes to regain competitiveness” \[Europejski przemysł motoryzacyjny: co trzeba zrobić, aby odzyskać konkurencyjność\]](#), McKinsey, 10 marca 2025 r.

Niniejszy wniosek ustawodawczy ma na celu wzmocnienie długoterminowej odporności gospodarczej, dobrobytu i autonomii strategicznej UE przez wspieranie produkcji przemysłowej i przyspieszenie dekarbonizacji. Jego główne cele są następujące:

- wykorzystanie dostępu do jednolitego rynku i jego skali w celu zwiększenia popytu na europejskie niskoemisyjne produkty przemysłowe i technologie neutralne emisyjnie, w tym przez ułatwienie różnicowania stali niskoemisyjnej w celu zwiększenia jej wartości i zbywalności;
- maksymalizacja jakości i korzyści dla jednolitego rynku inwestycji zagranicznych w UE w najbardziej strategicznych sektorach;
- wdrażanie projektów produkcyjnych na dużą skalę przez przyspieszenie i uproszczenie procesu wydawania pozwoleń na projekty z zakresu produkcji, a także przez ułatwienie rozwoju klastrów przemysłowych na obszarach przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej („obszary przyspieszonego rozwoju”).

Aby osiągnąć te cele, we wniosku wprowadzono zrównoważone podejście regulacyjne w celu zwiększenia konkurencyjności przemysłu oraz ograniczenia strategicznych zależności w kluczowych sektorach, a także zapobiegania im. Ogranicza się ono do zestawu minimalnych wymogów niezbędnych do rozwiązania problemów, z którymi boryka się obecnie wybrana liczba sektorów strategicznych, bez nadmiernego ograniczania rynku i rozwoju technologicznego ani nieproporcjonalnego zwiększania kosztów określonych materiałów i produktów. Ponadto we wniosku określono ramy mające na celu usprawnienie procedur wydawania pozwoleń i promowanie skoordynowanego podejścia do projektów inwestycyjnych w całej Unii.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek stanowi odpowiedź na Pakt dla czystego przemysłu, Kompas konkurencyjności dla UE oraz wspólny komunikat w sprawie wzmocnienia bezpieczeństwa gospodarczego UE, w których uznano potrzebę podjęcia pilnych działań w celu zabezpieczenia przyszłości UE jako potęgi gospodarczej, miejsca docelowego inwestycji i ośrodka produkcyjnego. Stanowi on realizację Planu działania dla przemysłu motoryzacyjnego, w którym stwierdzono, że wsparcie publiczne przynoszące korzyści przemysłowi motoryzacyjnemu będzie uzależnione od kryteriów odporności i zrównoważoności, oraz wezwano do promowania w Akcie w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu wymogów dotyczących unijnego pochodzenia ogniw i komponentów baterii w pojazdach elektrycznych sprzedawanych w Unii, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.

Niniejszy wniosek służy także osiągnięciu celów pakietu motoryzacyjnego przyjętego w dniu 16 grudnia 2025 r., w którym przewidziano między innymi przyznawanie superjednostek małym przystępnym cenowo pojazdom elektrycznym wyprodukowanym w Unii przed 2035 r. oraz zmieniono cel redukcji emisji do 2035 r., przy czym pozostałe emisje mają być kompensowane wykorzystaniem stali niskoemisyjnej wyprodukowanej w Unii lub paliw odnawialnych i niskoemisyjnych. We wniosku tym¹⁶, który zmienia rozporządzenie (UE) 2019/631, upoważniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych ustanawiających kryteria, na podstawie których produkty objęte zakresem tego rozporządzenia mogą kwalifikować się jako „małe pojazdy bezemisyjne wyprodukowane w Unii” lub „stal niskoemisyjna wyprodukowana w Unii”. Pakiet motoryzacyjny obejmuje również wniosek

¹⁶ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/631 w odniesieniu do norm emisji CO₂ dla nowych pojazdów lekkich i oznakowania pojazdów oraz uchylającego dyrektywę 1999/94/WE.

dotyczący rozporządzenia w sprawie ekologicznie czystych pojazdów korporacyjnych¹⁷. We wniosku tym ograniczono wsparcie finansowe dla pojazdów korporacyjnych do bezemisyjnych i niskoemisyjnych pojazdów korporacyjnych i upoważniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia metody określania kryteriów „wyprodukowania w Unii Europejskiej”. Aby zapewnić spójność między tymi trzema instrumentami oraz pewność prawa, niniejsze rozporządzenie zawiera zharmonizowane definicje „małych przystępnych cenowo pojazdów elektrycznych wyprodukowanych w Unii”, „stali niskoemisyjnej wyprodukowanej w Unii” oraz „korporacyjnych samochodów osobowych i dostawczych wyprodukowanych w Unii Europejskiej”. W związku z tym wnioski z dnia 16 grudnia 2025 r. należy dostosować tak, aby odnosiły się do podejścia horyzontalnego przyjętego w niniejszym rozporządzeniu, a nie do aktów delegowanych, w celu zapewnienia spójności ram prawnych.

Niniejsze rozporządzenie jest spójne z unijnym kodeksem celnym, w którym ustanowiono unijne niepreferencyjne reguły pochodzenia. Do celów określania pochodzenia produktów objętych niniejszym rozporządzeniem stosuje się unijne niepreferencyjne reguły pochodzenia ustanowione na mocy tego kodeksu.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu przyczynia się do tworzenia przepisów istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa gospodarczego UE, konkurencyjności przemysłu i dekarbonizacji. Biorąc pod uwagę rolę sektorów energochłonnych i technologii neutralnych emisyjnie w wielu sektorach gospodarki i przemysłowych łańcuchach wartości, istotne znaczenie ma szereg zbiorów europejskich strategii politycznych i prawodawstwa.

Po pierwsze Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu jest spójny z aktem w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie (NZIA) i uzupełnia go przez rozszerzenie uproszczonych przepisów dotyczących wydawania pozwoleń – takich jak wyznaczenie pojedynczych punktów kontaktowych oraz wprowadzenie ograniczeń czasowych – na wszystkie energochłonne projekty dekarbonizacji przemysłu oraz przez wprowadzenie wymogów dotyczących pochodzenia unijnego w odniesieniu do niektórych konkretnych komponentów technologii neutralnych emisyjnie, aby zapobiec obchodzeniu przepisów oraz dalej budować zdolności produkcji UE, a także odporne i konkurencyjne krajowe łańcuchy wartości.

Po drugie niniejszy wniosek jest spójny z Europejskim prawem o klimacie, ponieważ ma przyczynić się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej przez wspieranie inwestycji w dekarbonizację przemysłu i w technologie neutralne emisyjnie.

Po trzecie niniejszy wniosek jest spójny z najnowszymi inicjatywami mającymi na celu usprawnienie procedur wydawania pozwoleń i zwiększenie konkurencyjności sektora motoryzacyjnego. W szczególności Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu ma na celu usprawnienie kluczowych procesów wydawania pozwoleń, w szczególności przez cyfryzację i ponowne wykorzystanie danych. Opiera się on na zestawie środków udostępnionych w ramach wniosku dotyczącego pozwoleń środowiskowych, przewidując stosowanie tego zestawu do szczególnych potrzeb sektora.

Niniejszy wniosek jest również spójny z innymi przepisami UE mającymi na celu wspieranie transformacji przemysłu europejskiego w kierunku czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym. Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu jest na przykład spójny z przyszłymi przepisami o ochronie środowiska w odniesieniu do poszczególnych produktów i je uzupełnia. W sektorze budowlanym uzupełnia on rozporządzenie w sprawie

¹⁷ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ekologicznie czystych pojazdów korporacyjnych.

wyrobów budowlanych, w tym normę zharmonizowaną dotyczącą emisji gazów cieplarnianych i planowane oznakowanie betonu niskoemisyjnego. W sektorze stali przyszły akt delegowany dotyczący wyrobów ze stali na podstawie rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów zapewni elementy niezbędne do wdrożenia przepisów dotyczących rynków pionierskich w odniesieniu do stali, biorąc pod uwagę różną specyfikę dekarbonizacji producentów zajmujących się podstawową i wtórną produkcją stali oraz nagradzając obieg zamknięty. Jeśli chodzi o opracowywanie wymogów dotyczących etykietowania i wymogów informacyjnych w oparciu o progi wydajności dla różnych produktów, takie progi powinny uwzględniać zawartość materiałów z recyklingu w produkcie przemysłowym oraz zmniejszać się wraz ze wzrostem zawartości materiałów z recyklingu w produktach, w stosownych przypadkach. Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu uzupełnia również rozporządzenie w sprawie baterii, w którym określono ramy ambicji środowiskowych w odniesieniu do produkcji baterii w UE, umożliwiając skoncentrowanie przepisów dotyczących rynków pionierskich w ramach Aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu na wymogach dotyczących pochodzenia unijnego. Stanowi on uzupełnienie przyszłych przepisów dotyczących efektywności środowiskowej modułów fotowoltaicznych w ramach ekoprojektu i etykietowania energetycznego przez propagowanie produkcji wyrobów zgodnych z wymogami w UE. Jeśli chodzi o wspieranie rozwiązań niskoemisyjnych oraz rozwiązań w zakresie biotechnologii, jest on zgodny z nową unijną strategią dotyczącą biogospodarki.

Niniejszy wniosek jest również spójny z pozostałymi przepisami UE dotyczącymi klimatu. Unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) jest głównym instrumentem polityki klimatycznej służącym redukcji emisji gazów cieplarnianych i odgrywa kluczową rolę w zachęcaniu do redukcji emisji w sektorach energochłonnych, a także w produkcji energii elektrycznej. Niniejszy wniosek uzupełnia sygnał cenowy zapewniany przez EU ETS, wspierając tworzenie pionierskich rynków niskoemisyjnych produktów przemysłowych. Jest on również zgodny z rozporządzeniem ustanawiającym mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM).

Jeżeli chodzi o przyszłe inicjatywy, wniosek dotyczący aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym uzupełni Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu przez wspieranie recyklingu i dostępu do surowców wtórnych oraz zmniejszenie zależności i podatności na zagrożenia również w odniesieniu do produktów sektorów energochłonnych. Zapewniona zostanie również spójność między środkami sektorowymi określonymi w Akcie w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu a nadrzędnymi ramami zbliżającego się przeglądu przepisów dotyczących zamówień publicznych.

We wniosku uwzględniono międzynarodowe zobowiązania Unii w zakresie zamówień publicznych wynikające z Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych (GPA) oraz odpowiednich dwustronnych umów handlowych UE. Podmioty gospodarcze mające siedzibę w państwach objętych takimi zobowiązaniami mogą korzystać z możliwego do wyegzekwowania dostępu do konkretnych postępowań o udzielenie zamówienia określonych w odpowiednich listach dotyczących zakresu zastosowania. Zobowiązania te są uporządkowane według kategorii instytucji zamawiających, w tym instytucji rządowych na szczeblu centralnym, instytucji poniżej szczebla centralnego, podmiotów prawa publicznego i przedsiębiorstw użyteczności publicznej, oraz według rodzajów zamówień, takich jak zamówienia na towary, usługi i obiekty budowlane. Ich zastosowanie zależy zatem od instytucji zamawiającej, która udziela zamówienia, oraz od przedmiotu zamówienia. Ponadto Unia zachowuje prawo do stosowania wyjątków ogólnych lub wyjątków spowodowanych względami bezpieczeństwa.

W rezultacie zobowiązania Unii w zakresie zamówień publicznych nie zapewniają jednolitego ani kompleksowego dostępu wszystkim partnerom i nie jest możliwe ustanowienie jednego wykazu państw trzecich mających w pełni zabezpieczony dostęp do całego unijnego rynku zamówień publicznych. Szczegółowe informacje na temat zobowiązań w zakresie zamówień publicznych i kwalifikowalności dostawców są dostępne dla instytucji zamawiających¹⁸, co wspiera spójne stosowanie międzynarodowych zobowiązań w zakresie zamówień publicznych przy jednoczesnym zachowaniu zdolności Unii do realizacji jej celów politycznych określonych w niniejszym wniosku.

Podczas gdy w Akcie w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu ustanawia się ramy dotyczące tego, *co* zawierają zamówienia spełniające kryterium „wyprodukowano w Europie”, obejmujące produkty sektorów energochłonnych, technologie neutralne emisyjnie i części samochodowe, zbliżający się przegląd ram prawnych dotyczących zamówień publicznych pozwoli sprecyzować, *w jaki sposób* należy przeprowadzać takie zamówienia. W szczególności zintegruje on i wdroży wymogi sektorowe określone w odpowiednich aktach ustawodawczych w ramach wspólnych zamówień, a w przypadku kluczowych sektorów zapewni instytucjom zamawiającym jasne narzędzia umożliwiające preferencyjne traktowanie ofert obejmujących głównie produkty europejskie. Podejście to zapewnia spójność i pewność prawa na potrzeby zarówno nabywców publicznych, jak i podmiotów gospodarczych.

Proponowane rozporządzenie uwzględnia również unijne instrumenty ochrony handlu, w tym niedawno zaproponowany środek przeciwdziałający negatywnym skutkom globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych na unijnym rynku stali. Uzupełnia ono również istniejące ramy bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które dotyczą bezpieczeństwa i porządku publicznego. Ponadto wniosek pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych reguł konkurencji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Właściwą podstawą prawną jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”), który pozwala Unii na przyjmowanie środków harmonizacyjnych. Biorąc pod uwagę złożoność i transnarodowy charakter odporności i dekarbonizacji przemysłu, takie środki są potrzebne do zapewnienia właściwego funkcjonowania jednolitego rynku, w szczególności w odniesieniu do sektorów strategicznych.

Ponadto konieczne jest również wykorzystanie art. 207 Traktatu o wspólnej polityce handlowej UE jako dodatkowej podstawy prawnej w odniesieniu do niektórych środków wprowadzanych na mocy niniejszego rozporządzenia. Przepisy dotyczące inwestycji zagranicznych obejmują określony zbiór sektorów w celu zapewnienia minimalnych warunków inwestycyjnych i produkcji o wartości dodanej w Unii. W związku z tym przepisy te mają przede wszystkim na celu prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne są jednak wyraźnie objęte zakresem wspólnej polityki handlowej UE.

¹⁸ Szczegółowe informacje są dostępne za pośrednictwem narzędzia Komisji Europejskiej „[Procurement for Buyers](#)” w portalu Access2Markets i pomagają unijnym podmiotom zamawiającym dowiedzieć się, którzy oferenci kwalifikują się do udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego w państwach członkowskich UE na podstawie postanowień Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych (GPA) i dwustronnych umów handlowych UE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Konkurencyjność, trwały dobrobyt, bezpieczeństwo gospodarcze i dekarbonizacja to kwestie o dużym znaczeniu dla UE. Żadne pojedyncze państwo członkowskie nie jest w stanie samodzielnie skutecznie rozwiązać problemu dekarbonizacji przemysłu ze względu na zintegrowany charakter tego wyzwania, które obejmuje: rynki energii, działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu oraz potrzebę właściwego funkcjonowania jednolitego rynku produktów sektorów energochłonnych i technologii neutralnych emisyjnie. Wyzwania w zakresie konkurencyjności, przed którymi stoi obecnie przemysł, prawdopodobnie skłonią państwa członkowskie do wdrożenia jednostronnych środków. Chociaż takie działania mogą być uzasadnione, nieskoordynowane ryzyko może mieć negatywny wpływ na funkcjonowanie i fragmentację jednolitego rynku, co sprawi, że UE będzie bardziej podatna na wstrząsy zewnętrzne i nie będzie w stanie wykorzystać atutów jednolitego rynku, aby przynieść korzyści lokalnym i europejskim ekosystemom.

Zharmonizowane podejście na szczeblu UE jest zatem konieczne na podstawie art. 114 TFUE, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku oraz sprostać wyzwaniom związanym z odpornością i dekarbonizacją przemysłu, przy jednoczesnym zagwarantowaniu konkurencyjności UE. Środki określone w niniejszej inicjatywie nie byłyby tak skuteczne (o ile w ogóle), gdyby zostały wdrożone przez państwa członkowskie działające samodzielnie, ponieważ wyzwania, do których te środki mają zastosowanie, dotyczą całego jednolitego rynku. Nie ograniczają się one do pojedynczych państw członkowskich ani do podgrupy państw członkowskich, ale odnoszą się do bazy przemysłowej UE i ogólnounijnych łańcuchów wartości. Ponadto jest mało prawdopodobne, aby środki wdrożone wyłącznie na szczeblu państw członkowskich odpowiednio zaspokoili potrzeby ściśle powiązanych ze sobą łańcuchów dostaw w ramach jednolitego rynku, i środki te mogłyby prowadzić do dalszej fragmentacji rynku i ryzyka zakłóceń w łańcuchu dostaw.

Ponadto zmiana klimatu jest wyzwaniem transgranicznym, które wymaga działań zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i unijnym, aby skutecznie uzupełniać i wzmacniać środki podejmowane na szczeblach regionalnym, krajowym i lokalnym. Koszty niepodjęcia działań mają charakter ogólnoeuropejski. Niezbędna transformacja przemysłowa będzie miała wpływ na wiele sektorów w całej gospodarce UE, co sprawia, że skoordynowane działania na szczeblu UE są niezbędne do przeprowadzenia transformacyjnej, sprawiedliwej i racjonalnej pod względem kosztów transformacji oraz pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej. Nieskoordynowane środki krajowe niosą ze sobą ryzyko nałożenia na uczestników rynku rozbieżnych przepisów oraz stosowania niezharmonizowanych praktyk w zakresie zamówień publicznych, takich jak praktyki w zakresie zielonych zamówień publicznych, oraz procedur wydawania pozwoleń, a ostatecznie zagrażają funkcjonowaniu jednolitego rynku.

Bez dalszych działań UE *status quo* prawdopodobnie utrzyma się, co zwiększy ryzyko utraty przez UE strategicznych zdolności i możliwości przemysłowych, dalszego rozdrobnienia jednolitego rynku oraz krytycznej zależności UE od państw trzecich pod względem celów ekologicznych, cyfrowych, obronnych i bezpieczeństwa gospodarczego. To z kolei może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo gospodarcze oraz spójność społeczną i terytorialną Unii, przede wszystkim przez wpływ na zatrudnienie, rozwój regionalny i sprawiedliwy dostęp do możliwości przemysłowych.

Zgodnie z tą logiką proponowane działania koncentrują się na obszarach, w których działanie na poziomie Unii wnosi wyraźną wartość dodaną ze względu na skalę, tempo i zakres niezbędnych starań – działania te mają na celu poprawę uzasadnienia biznesowego dla inwestowania przez sektory energochłonne w dekarbonizację oraz dla strategicznych sektorów i technologii UE w celu wzmocnienia ich konkurencyjności.

W art. 5 ust. 3 TUE przewidziano, że w dziedzinach, które nie należą do wyłącznej kompetencji Unii, zastosowanie ma zasada pomocniczości. Art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE stanowi, że Unia ma wyłączne kompetencje w dziedzinie wspólnej polityki handlowej. Art. 207 ust. 2 TFUE wchodzi w zakres kategorii wyłącznych kompetencji. Kwestia pomocniczości nie ma zatem zastosowania, gdy art. 207 TFUE jest wykorzystywany jako dodatkowa podstawa prawna dla środków wdrażających wspólną politykę handlową Unii.

- **Proporcjonalność**

Proponowane środki są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ działanie na poziomie Unii wnosi wartość dodaną ze względu na skalę, pilność i zakres niezbędnych starań.

Środki dotyczące wydawania pozwoleń nałożą na państwa członkowskie obowiązki w zakresie usprawnienia procesów. Cyfryzacja procedur wydawania pozwoleń doprowadzi w perspektywie długoterminowej do oszczędności czasu i kosztów zarówno dla organów, jak i przedsiębiorstw, co umożliwi przyspieszenie czystej produkcji i wdrażania przemysłowego w całej UE.

Wymogi dotyczące niskoemisyjności i pochodzenia unijnego są proporcjonalne do europejskich przemysłowych zdolności produkcyjnych i mają na celu nienakładanie znacznych obciążeń finansowych na budżety administracyjne państw członkowskich. Ustanowienie rynków pionierskich ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia konkurencyjności kluczowych sektorów i technologii, a tym samym wzmocnienia bazy przemysłowej UE i zapewnienia autonomii w tych strategicznych sektorach.

Obowiązkowe warunki dotyczące bezpośrednich inwestycji zagranicznych są niezbędne do osiągnięcia celu, jakim jest maksymalizacja korzyści płynących z tych inwestycji we wszystkich państwach członkowskich, wzmocnienie korzyści płynących z jednolitego rynku i wykorzystanie dostępu do jednolitego rynku. Zapewnią one, aby inwestycjom towarzyszył rozwój *know-how*, tworzenie miejsc pracy i integracja łańcucha wartości.

W ramach środków dotyczących obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej na państwa członkowskie nakłada się odpowiedzialność za identyfikację i wyznaczenie takich obszarów, zapewniając jednocześnie korzyści mające na celu stworzenie lepszych i bardziej konkurencyjnych warunków dla przetwórstwa przemysłowego.

- **Wybór instrumentu**

Uznaje się, że rozporządzenie stanowi najodpowiedniejszy instrument, ponieważ umożliwia ustanowienie wymogów mających bezpośrednie zastosowanie do organów krajowych i odpowiednich podmiotów gospodarczych. Pomoże to w zapewnieniu terminowego i zharmonizowanego wdrożenia wymogów, skutkując większą pewnością prawa.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z wytycznymi w zakresie lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła kompleksowy proces konsultacji z zainteresowanymi stronami w celu zebrania wiarygodnych informacji przy użyciu szeregu metod i narzędzi oraz z udziałem wielu konsultowanych stron. Komisja przeprowadziła wiele działań: otwarte konsultacje internetowe zorganizowane w okresie od 15 kwietnia do 8 lipca 2025 r. (314 odpowiedzi i 133 załączone stanowiska);

zaproszenie do zgłaszania uwag na potrzeby oceny skutków (295 odpowiedzi); ukierunkowane konsultacje otwarte dla stowarzyszeń i przedsiębiorstw z sektorów energochłonnych (62 odpowiedzi); warsztaty na temat stosowania przepisów w praktyce dla przedsiębiorstw z sektorów energochłonnych (40 uczestników); warsztaty na temat stosowania w praktyce przepisów dotyczących unijnej etykiety stali niskoemisyjnej, wyłącznie dla przedsiębiorstw z sektora stali (34 uczestników); warsztaty na temat stosowania przepisów w praktyce dla państw członkowskich (46 uczestników), obejmujące wszystkie trzy spotkania na temat stosowania przepisów w praktyce, w tym możliwość przedłożenia dokumentów przedstawiających stanowisko; oraz ukierunkowane konsultacje dotyczące ekosystemu baterii i jego sektorów niższego szczebla (63 respondentów). Wyniki konsultacji publicznych zostały przedstawione w sprawozdaniu podsumowującym stan faktyczny, opublikowanym wraz z odpowiedziami na zaproszenie do zgłaszania uwag w portalu „Wyraż swoją opinię”.

Ogólnie rzecz biorąc, zainteresowane strony argumentowały, że wyzwaniem, przed którymi stoją energochłonne sektory przemysłu UE, są brak wystarczająco przystępnej cenowo energii ze źródeł odnawialnych, nieuczciwa konkurencja międzynarodowa, wysokie koszty kapitałowe i operacyjne związane z dekarbonizacją, niska gotowość sektorów niższego szczebla do płacenia premii ekologicznej, złożone, długie procedury wydawania pozwoleń oraz trudności w dostępie do finansowania projektów w zakresie dekarbonizacji.

Komisja uzyskała szerokie poparcie dla pomysłu utworzenia i ochrony pionierskich rynków niskoemisyjnych produktów przemysłowych wytwarzanych w UE jako kluczowego mechanizmu pobudzania popytu i wspierania inwestycji w dekarbonizację. Podobnie zainteresowane strony zgodziły się, że utworzenie rynków pionierskich posłuży ochronie konkurencyjności unijnego przemysłu czystych technologii i przemysłu motoryzacyjnego. Potwierdziły one ponadto, że wymogi dotyczące pochodzenia unijnego są ważne dla zapewnienia, aby konkurencja spoza UE nie osłabiła rynku niskoemisyjnych produktów przemysłowych i produktów z zakresu czystych technologii. Większość zainteresowanych stron z sektora baterii również poparła wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w różnych środkach z zakresu polityki, zarówno w odniesieniu do zamówień publicznych, jak i produktów wprowadzanych do obrotu. Usprawnienie i przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń spotkało się z dużym poparciem, w szczególności ze strony MŚP, które dysponują mniejszymi zasobami na zarządzanie obciążeniem administracyjnym. Zainteresowane strony pozytywnie oceniły przepisy dotyczące inwestycji zagranicznych, zauważając, że takie środki mogłyby przyciągnąć bardzo potrzebny kapitał wraz z dodatkowymi korzyściami.

• **Ocena skutków**

Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa niniejszy wniosek regulacyjny opiera się na ocenie skutków, w której przeanalizowano ogólny problem i powiązane z nim szczegółowe kwestie związane z potrzebą przyspieszenia przez przemysł UE dekarbonizacji procesów i produktów w globalnym kontekście wyzwań związanych z konkurencyjnością. W ocenie skutków określono możliwe warianty strategiczne ukierunkowane na eliminację czynników powodujących problemy oraz oceniono ich prawdopodobne skutki. Ocena skutków została skonstruowana w taki sposób, aby odzwierciedlać treść konsultacji przeprowadzonych z międzyresortową grupą sterującą Komisji ds. Aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu.

26 września 2025 r. przedmiotowa ocena skutków uzyskała negatywną opinię Rady ds. Kontroli Regulacyjnej. Rada przedstawiła następujące zalecenia:

- opracowanie dynamicznego poziomu bazowego, w tym lepsze wyjaśnienie skali spowolnienia inwestycji w dekarbonizację i luki w szybkości dekarbonizacji;
- udoskonalenie analizy czynników stanowiących źródło problemów, w tym czynników związanych z wydawaniem pozwoleń i BIZ, oraz dokonanie na tej podstawie przeglądu celów ogólnych i szczegółowych zgodnie z zasadą SMART, a także udoskonalenie środków;
- przeprowadzenie dogłębszej analizy dostępności i rentowności technologii dekarbonizacji przemysłu oraz popytu na alternatywne niskoemisyjne rozwiązania, w tym elastyczności cenowej i zastępowalności;
- poprawa – przez lepsze określenie ilościowe – analizy kosztów i korzyści, w tym poprawa jasności i skuteczności załącznika 3;
- uznanie rzetelności modelowania na potrzeby analizy kosztów i korzyści oraz przedstawienie w przejrzysty sposób założeń przyjętych do obliczeń.

Wszystkie wyżej wymienione kwestie zostały w jak największym stopniu uwzględnione. Po ponownym przedłożeniu (poprawionej) oceny skutków 20 listopada 2025 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała opinię pozytywną z pewnymi zastrzeżeniami. Zastrzeżenia wskazywały na potrzebę poprawy analizy oczekiwanych skutków celu ogólnego, a także wzajemnych powiązań z konsekwencjami dla bezpieczeństwa gospodarczego. Zwrócono również uwagę na potrzebę bardziej szczegółowego wyjaśnienia ograniczeń związanych z modelowaniem, a także obliczeniami kosztów i korzyści oraz wpływem na konsumentów i sektory niższego szczebla. Uwagi te uwzględniono w ramach udoskonalonej analizy oraz w stopniu, w jakim było to możliwe. Opinie Rady ds. Kontroli Regulacyjnej, jak również wersja ostateczna oceny skutków oraz jej streszczenie, są publikowane wraz z niniejszym wnioskiem.

Ocena skutków opiera się na zbiorze pięciu celów szczegółowych, które dotyczą zidentyfikowanych czynników stanowiących źródło problemów. W ocenie tej określono trzy warianty strategiczne dla każdego celu szczegółowego w oparciu o poziom interwencji politycznej, zakres, skuteczność i spójność, a także zasady proporcjonalności i pomocniczości.

W wariantcie strategicznym 1 (WS1) zaproponowano oznakowanie intensywności emisji dwutlenku węgla w odniesieniu do wszystkich sektorów energochłonnych. Przewiduje on stworzenie rynków pionierskich przez wprowadzenie wymogów dotyczących niskoemisyjności dla materiałów energochłonnych (stali, cementu¹⁹ i aluminium) w wybranych sektorach niższego szczebla (sektorze motoryzacyjnym i budowlanym) w zamówieniach publicznych i systemach wsparcia. Zaproponowano w nim również wprowadzenie minimalnych wymogów dotyczących unijnego pochodzenia baterii, systemów fotowoltaicznych i części pojazdu w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego oraz w odniesieniu do systemów wsparcia publicznego. Jeżeli chodzi o cel, jakim jest maksymalizacja korzyści dla BIZ, w wariantcie tym wprowadza się dobrowolne warunki dla inwestycji powyżej określonego progu w odniesieniu do łańcucha dostaw baterii i potencjalnie dla odpowiednich sektorów energochłonnych. Aby usprawnić wydawanie pozwoleń, w wariantcie tym zaproponowano jednolitą procedurę cyfrową dla wszystkich pozwoleń, mającą zastosowanie do całego przemysłu wytwórczego. Ponadto zaleca się

¹⁹ W przypadku środków dotyczących rynków pionierskich związanych z cementem wymogi ustanawia się na poziomie betonu i zaprawy, ponieważ są to odpowiednie produkty końcowe wykorzystywane w budownictwie.

w nim, aby państwa członkowskie ułatwiły finansowanie publiczne projektów na obszarach przemysłowych.

Wariant strategiczny 2 (WS2) rozwija propozycje zawarte w wariantcie pierwszym przez rozszerzenie zakresu i wymogów. Jeżeli chodzi o rynki pionierskie, w ramach WS2 wprowadza się wymogi dotyczące niskoemisyjności i pochodzenia unijnego w zamówieniach publicznych i systemach wsparcia w odniesieniu do stali, cementu i aluminium wykorzystywanych w wybranych sektorach niższego szczebla (motoryzacyjnym i budowlanym). Warunki dotyczące konkretnych inwestycji są obowiązkowe, a nie dobrowolne. W ramach WS2 przewiduje się zwiększenie wsparcia dla procesu wydawania pozwoleń poprzez wprowadzenie dodatkowych środków przeznaczonych dla sektorów energochłonnych. Ponadto w ramach WS2 wyznaczenie obszarów przemysłowych przez państwa członkowskie jest obowiązkowe i nie ma charakteru zalecenia. Zmniejsza się jednak zakres proponowanego oznakowania, ponieważ przewiduje się tu obowiązek wprowadzenia specjalnego oznakowania intensywności emisji dwutlenku węgla dla stali, wraz ze szczegółowymi zasadami, które można później rozszerzyć na inne materiały energochłonne.

Wariant strategiczny 3 (WS3) jeszcze bardziej rozszerza propozycje dwóch poprzednich wariantów. W wariantcie tym na rynkach pionierskich wprowadza się wymogi dotyczące niskoemisyjności i pochodzenia unijnego w odniesieniu do wszystkich rodzajów stali, cementu i aluminium wprowadzanych do obrotu w celu wykorzystania w przemyśle motoryzacyjnym i budowlanym. Rozszerzono w nim również wymogi dotyczące pochodzenia unijnego na wszystkie baterie, systemy fotowoltaiczne i kluczowe części pojazdu wprowadzane do obrotu. Jeżeli chodzi o wydawanie pozwoleń, wprowadza się w nim specjalne środki dla obszarów przemysłowych.

Ogólnie rzecz biorąc, preferowanym wariantem jest WS2, ponieważ pozwoliłby on osiągnąć cele w najskuteczniejszy i najbardziej efektywny sposób. Wariant ten ma również bardziej pozytywny wpływ pod względem proporcjonalności niż pozostałe dwa warianty, ponieważ sugeruje wprowadzenie wymogów dotyczących niskoemisyjności i pochodzenia unijnego wyłącznie w odniesieniu do zamówień publicznych i wsparcia publicznego, a jednocześnie wykazuje największą spójność. WS2 mógłby przynieść jednorazowe redukcje netto o około 240 mln EUR pod względem obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, głównie w związku z przepisami dotyczącymi wydawania pozwoleń (zob. załącznik 4 do oceny skutków). W analizie kosztów i korzyści stwierdzono, że WS2 przyniesie gospodarce ogólne korzyści netto w wysokości około 8 mld EUR w 2030 r., pomimo pewnych kosztów dostosowania dla sektorów niższego szczebla, na które wpływają wymogi dotyczące niskoemisyjności lub wymogi dotyczące pochodzenia unijnego. Straty te są jednak w dużej mierze równoważone długoterminowymi korzyściami pod względem tworzenia wartości dodanej, zwiększenia bezpieczeństwa gospodarczego, odporności i tworzenia miejsc pracy w europejskich strategicznych gałęziach przemysłu, które ostatecznie zapewniają stabilność i trwały dobrobyt gospodarczy. WS3 byłby bardziej skuteczny w osiąganiu niektórych celów, zwłaszcza w odniesieniu do przepisów dotyczących rynków pionierskich, ale nieproporcjonalnie zwiększyłby koszty dla gospodarki.

Różnice w porównaniu z wariantem preferowanym w ocenie skutków

Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia zawiera środki, które różnią się od preferowanego wariantu strategicznego przedstawionego w ocenie skutków, a mianowicie:

- jeżeli chodzi o procedury wydawania pozwoleń, ze względu na oczekiwane korzyści synergiczne z pozostałymi przepisami dotyczącymi obszarów przyspieszonego

rozwoju produkcji przemysłowej wprowadzono szczególne środki dla klastrów produkcji przemysłowej (mianowicie milczącą zgodę na etapach pośrednich i priorytetowe rozpatrywanie wniosków o przyłączenie), które nie były częścią preferowanego wariantu strategicznego;

- jeżeli chodzi o zakres, przepisy dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, aukcji i systemów wsparcia obejmują dodatkowe technologie neutralne emisyjnie względem tych przeanalizowanych w ocenie skutków. We wniosku wprowadzono wymogi dotyczące pochodzenia unijnego również w odniesieniu do energii słonecznej termicznej, pomp ciepła, energii wiatrowej, rozszczepienia jądrowego i wodoru, zgodnie z celem, jakim jest zwiększenie bezpieczeństwa gospodarczego, odporności, zrównoważoności i bezpieczeństwa dostaw w UE. W ocenie skutków dodano specjalny załącznik, aby przedstawić kluczowe skutki tych środków. Chociaż sektory baterii i systemów fotowoltaicznych już dziś stoją w obliczu wyjątkowego połączenia dużej globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych i dużej zależności UE od pojedynczych źródeł dostaw, pozostałe technologie neutralne emisyjnie objęte zakresem stoją w obliczu intensywnej (nie zawsze sprawiedliwej) globalnej konkurencji i mogą doświadczać podobnych zmian na rynku. W związku z tym Komisja postanowiła wprowadzić takie przepisy, aby przewidywać i ograniczać potencjalne przyszłe ryzyko związane z dostawami i ryzyko rynkowe.

Jeżeli chodzi o stal, we wniosku ograniczono wymogi dotyczące stali wykorzystywanej w sektorze motoryzacyjnym i budowlanym do kryteriów niskoemisyjności (zamiast łączenia wymogów dotyczących niskoemisyjności z wymogami dotyczącymi pochodzenia unijnego) w ramach zamówień publicznych i systemów wsparcia. W świetle niedawno zaproponowanego środka handlowego przeciwdziałającego związanym z handlem negatywnym skutkom globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych na unijnym rynku stali uznaje się, że wprowadzenie preferencyjnego traktowania stali nie jest konieczne;

- do celów zgodności z wymogami dotyczącymi niskoemisyjności beton będzie uznawany za niskoemisyjny, jeżeli spełnia kryteria dotyczące „betonu niskoemisyjnego” określone w środkach wykonawczych przyjętych na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Podobnie wyroby ze stali niskoemisyjnej wykorzystywane w budownictwie i objęte zharmonizowaną specyfikacją techniczną muszą być zgodne z definicją niskoemisyjności ustanowioną w ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Wyroby ze stali nieobjęte zakresem rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych będą uznawane za niskoemisyjne, jeżeli spełniają warunki dotyczące „stali niskoemisyjnej”, które zostaną określone w aktach delegowanych na podstawie rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. Podejście to zapewni spójność regulacyjną z obowiązującymi przepisami dotyczącymi poszczególnych produktów;
- ponadto wniosek obejmuje zmiany w art. 25 aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie dotyczącym zamówień publicznych w celu doprecyzowania zakresu technologicznego przez włączenie wyłącznie technologii, które są przedmiotem zamówień publicznych. Obejmuje on również zmiany w art. 26 aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie w odniesieniu do aukcji. Ma to na celu uwzględnienie rosnącego znaczenia aukcji dla zabezpieczenia dostaw energii do Unii i ochrony jej suwerenności technologicznej. Wniosek obejmuje również zmiany w art. 1 i 22 rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych;

- wniosek nie jest zgodny z preferowanym wariantem strategicznym w zakresie przyjęcia dobrowolnego oznakowania stali w celu wsparcia decyzji inwestycyjnych dotyczących stali niskoemisyjnej. Zamiast tego skoncentrowano się na szybkiej realizacji istniejących zobowiązań, np. w kontekście rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, oraz na opracowaniu uprawnienia umożliwiającego uzupełnienie przepisów dotyczących rynków pionierskich o opracowanie dobrowolnych etykiet klas niskoemisyjności produktów sektorów energochłonnych.

Wszystkie te środki mieszczą się w ogólnych ramach ocenionych w ocenie skutków i nie mają znaczącego wpływu na porównanie wariantów. W przypadku czystych technologii rozszerzenie zakresu oznacza, że wynikający z tego wpływ na rynki energii elektrycznej może być większy, w tym dla dalszych użytkowników. Te same zabezpieczenia, które szczegółowo przeanalizowano w odniesieniu do baterii i energii słonecznej, mają jednak zastosowanie również do innych technologii neutralnych emisyjnie.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek ma na celu złagodzenie wpływu wymogów dotyczących pochodzenia unijnego i niskoemisyjności oraz warunkowości w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych na obciążenie regulacyjne. Inne części, np. dotyczące wydawania pozwoleń, bezpośrednio ograniczają je dla podmiotów gospodarczych.

Oczekuje się, że koszty administracyjne ponoszone przez przedsiębiorstwa, które będą bezpośrednio stosować niniejsze rozporządzenie, zostaną zrównoważone przyrostem efektywności wynikającym z usprawnionego wydawania pozwoleń i długoterminowymi korzyściami pod względem większej odporności łańcuchów dostaw. Dotyczą one obowiązku wykazania zgodności z przepisami dotyczącymi rynków pionierskich w odniesieniu do przedsiębiorstw działających w odpowiednich sektorach niższego szczebla. Jeżeli chodzi o warunki dotyczące inwestycji, jednolite stosowanie warunków w całej Unii w dużej mierze zapobiegłoby wybieraniu sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*) i równaniu w dół w zakresie przyciągania inwestycji zagranicznych, przy jednoczesnej harmonizacji i uproszczeniu warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

W przypadku państw członkowskich oczekuje się dodatkowych kosztów administracyjnych związanych z monitorowaniem i wdrażaniem przepisów dotyczących rynków pionierskich w zamówieniach publicznych i systemach wsparcia. Podobnie wdrożenie warunków dotyczących inwestycji zagranicznych, w tym przepisywania, monitorowania i sankcjonowania, zwiększy koszty administracyjne. Należy się również spodziewać, że przepisy dotyczące wydawania pozwoleń zwiększą koszty ponoszone przez organy publiczne w perspektywie krótkoterminowej, a z drugiej strony cyfryzacja i uproszczenie przyniosą znaczne oszczędności kosztów i czasu w perspektywie średnio- i długoterminowej zarówno dla przemysłu, jak i dla organów publicznych. Ponadto wyznaczenie obszarów przyspieszonego rozwoju oraz wdrożenie korzyści dla obszarów przemysłowych będzie wiązało się z dodatkowymi kosztami administracyjnymi dla państw członkowskich w porównaniu z korzyściami dla poszczególnych przedsiębiorstw działających na tych obszarach.

- **Prawa podstawowe**

W art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”) przewidziano wolność prowadzenia działalności gospodarczej. Środki przewidziane w niniejszym wniosku służą

utworzeniu zdolności innowacyjnych i zwiększeniu popytu na produkty sektorów energochłonnych, co może wzmocnić wolność prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z prawem Unii oraz ustawodawstwami i praktykami krajowymi.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek ma wpływ na budżet Komisji. W szczególności jego wdrożenie będzie wymagało około 6 ekwiwalentów pełnego czasu pracy rocznie, dodatkowego powtarzającego się kosztu w wysokości 20 000 EUR na dział w związku z rozszerzeniem załącznika 1 do rozporządzenia w sprawie jednolitego portalu cyfrowego o przewidywane przepisy dotyczące pozwoleń oraz jednorazowego kosztu w wysokości 20 000 EUR na inwestycje w zaplecze systemu jednolitego portalu cyfrowego (SDG). W porównaniu ze sprawozdaniem z oceny skutków dane liczbowe dostosowano w celu odzwierciedlenia szerszego zakresu środków zaproponowanych w akcie.

Wpływ na budżet polega głównie na przeprowadzeniu prac przewidzianych w celu (i) przeglądu zgłoszeń dotyczących bezpośrednich inwestycji zagranicznych składanych przez organy ds. inwestycji w państwach członkowskich; (ii) monitorowania egzekwowania zobowiązań państw członkowskich w zakresie przepisów dotyczących rynków pionierskich; oraz (iii) wdrożenia rozszerzenia załącznika II do rozporządzenia w sprawie jednolitego portalu cyfrowego i zaplecza systemu jednolitego portalu cyfrowego w celu spełnienia przepisów dotyczących wydawania pozwoleń.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja oceni spójność, wyniki, skutki, proporcjonalność i pomocniczość niniejszego wniosku po upływie trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia. Po pięciu latach zaproponowana zostanie klauzula przeglądowa, aby ocenić, czy przepisy dotyczące rynków pionierskich są nadal konieczne w świetle zmian zachodzących na rynku, czy też należy rozważyć takie środki w odniesieniu do innych sektorów o krytycznym znaczeniu dla bezpieczeństwa gospodarczego UE. Proponowane środki są pomyślane jako ukierunkowane i określone w czasie interwencji mające na celu przyspieszenie rozwoju zdolności przemysłowych Unii i zwiększenie bezpieczeństwa gospodarczego wyłącznie w sektorach strategicznych. Gwarantuje to, że podejście dostosowane do potrzeb pozostanie elastyczne i oparte na dowodach oraz że będzie można dostosować je do potrzeb europejskiej bazy przemysłowej.

W celu przeprowadzenia oceny państwa członkowskie i właściwe organy krajowe prześlą Komisji, w stosownych przypadkach i na jej wniosek, niezbędne i istotne informacje.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W rozdziale I rozporządzenia przedstawiono ogólne przepisy rozporządzenia, w tym jego przedmiot, którym jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie ram zapewniających Unii dostęp do bezpiecznych, zrównoważonych i odpornych dostaw odpowiednich produktów wytwórczych i ich łańcuchów dostaw, zakres rozporządzenia, cel dotyczący industrializacji oraz definicje niezbędne do celów niniejszego rozporządzenia.

W rozdziale II przedstawiono warunki podstawowe dla produkcji przemysłowej i dekarbonizacji. Określono w nim przepisy zapewniające usprawnione, skuteczne i cyfrowe procedury wydawania pozwoleń na projekty produkcji przemysłowej. Wprowadzono w nim również przepisy dotyczące procedur wydawania pozwoleń na projekty dekarbonizacji

sektorów energochłonnych i projekty w zakresie przemysłu technologii neutralnych emisyjnie.

W rozdziale III ustanowiono ramy stosowania wymogów dotyczących pochodzenia unijnego i niskoemisyjności w odniesieniu do niektórych produktów i usług z sektorów strategicznych w kontekście zamówień publicznych i systemów wsparcia publicznego.

Określono w nim wymogi dotyczące niskoemisyjności w odniesieniu do stali oraz wymogi dotyczące pochodzenia unijnego i wymogi dotyczące niskoemisyjności w odniesieniu do betonu, zaprawy i aluminium stosowanych w określonych sektorach niższego szczebla, a mianowicie w budownictwie, infrastrukturze i transporcie, a także wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w odniesieniu do pojazdów. Ponadto przewidziano w nim uprawnienie do ustanawiania środków po stronie popytu w odniesieniu do produktów przemysłu chemicznego.

W rozdziale IV ustanowiono ramy nakładania warunków na bezpośrednie inwestycje zagraniczne w powstających sektorach strategicznych, w przypadku gdy wartość inwestycji przekracza 100 mln EUR. Taka inwestycja nie zostanie zrealizowana, dopóki odpowiednie warunki nie zostaną w pełni spełnione. Organy ds. inwestycji wyznaczone przez państwa członkowskie będą odpowiedzialne za przegląd i monitorowanie zgodności z tymi warunkami, przy czym Komisja będzie odgrywać rolę koordynującą.

W rozdziale V ustanowiono ramy wyznaczania przez państwa członkowskie obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej w oparciu o określony zestaw kryteriów. Obszary te mają na celu ułatwienie geograficznego tworzenia klastrów działalności przemysłowej oraz promowanie korzystnych warunków dla sektorów w nich ustanowionych. Obszary przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej będą rozwijane w synergii z innymi inicjatywami Unii.

W rozdziale VI ustanowiono wspólne przepisy końcowe rozporządzenia przez określenie przepisów wykonawczych, w tym dotyczących oceny, monitorowania, przeglądu, wykonywania przekazanych uprawnień oraz kar. Obejmuje on również zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1724 [rozporządzenie w sprawie jednolitego portalu cyfrowego]; rozporządzeniu (UE) 2024/1735 [akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie], w tym w zakresie przepisów dotyczących wymogów dotyczących pochodzenia w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego; wymogów w zakresie cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do zamówień publicznych oraz zaostrzonych przepisów dotyczących cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do aukcji; wymogów dotyczące pochodzenia w odniesieniu do aukcji i innych rodzajów interwencji publicznej. Ponadto obejmuje on zmiany w rozporządzeniu (UE) 2024/3110 [rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych], aby zapewnić spójność i synergię z niniejszym wnioskiem oraz wspierać jego cele.

Załącznik I zawiera wykaz sektorów na potrzeby wyznaczenia obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej.

W załączniku II określono wymogi dotyczące niskiej zawartości węgla lub wymogi dotyczące pochodzenia unijnego, lub oba te rodzaje wymogów, w odniesieniu do niektórych produktów sektorów energochłonnych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i systemów wsparcia publicznego.

W załączniku III określono wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w odniesieniu pojazdów w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i systemów wsparcia publicznego. Określono w nim również kryteria uznania małego pojazdu bezemisyjnego za „wyprodukowany w UE” do celów art. 5 rozporządzenia 2019/631.

W załączniku IV określono zmianę załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/1724.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1724, (UE) 2024/1735 i (UE) 2024/3110

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁰,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Światowa pandemia COVID-19, nielegalna i niczym niesprowokowana wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie, wrogie działania gospodarcze, cyberataki, ingerencje zagraniczne, wykorzystywanie zależności gospodarczych Unii jako broni, uznaniowe stosowanie środków handlowych, nasilające się skutki zmiany klimatu i rosnące napięcia geopolityczne obnażyły słabości Unii i stanowią poważne zagrożenie dla unijnych społeczeństw, gospodarek i przedsiębiorstw. Bezpieczeństwo gospodarcze Unii jest zatem nierozdzielnie związane z jej zdolnością do wzmocnienia odporności i ograniczenia ryzyka wynikającego z wrogich wzajemnych połączeń gospodarczych. Unia z zaangażowaniem chroni swoje bezpieczeństwo gospodarcze i przeciwdziała zagrożeniom dla swoich łańcuchów dostaw, infrastruktury i kluczowych technologii oraz zagrożeniom wynikającym z wykorzystywania jej zależności gospodarczych jako broni²². Bezpieczeństwo gospodarcze i spójność społeczna Unii są nierozdzielnie związane z jej zdolnością do wzmocnienia odporności i ograniczenia ryzyka wynikającego z wzajemnych połączeń gospodarczych. Wymaga to wzmocnienia odporności jej łańcuchów dostaw oraz ochrony rynku wewnętrznego i zdolności przemysłowych, przy jednoczesnym utrzymaniu spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej, w tym przez wspieranie silnej i konkurencyjnej bazy przemysłowej w wybranych sektorach strategicznych, takich jak czyste technologie i technologie cyfrowe, sektory energochłonne i sektor

²⁰ [...].

²¹ [...].

²² <https://www.consilium.europa.eu/pl/policies/european-economic-security/>.

motoryzacyjny, w celu zapewnienia dostępu do strategicznych materiałów i technologii oraz utrzymania wysokiej jakości miejsc pracy w Unii.

- (2) W europejskiej strategii bezpieczeństwa gospodarczego²³ i komunikacie w sprawie bezpieczeństwa gospodarczego z dnia 3 grudnia 2025 r.²⁴ jasno określono działania Unii na rzecz rozwiązania problemu napięć geoeconomicznych i zmian technologicznych w celu uniknięcia zależności gospodarczych w krytycznych przemysłowych łańcuchach dostaw, technologiach i infrastrukturze, które mogą prowadzić do lokalnych niedoborów i zagrażać konkurencyjności, gospodarce, a ostatecznie spójności społecznej Unii.
- (3) Pomimo celów Unii w zakresie bezpieczeństwa gospodarczego, odporności, wysokiej jakości miejsc pracy i neutralności klimatycznej zdolności produkcji zmniejszyły się w ciągu ostatnich 20 lat. Udział przemysłu wytwórczego w całkowitym PKB zmniejszył się w latach 2000–2024 z 17,4 % do 14,3 %. Konieczne jest zatem wzmocnienie odporności gospodarczej, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy, przy jednoczesnym zapewnieniu osiągnięcia celów Unii w zakresie klimatu i energii. Do 2035 r. zdolności produkcji Unii powinny stanowić co najmniej 20 % produktu krajowego brutto Unii. Aby przyczynić się do osiągnięcia tego celu, należy ułatwić rozwój projektów produkcji przemysłowej w Unii.
- (4) Wyzwania związane z potrzebą dekarbonizacji przemysłu i zapewnienia odpornej produkcji przemysłowej są złożone i wykraczają poza granice państw. Rozdrobnione środki krajowe mające na celu sprostanie tym wyzwaniom mogą zagrozić funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Środki przyjmowane przez poszczególne państwa członkowskie mogą prowadzić do rozbieżnych wymogów nakładanych na uczestników rynku, niespójnych praktyk w zakresie zamówień publicznych i rozbieżnych procedur wydawania pozwoleń w poszczególnych państwach członkowskich. Takie środki mogą stwarzać przeszkody w handlu transgranicznym w Unii i powodować zakłócenia na rynku wewnętrznym, osłabiając zaufanie inwestorów, zwiększając koszty i przekierowując przepływy inwestycyjne w Unii. Konieczne jest zatem ustanowienie zharmonizowanych środków w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (5) W celu zapewnienia pewności prawa należy odnieść się do najbardziej aktualnej europejskiej klasyfikacji działalności gospodarczej (NACE, Rev. 2). Aby zapewnić spójność z obowiązującym prawodawstwem Unii i umożliwić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia w całej Unii, należy zdefiniować produkcję przemysłową oraz sektory energochłonne przez odniesienie do kodów klasyfikacji NACE²⁵.
- (6) Sektory energochłonne są kluczowym filarem dobrobytu Unii. Umożliwiają one funkcjonowanie szerokiej gamy sektorów niższego szczebla i przyczyniają się do rozwoju gospodarki Unii przez tworzenie miejsc pracy, wspieranie wzrostu gospodarczego i sprzyjanie innowacjom. Odpowiadają one jednak również za około 22,3 % emisji gazów cieplarnianych w Unii i wymagają znacznych inwestycji w dekarbonizację, co prowadzi również do zmniejszenia zanieczyszczenia. Połączenie

²³ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady w sprawie „Europejskiej strategii bezpieczeństwa gospodarczego” (JOIN(2023) 20 final).

²⁴ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia bezpieczeństwa gospodarczego UE (JOIN(2025) 977 final).

²⁵ Z wyjątkiem kodu NACE C12, e-płynów stosowanych w urządzeniach wykorzystujących zjawisko parowania i wyrobach zawierających nikotynę w ramach kodu C20.59 oraz produkcji papierosów elektronicznych i urządzeń do podgrzewania tytoniu w ramach kodu C32.99 (chyba że są one dopuszczone jako produkty lecznicze lub certyfikowane jako wyroby medyczne).

wysokich cen energii, potrzeby inwestycji na dużą skalę w dekarbonizację i nieuczciwej konkurencji na świecie stawia sektory energochłonne w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej, w związku z czym pojawiają się coraz silniejsze oznaki podupadania przemysłu.

- (7) Technologie neutralne emisyjnie mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów Unii w dziedzinie energii i klimatu. Odgrywają one kluczową rolę w ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych i umożliwianiu dekarbonizacji wielu sektorów gospodarki, w tym budownictwa, transportu i przemysłu. Mają one również kluczowe znaczenie dla rozwoju zrównoważonych rozwiązań energetycznych, ponieważ umożliwiają dekarbonizację dostaw energii i zapewniają innowacyjne rozwiązania umożliwiające niezbędną rozbudowę i cyfryzację sieci elektroenergetycznych i systemu energetycznego jako całości. Unijny sektor produkcji technologii neutralnych emisyjnie stoi jednak w obliczu poważnych wyzwań, w tym rosnącej światowej presji konkurencyjnej i podatności na zagrożenia dla łańcucha dostaw, co zagraża konkurencyjności i odporności gospodarczej Unii.
- (8) Biogospodarka jest w stanie zapewnić zrównoważone rozwiązania w zakresie biomasy i biotechnologii na potrzeby produkcji przemysłowej. W komunikacie Komisji „Strategiczne ramy konkurencyjnej i zrównoważonej biogospodarki UE”²⁶ określono rynki pionierskie, takie jak biopochodne tworzywa sztuczne i polimery, biochemikalia i wyroby budowlane pochodzenia biologicznego, a także wiodące technologie, które mogą wspierać autonomię strategiczną Unii i dekarbonizację sektorów przemysłowych określonych w niniejszej inicjatywie.
- (9) Przemysł motoryzacyjny jest podstawą gospodarki Unii. Aby osiągnąć cele unijnej polityki klimatycznej, w ostatnich latach europejski przemysł motoryzacyjny intensywnie inwestował w rozwój bardziej ekologicznych pojazdów i innowacyjnych komponentów. Pojazdy elektryczne i części pojazdów elektrycznych, w tym akumulatory trakcyjne, komponenty elektronicznych mechanizmów napędowych i systemy elektroniczne, to technologie, które mają zasadnicze znaczenie dla przyspieszenia dekarbonizacji transportu drogowego. W wyniku niekorzystnej sytuacji pod względem kosztów oraz transformacji łańcucha wartości, przy rosnącym udziale wartości baterii, elektrycznego mechanizmu napędowego i elektroniki, zmniejsza się jednak poziom zawartości materiałów unijnych w pojazdach produkowanych w Unii. Nie jest już możliwe odroczenie skutecznych środków mających na celu uniknięcie ryzyka przeniesienia produkcji lokalnej. W przypadku braku takich środków obecne okoliczności doprowadziłyby do pełnej zależności od państw trzecich w przypadku kluczowych części pojazdu. Stanowiłoby to poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa gospodarczego i przyszłej odporności Unii, a także dla jej celów klimatycznych.
- (10) Nieprzewidywalność, złożoność i niekiedy zbyt długi czas trwania krajowych procedur wydawania pozwoleń osłabiają opłacalność inwestycji niezbędnych do rozwoju działalności przemysłowej. W związku z tym oraz w celu zapewnienia i przyspieszenia skutecznej realizacji przemysłowej działalności produkcyjnej państwa członkowskie powinny stosować usprawnione i cyfrowe procesy wydawania pozwoleń. Właściwy organ powinien koordynować wszystkie procesy wydawania pozwoleń i wydawać decyzję kompleksową w mającym zastosowanie terminie.

²⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategiczne ramy konkurencyjnej i zrównoważonej biogospodarki UE (COM(2025) 960).

- (11) Wdrożenie pojedynczych punktów dostępu powinno opierać się na europejskich portfelach biznesowych ustanowionych na podstawie [wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ustanowienia europejskich portfeli biznesowych²⁷], ponieważ stanowią one bezpieczną, znormalizowaną i interoperacyjną platformę interakcji przedsiębiorstw z organami sektora publicznego. Powinno to umożliwić sprawne i skuteczne składanie wniosków, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony danych, cyberbezpieczeństwa i integralności informacji. Europejskie portfele biznesowe umożliwią również usprawnienie dokonanych inwestycji i uniknięcie niepotrzebnego powielania działań, co umożliwi optymalizację zasobów i zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw. Przy wdrażaniu pojedynczych punktów dostępu należy również w miarę możliwości korzystać z istniejącej unijnej infrastruktury cyfrowej, cyfrowych katalogów i cyfrowych elementów składowych, w tym tych opracowanych w ramach systemu technicznego opartego na zasadzie jednorazowości i aktów wykonawczych do niego. Sprzyjałoby to komplementarności, interoperacyjności i efektywnemu wykorzystaniu zasobów publicznych, przy jednoczesnym unikaniu powielania istniejących rozwiązań cyfrowych.
- (12) Aby zapewnić usprawnione i uproszczone procedury wydawania pozwoleń, powinna istnieć możliwość złożenia jednego wniosku obejmującego wszystkie niezbędne pozwolenia w odniesieniu do wszystkich projektów produkcji przemysłowej, z wyjątkiem przemysłu wytwórczego objętego kodem C12. Nie powinno mieć to zastosowania w przypadku, gdy w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym ustanowiono szczególne procedury lub wymogi dotyczące wydawania pozwoleń lub licencji na projekty produkcji przemysłowej, na przykład na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735²⁸ i (UE) 2024/1252²⁹. Sektorowe przepisy Unii dotyczące leków i wyrobów medycznych zostały niedawno udoskonalone lub są w trakcie dalszego usprawniania zharmonizowanych przepisów i terminów wydawania zezwoleń i certyfikatów, z możliwością przyspieszenia tego procesu w razie potrzeby. Przepisów tych nie należy zatem uznawać za procedury wydawania pozwoleń w kontekście przedmiotowej inicjatywy.
- (13) W rozporządzeniu (UE) [202X/XX] z dnia [...] r.³⁰ ustanowiono wspólne ramy przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko w celu przyspieszenia wdrażania kluczowych technologii w Unii, zmniejszenia zależności i wzmocnienia konkurencyjności. Należy przyspieszyć i usprawnić procedury związane z ocenami oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planów, programów i projektów we wszystkich sektorach gospodarki, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Niektóre sektory mogą jednak wymagać przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko jeszcze szybciej. W związku z tym oraz w celu zapewnienia spójności ram prawnych ocen oddziaływania na

²⁷ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskich portfeli biznesowych (COM(2025) 838 final).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (Dz.U. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 (Dz.U. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

³⁰ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko (COM(2025) 984 final, 10.12.2025).

środowisko, przy jednoczesnym uwzględnieniu dodatkowych potrzeb w zakresie przyspieszenia w niektórych sektorach strategicznych, w rozporządzeniu (UE) [202X/XX] ustanowiono specjalny zestaw narzędzi, który należy zatem stosować w kontekście niniejszego rozporządzenia. Biorąc pod uwagę ich zasadniczą rolę w zapewnieniu osiągnięcia celów klimatycznych Unii oraz ich wkład w odporność i bezpieczeństwo gospodarcze Unii, projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych, projekty produkcji przemysłowej zlokalizowane na obszarach przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej oraz projekty technologii neutralnych emisyjnie należy uznać za projekty strategiczne w rozumieniu rozporządzenia (UE) [202X/XX], a zatem powinny one korzystać ze specjalnego zestawu narzędzi ustanowionego na mocy tego rozporządzenia.

- (14) W rozporządzeniu (UE) 2024/1735 określono przepisy, które usprawniają procesy administracyjne i procesy wydawania pozwoleń w odniesieniu do projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie. Niektóre konkretne komponenty w łańcuchu dostaw technologii neutralnych emisyjnie są wytwarzane w energochłonnych procesach produkcji. Projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych wchodzą w zakres stosowania rozporządzenia (UE) 2024/1735, jeżeli odpowiednie zakłady produkują komponenty, które stanowią część łańcucha dostaw technologii neutralnej emisyjnie. Zakłady w sektorach energochłonnych, które nie produkują komponentów wykorzystywanych w technologiach neutralnych emisyjnie, są jednak obecnie wyłączone z zakresu rozporządzenia (UE) 2024/1735. Stwarza to ryzyko nierównych warunków między sektorami energochłonnymi i spowalnia tempo dążenia do dekarbonizacji. Wszystkie projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych powinny zatem podlegać tym samym procesom wydawania pozwoleń.
- (15) Unia powinna przyjąć bardziej strategiczne podejście do wykorzystania swojej siły gospodarczej i wartości dostępu do swojego rynku wewnętrznego. W tym kontekście strategiczne wykorzystanie interwencji publicznej ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania krytycznym zależnościom w Unii. Zamówienia publiczne stanowią 15 % PKB Unii. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny zatem, w stosownych przypadkach, zapewnić, aby wymogi dotyczące zamówień publicznych zwiększały bezpieczeństwo gospodarcze i odporność łańcuchów dostaw. Systemy wsparcia publicznego również odgrywają ważną rolę w stymulowaniu popytu w sektorach niższego szczebla, które odpowiadają za znaczną część popytu na niektóre strategiczne produkty i technologie. Takie systemy powinny zatem faworyzować beneficjentów, którzy w większym stopniu przyczyniają się do wzmocnienia odporności Unii i osiąganiu jej celów w zakresie dekarbonizacji. Aukcje mają kluczowe znaczenie dla wdrażania technologii neutralnych emisyjnie i powinny być zaprojektowane w taki sposób, aby zwiększać popyt na takie technologie, w tym komponenty pochodzące z Unii.
- (16) Unia i państwa członkowskie dysponują otwartym środowiskiem inwestycyjnym, którego zasady zapisano w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i które wpisuje się w zobowiązania międzynarodowe Unii i jej państw członkowskich. Obejmuje to zobowiązania wynikające z Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie zamówień rządowych (GPA)³¹, a także z dwustronnych umów handlowych, dotyczące otwartych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i innych form interwencji publicznej. Jednocześnie Unia zachowuje prawo do stosowania wyjątków ogólnych lub wyjątków spowodowanych względami bezpieczeństwa. Komisja będzie

³¹ Światowa Organizacja Handlu (WTO), Porozumienie w sprawie zamówień rządowych z 2012 r., dostępne pod adresem: https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/rev-gpr-94_01_e.pdf.

regularnie oceniać, czy istnieją warunki wyłączenia państwa trzeciego z zakresu stosowania przepisów uznających zawartość pochodzącą z państw trzecich za równoważną z zawartością pochodzącą z Unii, i podjąć odpowiednie działania. Bezpieczeństwo gospodarcze ma na celu ochronę i wzmocnienie rynku wewnętrznego. Państwa członkowskie nie mogą polegać na bezpieczeństwie gospodarczym, aby uniemożliwić, warunkować lub w jakikolwiek inny sposób utrudniać inwestycje pochodzące z innych państw członkowskich.

- (17) Stopniowa integracja krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących z rynkiem wewnętrznym Unii, w tym przez ich stopniowe uczestnictwo w politykach i programach Unii, ma zasadnicze znaczenie dla wsparcia ich dostosowania do dorobku prawnego UE, wzmocnienia ich konkurencyjności, promowania ich głębszej integracji z unijnymi łańcuchami wartości oraz zwiększenia bezpieczeństwa gospodarczego Unii. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem przyczynić się do wspierania takiej stopniowej integracji, m.in. przez ułatwianie udziału podmiotów gospodarczych z tych państw w ogólnounijnych łańcuchach wartości, unijnych zamówieniach publicznych, systemach wsparcia publicznego i aukcjach, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z interesami i celami Unii.
- (18) Uznając znaczenie postępów Unii w kierunku większej autonomii strategicznej i odporności, Unia powinna również uznać, że z względu na spójność, proaktywne wysiłki krajów partnerskich na rzecz priorytetowego traktowania krajowego udziału w działalności gospodarczej, podobne do środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. W kontekście wdrażania wymogów dotyczących pochodzenia unijnego w ramach niektórych kategorii postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i systemów wsparcia publicznego Unia powinna w przemyślany sposób rozważyć warunki dotyczące materiałów pochodzących z krajów partnerskich w odniesieniu do strategicznych inwestycji finansowanych lub wspieranych przez Unię w tych krajach partnerskich, akceptując ich obecność. Oczekuje się, że to strategiczne podejście zwiększy wzajemne korzyści gospodarcze, wzmocni partnerstwa strategiczne i będzie zgodne z nadrzędnymi celami Unii w zakresie partnerstw międzynarodowych.
- (19) Środki po stronie popytu powinny koncentrować się na ustanowieniu wymogów dotyczących niskoemisyjności w odniesieniu do stali, cementu i aluminium wykorzystywanych, w stosownych przypadkach, w budynkach, infrastrukturze i pojazdach silnikowych, ponieważ sektory te są najbardziej energochłonne. Ukierunkowane ogólnounijne środki po stronie popytu mogą pomóc w stworzeniu pionierskich rynków niskoemisyjnych i produkowanych w Unii produktów sektorów energochłonnych, wspierając dekarbonizację przy jednoczesnym wzmocnieniu bazy przemysłowej Unii.
- (20) Sektory niższego szczebla, które odpowiadają za dużą część popytu na niektóre materiały energochłonne, takie jak sektor budowlany i motoryzacyjny, powinny być traktowane priorytetowo na mocy niniejszego rozporządzenia przy ustanawianiu wymogów dotyczących niskoemisyjności, wymogów dotyczących pochodzenia unijnego lub obu tych rodzajów wymogów. Jest to szczególnie zasadne z uwagi na to, że sektory te w znacznym stopniu podlegają zamówieniom publicznym i systemom wsparcia, podczas gdy udział energochłonnych nakładów w całkowitej wartości produkcji jest stosunkowo niewielki, a zatem minimalizuje wpływ jakichkolwiek premii cenowych.

- (21) Aby zapewnić spójność regulacyjną z obowiązującymi unijnymi przepisami dotyczącymi wyrobów, stal, beton i aluminium w budownictwie należy uznać za niskoemisyjne zgodnie z wymogami określonymi w środkach wykonawczych przyjętych na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3110³² i (UE) 2024/1781³³.
- (22) W komunikacie w sprawie Paktu dla czystego przemysłu³⁴ podkreślono potrzebę stworzenia pionierskich rynków produktów przemysłowych o niskiej intensywności emisji gazów cieplarnianych, w tym przez promowanie takich produktów na rynku wewnętrznym dzięki ustanowieniu unijnego systemu etykietowania, począwszy od sektora stali. Należy to postrzegać w kontekście unijnych przepisów dotyczących wyrobów, które zostały już opracowane w celu wprowadzenia wymogów w zakresie etykietowania i wymogów informacyjnych, w tym kompleksowych wymogów w zakresie etykietowania produktów, które zostaną ustanowione na podstawie aktów delegowanych na podstawie rozporządzeń (UE) 2024/3110 i (UE) 2024/1781. Biorąc pod uwagę znaczenie zarówno podstawowej, jak i wtórnej produkcji stali dla długoterminowej odporności bazy przemysłowej Unii, wymogi takie powinny opierać się na klasach efektywności uwzględniających poszczególne działania na rzecz dekarbonizacji ścieżek technologicznych, a także nagradzać obieg zamknięty, dostosowując – w razie potrzeby – progi intensywności emisji na podstawie odsetka złomu wykorzystywanego w produkcji w odniesieniu do tych kategorii produktów, które zazwyczaj wymagają podstawowej produkcji stali. Powinna również istnieć możliwość uzupełniania aktów delegowanych przyjętych na podstawie rozporządzeń (UE) 2024/3110 i (UE) 2024/1781 w celu wspierania tworzenia rynków pionierskich przez ukierunkowywanie decyzji inwestycyjnych na produkty sklasyfikowane w niższej klasie efektywności w zakresie intensywności emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do produktów przemysłowych, które nie są jeszcze regulowane aktem delegowanym na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1781 ani objęte zakresem produktów uwzględnionych w planie prac przyjętym zgodnie z tym rozporządzeniem. W tym celu powinna istnieć możliwość ustanowienia dobrowolnych systemów klasyfikacji opartych na intensywności emisji gazów cieplarnianych produktów przemysłowych. Aby zapewnić integralność środowiskową i wykonalność administracyjną, ważne jest oparcie się na ugruntowanych i monitorowanych metodach rozliczania emisji. W przypadku instalacji i podinstalacji krajowych unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) zapewnia odpowiednie wskaźniki emisyjności dla produktów i granice systemowe w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331³⁵ oraz należyte zasady rozliczania emisji

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3110 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych zasad wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L, 2024/3110, 18.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3110/oj>).

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

³⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej” (COM(2023) 62 final, 1.2.2023).

³⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj).

w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2066³⁶. W odniesieniu do produktów przywożonych, aby ograniczyć obciążenie administracyjne, należy umożliwić wykorzystanie danych już zweryfikowanych w kontekście mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM), zgodnie z przepisami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 7 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956³⁷. W celu dokładnego odzwierciedlenia intensywności emisji gazów cieplarnianych produktu przemysłowego, oprócz uwzględnienia emisji bezpośrednich zwykle związanych z działalnością instalacji objętą załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁸, należy również uwzględnić najważniejsze źródła emisji pośrednich, w tym te pochodzące z produkcji energii elektrycznej, wodoru i ciepła wykorzystywanych w procesie produkcji. Aby zapewnić spójność i ograniczyć obciążenie administracyjne, w metodach stosowanych do określania wymogów dotyczących niskoemisyjności na podstawie niniejszego rozporządzenia należy wykorzystywać dane dotyczące emisji zgłaszane w ramach EU ETS i CBAM, jeżeli są one dostępne i istotne.

- (23) Aby zapewnić osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia, w szczególności stworzenie pionierskich rynków europejskich niskoemisyjnych produktów przemysłowych, należy określić minimalne obowiązkowe specyfikacje techniczne w zakresie wymogów dotyczących niskoemisyjności i pochodzenia unijnego w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego. Wymogi te powinny mieć zastosowanie do zamówień na te produkty w ramach zamówień publicznych na dostawy oraz w ramach zamówień publicznych na roboty budowlane, zamówień publicznych na usługi oraz koncesji, jeżeli produkty te będą wykorzystywane do działalności prowadzonej na podstawie tych zamówień. Zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych minimalne obowiązkowe specyfikacje techniczne nie powinny prowadzić do sztucznego ograniczania konkurencji ani do faworyzowania konkretnego podmiotu gospodarczego. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny przeprowadzać postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE³⁹, 2014/24/UE⁴⁰ i 2014/25/UE⁴¹ oraz mającymi zastosowanie przepisami sektorowymi. Unijne pochodzenie produktów i komponentów należy ustalać zgodnie z unijnymi przepisami prawa celnego.

³⁶ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

³⁸ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj>).

⁴⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

⁴¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

- (24) Aby zapewnić wykonalność wymogów przy rozsądnych kosztach i uniknąć ograniczenia konkurencji, konieczne jest określenie warunków, na jakich instytucje zamawiające mogą, w drodze wyjątku, podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów dotyczących niskoemisyjności i pochodzenia unijnego. Warunki te powinny obejmować przypadki, w których stosowanie takich wymogów spowodowałoby niekompatybilności techniczne w eksploatacji lub konserwacji projektu, takie jak sytuacje, w których stosowanie takich wyrobów mogłoby zagrozić spełnieniu podstawowych wymagań dotyczących prac koniecznych do wzniesienia budynku lub infrastruktury, określonych w rozporządzeniu (UE) 2024/3110. Wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie wyłącznie do postępowań o udzielenie zamówienia objętych zakresem stosowania dyrektywy 2014/23/UE, dyrektywy 2014/24/UE i dyrektywy 2014/25/UE, tj. do postępowań, których szacunkowa wartość osiąga lub przekracza progi określone w tych dyrektywach. W związku z tym postępowania o udzielenie zamówienia nieobjęte tymi dyrektywami, w tym postępowania o udzielenie zamówienia o wartości poniżej mających zastosowanie progów, nie powinny podlegać wymogom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu, co pozwoli uniknąć nieproporcjonalnych obowiązków w przypadku zamówień o niskiej wartości udzielanych przez instytucje zamawiające, w tym na szczeblu lokalnym.
- (25) Pakiet motoryzacyjny przyjęty w dniu 16 grudnia 2025 r. obejmuje wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631⁴² w celu zapewnienia m.in. przyznawania superjednostek małym przystępnym cenowo pojazdom elektrycznym wyprodukowanym w Unii przed 2035 r. oraz zmienia cel redukcji emisji do 2035 r., przy czym pozostałe emisje mają być kompensowane wykorzystaniem stali niskoemisyjnej wyprodukowanej w Unii lub paliw odnawialnych i niskoemisyjnych. Pakiet motoryzacyjny obejmuje również [wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ekologicznie czystych pojazdów korporacyjnych], który ogranicza wsparcie finansowe na rzecz pojazdów korporacyjnych do bezemisyjnych i niskoemisyjnych pojazdów korporacyjnych „wyprodukowanych w Unii Europejskiej”. Aby zapewnić pewność prawa i spójność ze zmienionym rozporządzeniem (UE) 2019/631 oraz [wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie ekologicznie czystych pojazdów korporacyjnych], w niniejszym rozporządzeniu należy określić definicje „małych przystępnym cenowo pojazdów elektrycznych wyprodukowanych w Unii”, „stali niskoemisyjnej wyprodukowanej w Unii” oraz „korporacyjnych samochodów osobowych i dostawczych wyprodukowanych w Unii Europejskiej”.
- (26) W celu uproszczenia procedur i zmniejszenia obciążeń administracyjnych weryfikacja zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu nie powinna nakładać nieproporcjonalnego obciążenia na podmioty gospodarcze lub instytucje zamawiające. System weryfikacji powinien zatem opierać się na oświadczeniu własnym podmiotów gospodarczych. Takie podejście jest spójne z ogólnymi ramami zamówień publicznych ustanowionymi dyrektywą 2014/24/UE, w szczególności z jej art. 59, który przewiduje własne oświadczenie o zgodności, z zastrzeżeniem późniejszej weryfikacji wybranego oferenta. W przypadku pojazdów producenci powinni, w momencie wydawania świadectwa zgodności zgodnie z rozporządzeniem

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011 (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/631/oj>).

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858⁴³, przedstawić dokument towarzyszący poświadczający zgodność pojazdów z odpowiednimi wymogami dotyczącymi pochodzenia unijnego. Dokument ten powinien być równoważny z oświadczeniem własnym i powinien stanowić część dowodów w postaci dokumentów wykazujących zgodność z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

- (27) W celu zapewnienia, aby wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu pozostały odpowiednie nawet w miarę dalszego rozwoju warunków rynkowych, rozwoju technologicznego oraz celów polityki Unii w zakresie klimatu i rynku wewnętrznego, Komisja powinna być uprawniona do zmiany wymogów w oparciu o obiektywne kryteria i wyniki monitorowania. Oceniając, czy należy zmienić wymogi dotyczące pochodzenia unijnego, wymogi dotyczące niskoemisyjności lub oba te rodzaje wymogów, Komisja powinna uwzględnić zmiany w odpowiednich ramach legislacyjnych, w tym w przepisach celnych dotyczących reguł pochodzenia, systemu handlu uprawnieniami do emisji ustanowionego w dyrektywie 2003/87/WE, mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ ustanowionego w rozporządzeniu (UE) 2023/956 oraz instrumentów ochrony handlu.
- (28) Inwestycje, w tym inwestycje podmiotów zagranicznych, odgrywają kluczową rolę we wspieraniu silnego rynku wewnętrznego i spójności terytorialnej, w szczególności przez promowanie innowacji i pobudzanie wzrostu gospodarczego w Unii, co ma zasadnicze znaczenie dla jej konkurencyjności. W wyjątkowych okolicznościach szczególnie duże inwestycje pochodzące z państw trzecich, które mają bardzo znaczącą pozycję rynkową w światowej zdolności produkcji, mogą jednak wiązać się z ryzykiem zakłócenia ważnych łańcuchów dostaw i bezpieczeństwa powstających sektorów strategicznych, które mają szczególne znaczenie dla rozwoju rynku wewnętrznego. Rozbieżne warunki stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do takich inwestycji powodują fragmentację rynku wewnętrznego, stwarzając nierówne warunki dla inwestorów, umożliwiając inwestycje, które nie wnoszą rzeczywistej wartości dodanej do gospodarki Unii, a jednocześnie niosą za sobą znaczne ryzyko dla rozwoju i bezpieczeństwa dostaw w tych sektorach, oraz stwarzając zachętę dla inwestorów do „arbitrażu regulacyjnego”. Zezwolenie na realizację takich inwestycji bez żadnych warunków mogłoby oznaczać, że tworzenie wartości dodanej związane z wybranymi technologiami strategicznymi i innowacyjną działalnością produkcyjną pozostaje poza Unią, co ma szkodliwy wpływ na bezpieczeństwo dostaw w Unii i rozwój technologiczny w powstających sektorach strategicznych. Ponadto bezwarunkowa ekspozycja rynku wewnętrznego na tak duże inwestycje może zagrozić postępowi technologicznemu Unii niezbędnemu do jej dwójakiej transformacji i do zapewnienia jej zdolności obronnych. W związku z tym przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zapewniać, aby tak duże inwestycje pochodzące z państw trzecich, które mają szczególnie znaczącą pozycję rynkową, nie zakłócały bezpieczeństwa dostaw i bezpieczeństwa gospodarczego Unii oraz zapewniały jej postęp technologiczny w powstających sektorach strategicznych. Jeżeli takie inwestycje nie zapewniają wystarczającego udziału Unii i transferu technologii, długoterminowe bezpieczeństwo dostaw w powstających sektorach strategicznych jest

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylające dyrektywę 2007/46/WE (Dz.U. L 151 z 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/858/oj>).

ograniczone ze względu na brak zdolności Unii niezależnych od państwa posiadającego znaczny udział w odpowiednich globalnych dostawach. Ponadto zauważono, że niektóre z takich inwestycji nie wiążą się ze znaczącym zatrudnieniem pracowników unijnych, co zagraża rozwojowi umiejętności kluczowych dla rozwoju powstających sektorów strategicznych na rynku wewnętrznym.

- (29) W celu zapewnienia, aby rynek wewnętrzny pozostał atrakcyjny dla inwestycji oraz aby inwestycje wносиły wartość dodaną dla gospodarki i społeczeństwa Unii, konieczne jest ustanowienie wspólnych warunków dla bezpośrednich inwestycji zagranicznych w powstające sektory strategiczne. Sektory te powinny być sektorami przetwórstwa przemysłowego o potencjale innowacyjnym, w których podmioty unijne nie są światowymi liderami innowacji ani nie znajdują się blisko takiej pozycji oraz w których w stosownych przypadkach należy zapewnić zdolności i uczestnictwo Unii. Zharmonizowane kryteria powinny mieć zastosowanie do inwestorów zagranicznych z państwa trzeciego, które posiada ponad 40 % światowej zdolności produkcji w powstających sektorach strategicznych. Aby zapewnić skuteczność przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna monitorować światowe zdolności produkcji tych sektorów i publikować wyniki.
- (30) Inwestycje zagraniczne od podstaw występują w przypadku, gdy inwestor zagraniczny lub jednostka zależna inwestora zagranicznego w Unii uruchamia w niej nowe zakłady lub przedsiębiorstwo. Zarówno inwestycje zagraniczne od podstaw, jak i inwestycje zagraniczne realizowane przez ponowne wykorzystanie terenów zdegradowanych powinny zostać objęte niniejszym rozporządzeniem w zakresie, w jakim wiążą się z przejściem kontroli nad docelowym przedsiębiorstwem unijnym lub unijnym składnikiem aktywów, ponieważ oba te rodzaje inwestycji mogą mieć wpływ na dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny.
- (31) Przegląd inwestycji i stosowania zharmonizowanych warunków należy przeprowadzić zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Powinien on uwzględniać wszystkie dostępne informacje i być zgodny z zasadą proporcjonalności. Ponadto wszystkie środki wdrażane przez organy krajowe lub Komisję w odniesieniu do przeglądu inwestycji zagranicznych powinny być zgodne z prawem Unii, a w szczególności z art. 49 i 63 TFUE.
- (32) W związku z tym przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie do bezpośrednich inwestycji zagranicznych w powstających sektorach strategicznych zgodnie z progami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, niezależnie od mechanizmu monitorowania ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452⁴⁴. Ponadto przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć również zastosowanie bez uszczerbku dla instrumentów unijnego prawa konkurencji, w tym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560⁴⁵ i rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁴⁶.
- (33) Kryteria dotyczące bezpośrednich inwestycji zagranicznych powinny obejmować inwestycje w powstających sektorach strategicznych w Unii dokonywane przez

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 79 I z 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>).

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz.U. L 330 z 23.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj>).

⁴⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj>).

inwestorów z państw trzecich („inwestorzy zagraniczni”) w Unii. Konieczne może być jednak również uwzględnienie inwestycji w Unii dokonywanych przez podmioty, które są kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez osobę lub podmiot z państwa trzeciego, niezależnie od lokalizacji właściciela rzeczywistego („jednostka zależna inwestora zagranicznego”), ponieważ mogą one w równym stopniu zakłócić funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w tym jego dostawy i bezpieczeństwo gospodarcze, ze względu na kontrolę sprawowaną przez państwo trzecie mające znaczny udział w rynku. W związku z tym organy ds. inwestycji powinny stosować kryteria inwestycyjne, jeżeli są one wyraźnie potrzebne do skutecznego zapewnienia ochrony bezpieczeństwa publicznego, dostaw i bezpieczeństwa gospodarczego oraz zrównoważenia środowiskowego w Unii oraz jeżeli ma to zasadnicze znaczenie dla postępu technologicznego na rynku wewnętrznym do celów zielonej i cyfrowej transformacji oraz obronności. Ponadto, aby zapobiec obchodzeniu przepisów rozporządzenia, również w przypadku, gdy środki alternatywne nie są dostępne w rozsądnym zakresie. Aby zapewnić proporcjonalne stosowanie warunków przewidzianych w odniesieniu do inwestycji dokonywanych przez jednostkę zależną inwestora zagranicznego, Komisja powinna mieć możliwość oceny zgłoszenia i zwrócenia się do organu ds. inwestycji o ustanowienie określonych warunków. Oprócz przeglądu bezpośrednich inwestycji zagranicznych dokonanych przez jednostkę zależną inwestora zagranicznego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem inwestycje pochodzące z innych państw członkowskich Unii nie powinny podlegać spełnieniu określonych warunków, ani nie powinno się do nich zniechęcać.

- (34) Konieczne jest zapewnienie trwałego powiązania między inwestorem zagranicznym a docelowym przedsiębiorstwem unijnym, niezależnie od tego, czy jest ono realizowane bezpośrednio przez inwestora zagranicznego, czy za pośrednictwem podmiotu mającego siedzibę w Unii i kontrolowanego przez inwestora zagranicznego. Nie powinno to jednak mieć zastosowania do nabywania papierów wartościowych przedsiębiorstwa, które są przeznaczone wyłącznie do celów inwestycji finansowych, bez zamiaru wywierania wpływu na zarządzanie przedsiębiorstwem i sprawowanie nad nim kontroli („inwestycje portfelowe”).
- (35) Działania restrukturyzacyjne w ramach grupy przedsiębiorstw oraz inwestycje dokonane w instytucjach finansowych przy zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także uprawnień do umorzenia i konwersji nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Restrukturyzacje wewnętrzne powinny być wyłączone z zakresu stosowania wyłącznie w zakresie, w jakim są przeprowadzane jedynie do celów wewnętrznej reorganizacji docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub grupy przedsiębiorstw, do której należy docelowe przedsiębiorstwo unijne, bez powodowania jakichkolwiek zmian w zakresie własności rzeczywistej lub kontroli docelowego przedsiębiorstwa unijnego. W szczególności należy wykluczyć restrukturyzację wewnętrzną, jeżeli nie prowadzi ona do sytuacji, w której nowy inwestor zagraniczny nabywa własność lub kontrolę nad docelowym przedsiębiorstwem unijnym lub nad przedsiębiorstwem, które bezpośrednio lub pośrednio jest właścicielem docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub je kontroluje, jeżeli następuje wzrost udziałów posiadanych przez inwestorów zagranicznych lub jeżeli transakcja skutkuje dodatkowymi prawami inwestorów zagranicznych, które mogą prowadzić do zmiany rzeczywistego udziału co najmniej jednego inwestora zagranicznego w zarządzaniu docelowym przedsiębiorstwem unijnym lub sprawowaniu nad nim kontroli.

- (36) Kryteria dotyczące bezpośrednich inwestycji zagranicznych powinny mieć zastosowanie wyłącznie do bezpośrednich inwestycji zagranicznych w powstających sektorach strategicznych, które osiągają próg wartości inwestycji mogący zakłócić funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Należy uznać, że próg w wysokości 100 mln EUR może mieć wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w powstających sektorach strategicznych. Takie bezpośrednie inwestycje zagraniczne objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia wiązałyby się z wysokim ryzykiem dla bezpieczeństwa i zrównoważenia środowiskowego Unii, a jednocześnie nie generowałyby wystarczającej wartości dodanej, w tym nie zapewniałyby wkładu Unii w inwestycje, wsparcia rozwoju technologicznego Unii, zatrudnienia pracowników unijnych i wkładu w unijne łańcuchy wartości na rynku wewnętrznym bez spełnienia zharmonizowanych warunków.
- (37) Aby zapewnić skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia, każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć organ ds. inwestycji odpowiedzialny za ocenę warunków inwestycji dokonywanych przez podmioty zagraniczne w powstających sektorach strategicznych. Ponadto należy wyposażać każde państwo członkowskie w zasoby prawne, administracyjne i finansowe, aby mogło skutecznie i niezależnie wykonywać swoje zadania, z należytym uwzględnieniem organów, które są już odpowiedzialne za wdrażanie rozporządzenia (UE) 2019/452.
- (38) Aby umożliwić państwom członkowskim skuteczną identyfikację inwestycji określonych w niniejszym rozporządzeniu, inwestorzy zagraniczni powinni powiadomić właściwe organy przed nabyciem lub ustanowieniem znacznych udziałów w przedsiębiorstwach lub aktywach w Unii. Ustanowienie progu na poziomie 30 % własności lub innych praw ustanawiających kontrolę zarówno nad przedsiębiorstwami, jak i aktywami powinno zapewnić, aby mechanizm obejmował inwestycje, które mogą mieć wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (39) Aby zminimalizować ryzyko obchodzenia przepisów w drodze fragmentarycznego lub pośredniego nabycia, w której to sytuacji kilku inwestorów zagranicznych działa w porozumieniu lub inwestycje są dokonywane za pośrednictwem podmiotów powiązanych lub złożonych struktur własności, organ ds. inwestycji powinien zagregować ich odpowiednie interesy w celu określenia wartości inwestycji i progu powodującego obowiązek zgłoszenia. Agregacja powinna mieć również zastosowanie do istniejących udziałów kapitałowych w tym samym unijnym przedsiębiorstwie lub składniku aktywów, bezpośrednich lub pośrednich, indywidualnych lub wspólnych, w celu zapewnienia należytego zgłaszania kolejnych transakcji prowadzących do znaczącego wpływu lub kontroli.
- (40) Aby zapewnić udział Unii w dużych bezpośrednich inwestycjach zagranicznych pochodzących z państw trzecich o znaczącej pozycji na świecie, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić ograniczenia dotyczące zakresu własności i kontroli, które inwestorzy zagraniczni mogą nabyć w unijnych przedsiębiorstwach i aktywach. W związku z tym inwestorzy zagraniczni nie powinni, bezpośrednio ani pośrednio, ustanawiać, nabywać, posiadać ani wykonywać udziałów własnościowych przekraczających 49 % kapitału zakładowego, praw głosu lub równoważnych udziałów własnościowych w jakimkolwiek docelowym przedsiębiorstwie unijnym, a także nie powinni ustanawiać ani nabywać równoważnych praw własności, dzierżawy lub innych praw przyznających kontrolę nad unijnym składnikiem aktywów.

- (41) W celu zapewnienia, aby inwestorzy zagraniczni i podmioty unijne współpracowali w powstających sektorach strategicznych, przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczającego udziału partnerów unijnych, należy określić wymogi dotyczące spółek *joint venture*, które powinny obejmować ustalenia umowne. W ramach spółki *joint venture* inwestor zagraniczny nie powinien posiadać więcej niż 49 % kapitału zakładowego, praw głosu lub równoważnych udziałów własnościowych lub innych praw przyznających kontrolę w jakimkolwiek podmiocie unijnym uczestniczącym w spółce *joint venture*. Warunek ten powinien również przyczynić się do budowania autonomii strategicznej Unii i zapewnić wartość dodaną dla rynku wewnętrznego.
- (42) W ramach warunków zatwierdzenia bezpośredniej inwestycji zagranicznej należy ocenić, czy transfer technologii może przyczynić się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia. W tym celu należy zachęcać inwestorów zagranicznych do udzielania docelowemu przedsiębiorstwu unijnemu, spółce *joint venture* lub podmiotowi prawnemu nabywającemu lub posiadającemu unijny składnik aktywów licencji na korzystanie z odpowiednich praw własności intelektualnej i *know-how*, które są niezbędne do prowadzenia danej działalności gospodarczej w kontekście danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej. Inwestor zagraniczny powinien zatem zawrzeć odpowiednią umowę lub odpowiednie umowy licencyjne dotyczące własności intelektualnej z docelowym przedsiębiorstwem unijnym, spółką *joint venture* lub podmiotem prawnym nabywającym lub posiadającym unijny składnik aktywów. Zakres i warunki tych umów, takie jak dokładne odnośne prawa własności intelektualnej, wyłączny charakter licencji, okres obowiązywania licencji lub środki ochrony poufności, powinny być odpowiednie do okoliczności i celu niniejszego rozporządzenia oraz odnośnej inwestycji. Inwestor zagraniczny powinien zobowiązać się do udzielenia odpowiednich licencji na prawa własności intelektualnej i właściwe posiadane *know-how*, zgodnie z wymogami dotyczącymi danej działalności gospodarczej. Można to osiągnąć przez przedstawienie organowi ds. inwestycji, z zachowaniem poufności, opisu głównych aspektów ewentualnych umów licencyjnych.
- (43) W przypadku gdy przed dokonaniem inwestycji zagranicznej docelowe przedsiębiorstwo unijne lub podmiot prawny nabywający lub posiadający unijny składnik aktywów są właścicielami praw własności intelektualnej do wynalazku, dzieła lub jakiegokolwiek innego składnika aktywów podlegającego ochronie własności intelektualnej, te prawa własności intelektualnej powinny w pełni i wyłącznie pozostawać pod kontrolą docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub podmiotu prawnego nabywającego lub posiadającego unijny składnik aktywów. Inwestor zagraniczny nie powinien rościć sobie żadnych praw własności intelektualnej ani podejmować żadnych działań, które mogłyby wpłynąć na zdolność docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub podmiotu prawnego nabywającego lub posiadającego unijny składnik aktywów do posiadania i wykonywania praw własności intelektualnej do swoich wynalazków, dzieł, znaków towarowych, wzorów lub wszelkich innych odpowiednich aktywów uzyskanych przed dokonaniem inwestycji zagranicznej. W przypadku gdy wynalazek, dzieło lub jakikolwiek inny składnik aktywów podlegający ochronie własności intelektualnej jest wynikiem współpracy między docelowym przedsiębiorstwem unijnym lub podmiotem prawnym nabywającym lub posiadającym unijny składnik aktywów a inwestorem zagranicznym lub jest wynikiem utworzenia spółki *joint venture*, prawa własności intelektualnej powinny być współwłasnością inwestora zagranicznego, docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub podmiotu prawnego nabywającego lub posiadającego unijny składnik aktywów, w zależności od okoliczności. Warunki towarzyszące współwłasności praw własności

intelektualnej należy, w miarę możliwości, określić i przekazać organowi ds. inwestycji przed zatwierdzeniem danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej. Warunki te powinny obejmować wyjaśnienia dotyczące możliwości udzielenia przez jednego ze współwłaścicieli licencji i wszczęcia przez jednego ze współwłaścicieli postępowania w sprawie naruszenia, a także dotyczące umów finansowych w odniesieniu do zgłaszania i rejestracji praw własności intelektualnej i umów licencyjnych. W przypadku spółki *joint venture* nieposiadającej osobowości prawnej należy przedstawić organowi ds. inwestycji wyjaśnienia dotyczące własności intelektualnej.

- (44) Konieczne jest zapewnienie, aby wiedza fachowa inwestorów zagranicznych na temat dużych bezpośrednich inwestycji zagranicznych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia przyczyniała się do zwiększenia rozwoju technologicznego Unii zarówno w docelowym przedsiębiorstwie unijnym, spółce *joint venture* lub podmiocie prawnym nabywającym lub posiadającym unijny składnik aktywów, jak i poza nimi. W tym celu inwestorzy zagraniczni powinni inwestować w projekty badawczo-rozwojowe, które mają być realizowane w Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby Unia czerpała korzyści z uzyskanych wyników. Należy zatem ocenić, w ramach warunków, które należy uwzględnić w celu zatwierdzenia bezpośredniej inwestycji zagranicznej, czy inwestycje inwestorów zagranicznych w badania i rozwój są odpowiednie do osiągnięcia tego celu. Takie inwestycje mogłyby być ukierunkowane na korzyść instytucji badawczych mających siedzibę w Unii, w tym w kontekście wspólnych projektów realizowanych z docelowym przedsiębiorstwem unijnym, spółką *joint venture* lub podmiotem prawnym nabywającym lub posiadającym unijny składnik aktywów. Inwestycje tych można również dokonywać w ramach docelowego przedsiębiorstwa unijnego, spółki *joint venture* lub podmiotu prawnego nabywającego lub posiadającego unijny składnik aktywów w celu rozwijania lub prowadzenia określonych działań badawczo-rozwojowych. Inwestycje te mogą również polegać na szkoleniu pracowników unijnych lub na bezpośrednim lub pośrednim wsparciu finansowym na rzecz projektów badawczo-rozwojowych realizowanych w ramach docelowego przedsiębiorstwa unijnego, spółki *joint venture* lub podmiotu prawnego nabywającego lub posiadającego unijny składnik aktywów. Wszelkie oceny przeprowadzane w odniesieniu do inwestycji w projekty badawczo-rozwojowe, które mają być realizowane w Unii, powinny pozostawać bez uszczerbku dla instrumentów unijnego prawa konkurencji, w tym rozporządzeń (UE) 2022/2560 i (WE) nr 139/2004.
- (45) Aby promować trwałą integrację inwestycji dokonywanych przez podmioty zagraniczne z rynkiem wewnętrznym oraz rozwój umiejętności w powstających sektorach strategicznych, a także zapewnić znaczący wkład społeczny w miejscu inwestycji, na potrzeby realizacji takich inwestycji należy zatrudniać część pracowników unijnych oraz zapewniać odpowiednie szkolenia i środki budowania zdolności, z udziałem organizatorów kształcenia i szkolenia, a także partnerów społecznych. Inwestor zagraniczny powinien zapewnić osiągnięcie progów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu we wszystkich kategoriach pracowników, w tym na stanowiskach operacyjnych, technicznych, nadzorczych i kierowniczych.
- (46) Aby wzmocnić zdolności przemysłowe powstających sektorów strategicznych oraz zintegrować bezpośrednio inwestycje zagraniczne z ekosystemem przemysłowym Unii, pewną część materiałów wytwarzanych w Unii należy włączyć do produktów wprowadzanych do obrotu w Unii w ramach takich inwestycji.

- (47) W celu zapewnienia, aby bezpośrednie inwestycje zagraniczne spełniały co najmniej cztery z sześciu warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, właściwy organ ds. inwestycji powinien przeanalizować każde zgłoszenie i wydać uzasadnioną decyzję w sprawie jego zatwierdzenia lub odrzucenia. Organy ds. inwestycji powinny ustalić spełnienie warunków lub, w stosownych przypadkach, zamiar spełnienia warunków przez inwestora zagranicznego. Takie inwestycje nie powinny być realizowane bez wyraźnej zgody organu ds. inwestycji. W związku z tym inwestorzy zagraniczni powinni spełnić szereg warunków przed rozpoczęciem działalności gospodarczej w odniesieniu do danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej. Organy ds. inwestycji powinny podjąć decyzję w terminie zapewniającym zarówno efektywność proceduralną, jak i pewność prawa. W przypadku gdy jest to uzasadnione złożonością sprawy lub potrzebą uzyskania dodatkowych informacji, termin ten może zostać przedłużony z uzasadnionych i należycie uzasadnionych powodów.
- (48) Państwa członkowskie powinny informować Komisję o otrzymanych zgłoszeniach, aby umożliwić jej skuteczne monitorowanie krajobrazu inwestycyjnego i zapewnienie zharmonizowanych ram inwestycyjnych na całym rynku wewnętrznym.
- (49) Aby zapewnić horyzontalne stosowanie niniejszego rozporządzenia na rynku wewnętrznym, Komisja powinna mieć możliwość wydania opinii na temat tego, czy dana inwestycja spełnia warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Taka opinia powinna zostać udostępniona publicznie. Jeżeli organ ds. inwestycji zamierza podjąć decyzję odbiegającą od opinii Komisji, organ ds. inwestycji powinien przedłużyć proces zatwierdzenia o dodatkowe dwa miesiące, aby właściwie ocenić argumenty Komisji. Podejmując decyzję, państwa członkowskie powinny uzasadnić, w jaki sposób uwzględniły opinię Komisji.
- (50) Aby zapewnić horyzontalne stosowanie niniejszego rozporządzenia w sprawie jednolitego rynku, Komisja powinna mieć możliwość dokonywania przeglądu bezpośrednich inwestycji zagranicznych z własnej inicjatywy lub z inicjatywy państwa członkowskiego, na które dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna ma wpływ. Powinno to dotyczyć w szczególności inwestycji, które mają wpływ na kilka państw członkowskich, a także inwestycji o wysokiej wartości i inwestycji o szczególnym znaczeniu strategicznym dla Unii ze względu na ich wpływ na jednolity rynek.
- (51) Organy ds. inwestycji powinny zapewnić zgodność z warunkami nie tylko w momencie zgłoszenia bezpośredniej inwestycji zagranicznej, ale również, w stosownych przypadkach, przez cały okres jej funkcjonowania, aby zapewnić maksymalizację korzyści płynących z tej bezpośredniej inwestycji zagranicznej na rynku wewnętrznym.
- (52) W celu zapewnienia, aby kryteria dotyczące bezpośrednich inwestycji zagranicznych w powstających sektorach strategicznych pozostały odpowiednie nawet w miarę dalszego kształtowania się warunków rynkowych, rozwoju technologicznego i celów polityki konkurencyjności Unii, Komisja powinna monitorować globalne tendencje produkcyjne w sektorach strategicznych i powinna być uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych nakładających kryteria dotyczące inwestycji zagranicznych na dodatkowe sektory strategiczne. Komisja powinna ocenić w szczególności wartość progową, a także to, czy wszystkie kryteria inwestycyjne, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, są odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.
- (53) Grupowanie działalności przemysłowej w klastry może w znacznym stopniu przyczynić się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia oraz do wzmocnienia

niektórych sektorów strategicznych na rynku wewnętrznym. Należy zatem wspierać rozwój obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej. Obszary takie powinny mieć ograniczony zasięg geograficzny, aby wspierać symbiozę przemysłową. Wyznaczając obszary, państwa członkowskie powinny, w stosownych przypadkach we współpracy z władzami regionalnymi, uwzględnić produkcję przemysłową (w szczególności w odniesieniu do niektórych sektorów strategicznych) oraz ogólny poziom rozwoju swoich regionów, ze szczególnym uwzględnieniem regionów słabiej rozwiniętych i regionów w okresie przejściowym. Ponadto, aby wzmocnić odporność, autonomię strategiczną i konkurencyjność bazy przemysłowej Unii, wyznaczanie obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej powinno być zgodne z projektami strategicznymi i innymi inicjatywami Unii, takimi jak doliny neutralności emisyjnej.

- (54) Środki na rzecz przyspieszenia rozwoju przemysłu na obszarach przyspieszonego rozwoju powinny dążyć do odpowiedniej synergii z innymi inicjatywami Unii, w tym z projektami strategicznymi uznanymi w przepisach Unii, dolinami neutralności emisyjnej i możliwościami finansowania unijnego, aby dostosować priorytety strategiczne na rynku wewnętrznym i przynieść korzyści instalacjom przemysłowym mającym zasadnicze znaczenie dla autonomii strategicznej i konkurencyjności Unii. Korzyści te powinny mieć również zastosowanie do przedsiębiorstw, którym przyznano pieczęć konkurencyjności na podstawie rozporządzenia (UE) XXXX/[XX]⁴⁷ (Europejski Fundusz Konkurencyjności), chyba że państwo członkowskie wyraźnie to wykluczy.
- (55) Aby umożliwić odpowiednie dostawy surowców krytycznych na potrzeby projektów realizowanych na obszarach przyspieszonego rozwoju, Europejska Rada ds. Surowców Krytycznych ustanowiona na mocy art. 35 rozporządzenia (UE) 2024/1252 powinna zapewnić platformę wymiany informacji na temat wąskich gardeł w łańcuchu dostaw związanych z surowcami krytycznymi na obszarach przyspieszonego rozwoju. Podczas realizacji projektów w odpowiednich obszarach powinna istnieć możliwość korzystania z mechanizmu wspólnych zakupów ustanowionego w art. 25 rozporządzenia (UE) 2024/1252 w celu agregacji popytu projektu na surowce strategiczne i zwiększenia jego siły negocjacyjnej z potencjalnymi sprzedawcami, zwłaszcza gdy obejmuje on małe lub średnie przedsiębiorstwa (MŚP) i małe spółki o średniej kapitalizacji.
- (56) Wystarczające i terminowe dostawy energii do obszarów przyspieszonego rozwoju stanowią zasadniczy warunek podstawowy ich skutecznego wdrożenia oraz rozwoju działalności produkcyjnej. Wiarygodne i dokładne informacje na temat przyszłego zapotrzebowania na energię przyczyniają się do racjonalnego pod względem kosztów rozwoju sieci. Państwa członkowskie powinny zatem przygotować analizę dla każdego obszaru przyspieszonego rozwoju, określającą jego przyszłe potrzeby energetyczne. Taka analiza powinna służyć dostarczaniu informacji na potrzeby krajowego planowania sieci, a tym samym przyczyniać się do wyprzedzających inwestycji w sieci i szybszych połączeń energetycznych na obszarze przyspieszonego rozwoju. Przy określaniu zakresu państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę dostępność odpowiedniej infrastruktury transportowej i sieciowej. Wyniki tych ocen

⁴⁷ Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Konkurencyjności („EFK”), w tym program szczegółowy w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie obronności, uchylającego rozporządzenia (UE) 2021/522, (UE) 2021/694, (UE) 2021/697, (UE) 2021/783, uchylającego przepisy rozporządzeń (UE) 2021/696 i (UE) 2023/588, a także zmieniającego rozporządzenie (UE) [EDIP] (COM(2025) 555 final, 16.7.2025).

powinny znaleźć odzwierciedlenie w krajowych planach rozwoju sieci, aby odpowiednio uwzględnić przyszłe punkty zapotrzebowania na energię w przyszłym planowaniu sieci.

- (57) W przypadku utworzenia obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej ich wyznaczenie powinno odpowiadać możliwościom uzyskania dostępu do kształcenia i szkolenia lub zorganizowania takiego kształcenia i szkolenia, tak aby zapewnić dostępność wykwalifikowanej siły roboczej.
- (58) Aby promować rozwój obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej oraz przyspieszyć procedury wydawania pozwoleń niezbędne do prowadzenia działalności przemysłowej na tych obszarach, państwa członkowskie powinny ustanowić zagregowane pozwolenie podstawowe odzwierciedlające specyfikę każdego zidentyfikowanego obszaru przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej i dostosowane do sektora lub sektorów przemysłu wytwórczego, które mają być na tych obszarach wdrażane. To zagregowane pozwolenie podstawowe wydane przez organy publiczne powinno obejmować pozwolenia powszechnie wymagane w odniesieniu do takiej działalności na danym obszarze, z wyłączeniem tych pozwoleń, które dotyczą konkretnych instalacji, takich jak pozwolenia wymagane na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁴⁸ oraz zezwolenie na podłączenie do sieci. W związku z tym projektodawcy powinni być zobowiązani do uzyskania dodatkowych pozwoleń wyłącznie w odniesieniu do działań nieobjętych zagregowanym pozwoleniem podstawowym, a także, w razie potrzeby, ocenami oddziaływania na środowisko. W przypadku działalności, która może mieć wpływ na obszary chronione na szczeblu unijnym i krajowym, odpowiednie pozwolenia powinny być udzielane dopiero po zapewnieniu zgodności danej działalności z celami ochrony tych obszarów. Takie podejście powinno znacznie przyspieszyć procedury wydawania pozwoleń i zmniejszyć związane z nimi obciążenia administracyjne, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu norm środowiskowych.
- (59) W celu ustanowienia ram służących zapewnieniu autonomii strategicznej i bezpieczeństwa gospodarczego Unii dzięki dostępowi do bezpiecznych, zrównoważonych i odpornych dostaw odpowiednich produktów wytwórczych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE dotyczących zmian w wykazie państw trzecich, materiały z których to państw nie są traktowane jako równoważne pochodzeniu unijnemu, dotyczących wprowadzenia lub zmiany wymogów dotyczących pochodzenia unijnego i niskoemisyjności, w tym w odniesieniu do dodatkowych technologii neutralnych emisyjnie oraz produktów i usług wymienionych w załącznikach II i III, dotyczących ustanowienia na szczeblu Unii środków po stronie popytu na produkty przemysłu chemicznego, z uwzględnieniem między innymi zaleceń sojuszu na rzecz chemikaliów o krytycznym znaczeniu, dotyczących rozszerzenia kryteriów bezpośrednich inwestycji zagranicznych na dodatkowe powstające sektory strategiczne, określenia wspólnych przepisów proceduralnych w zakresie kryteriów bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz dotyczących ustanowienia systemów klasyfikacji opartych na intensywności emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do produktów. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13

⁴⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁴⁹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (60) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia powinno się powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia metody obliczania proporcji ilości produktów i komponentów pochodzących z Unii oraz weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w art. 15. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁵⁰.
- (61) Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ocena taka powinna opierać się na pięciu kryteriach: skuteczności, efektywności, odpowiedniości, spójności i unijnej wartości dodanej. Powinna ona również służyć jako podstawa oceny skutków dalszych możliwych działań.
- (62) Aby zapewnić wypełnianie obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie powinny przewidzieć kary nakładane na przedsiębiorstwa, które nie wypełniają swoich obowiązków. Takie kary powinny pozostawać bez uszczerbku dla szczególnych wymogów dotyczących kar określonych w niniejszym rozporządzeniu, na przykład w odniesieniu do bezpośrednich inwestycji zagranicznych, oraz powinny uzupełniać te wymogi. Konieczne jest zatem, aby państwa członkowskie ustanowiły w prawie krajowym skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary za nieprzestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia. Konieczne jest również, by państwa członkowskie zapewniły projektodawcom dostęp do procedur odwoławczych na drodze administracyjnej lub sądowej, w zależności od przypadku, zgodnie z prawem krajowym.
- (63) Podczas przeglądu niniejszego rozporządzenia Komisja powinna ocenić potrzebę zmiany przepisów zawartych w rozdziałach III i IV. W szczególności Komisja powinna rozważyć wprowadzenie ukierunkowanego pochodzenia unijnego w sektorach transportu o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa gospodarczego Unii, w szczególności w sektorach budowy statków i budowy taboru kolejowego. Komisja powinna również rozważyć wprowadzenie wzmocnionego przeglądu bezpośrednich inwestycji zagranicznych w zakresie wyrobów lotniczych i części do nich.
- (64) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724⁵¹, które ustanawia jednolity portal cyfrowy, ustanowiono ogólne zasady zapewniania internetowego dostępu do informacji, procedur i usług wsparcia, które mają znaczenie

⁴⁹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

⁵⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁵¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Aby przedsiębiorstwa oraz projektodawcy projektów przetwórstwa przemysłowego, w tym projektów transgranicznych, mogli bezpośrednio korzystać z dobrodziejstw rynku wewnętrznego bez zbędnego dodatkowego obciążenia administracyjnego, informacjami, które należy przedłożyć wszelkim odpowiednim organom w ramach procesu wydawania pozwoleń objętego niniejszym rozporządzeniem, są informacje określone w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/1724 określono. Powiązane procedury określono w załączniku II do tego rozporządzenia, aby zapewnić projektodawcom możliwość pełnego korzystania z procedur online i usług systemu technicznego opartego na zasadzie jednorazowości. W szczególności projektodawcy projektów przetwórstwa przemysłowego powinni mieć pełny dostęp online do wszelkich procedur związanych z procesem wydawania pozwoleń oraz powinni móc przeprowadzać te procedury również w pełni online zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1724 i załącznikiem II do tego rozporządzenia. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2018/1724.

- (65) W rozporządzeniu (UE) 2024/1735 wprowadzono wymogi dotyczące odporności w odniesieniu do szeregu produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie. Wymogi te mają na celu zmniejszenie zależności od poszczególnych państw trzecich dostaw, ale nie są wystarczające, aby umożliwić przemysłowi Unii zwiększenie potencjału rynku wewnętrznego i ponoszenie ryzyka obchodzenia przepisów. W związku z tym, aby sprostać takim wyzwaniom, ramy legislacyjne powinny zapewniać potrzebę przyciągnięcia i zachowania technologicznego *know-how* w Unii przez ukierunkowaną dodatkową interwencję.
- (66) Przepisy dotyczące zamówień publicznych określone w niniejszym rozporządzeniu powinny opierać się na przepisach rozporządzenia (UE) 2024/1735 w sprawie odporności oraz powinny uzupełniać je przez wprowadzenie dodatkowych wymogów dotyczących systemów magazynowania energii, technologii fotowoltaicznych, pomp ciepła, technologii lądowej i morskiej energii wiatrowej, elektrolizerów i technologii energii pochodzącej z rozszczepienia jądrowego. Takie dodatkowe wymogi powinny zapewniać, aby pewna część produktów i ich głównych konkretnych komponentów pochodziła z Unii. Podejście to powinno zapewnić wystarczającą dywersyfikację przy jednoczesnym wzmocnieniu strategicznych zdolności produkcji i suwerenności technologicznej w Unii. System weryfikacji zgodności z wymogami powinien ograniczać obciążenie administracyjne i być zgodny ze wspólną praktyką udzielania zamówień publicznych, a także z istniejącym systemem weryfikacji zgodności na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1735. Powinien on zatem opierać się na oświadczeniu własnym podmiotów gospodarczych.
- (67) Oprócz uzupełnienia przepisów dotyczących zamówień publicznych zawartych w rozporządzeniu (UE) 2024/1735 niniejsze rozporządzenie powinno również zmienić te przepisy w celu zapewnienia większej pewności prawa. Zakres art. 25 rozporządzenia (UE) 2024/1735 powinien być ograniczony do tych technologii neutralnych emisyjnie, w przypadku których spodziewane jest udzielenie zamówień publicznych na odpowiednią skalę, co zwiększy jasność tego przepisu.
- (68) Zgodnie z tym samym celem polityki, do którego dąży się w odniesieniu do aukcji energii ze źródeł odnawialnych na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1735, niniejsze rozporządzenie powinno rozszerzyć dodatkowe wymogi dotyczące pochodzenia unijnego na aukcje energii ze źródeł odnawialnych w odniesieniu do niektórych technologii energii odnawialnej, aby przyczynić się do wzmocnienia bazy przemysłowej Unii i zapewnienia odporności łańcuchów dostaw technologii

neutralnych emisyjnie. Aby odzwierciedlić specyfikę aukcji energii ze źródeł odnawialnych, dodatkowe wymogi powinny mieć zastosowanie do technologii neutralnych emisyjnie, które są najistotniejsze w kontekście aukcji, tj. systemów magazynowania energii, technologii fotowoltaicznych, elektrolizerów, a także technologii lądowej i morskiej energii wiatrowej. W przypadku gdy wymogi dotyczące pochodzenia unijnego mają zastosowanie do aukcji, inne przepisy ustanawiające podobne wymogi dla systemów wsparcia publicznego nie powinny mieć zastosowania do tych aukcji.

- (69) Aby zwiększyć skuteczność ram oraz odzwierciedlić niedawny wzrost ryzyka geopolitycznego i zakłóceń na rynku światowym, należy zwiększyć udział aukcji objętych wymogami oraz ustanowić wyższy próg kosztów w przypadku rezygnacji z tych wymogów. Powinno to również zapobiec nadmiernemu stosowaniu zwolnień i stanowić skuteczną zachętę do zwiększenia unijnej produkcji technologii energii odnawialnej.
- (70) Przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe stanowią istotną część popytu na technologie neutralne emisyjnie w Unii. Systemy wsparcia publicznego mające na celu wspieranie popytu konsumentów na takie produkty są ważnymi narzędziami służącymi wzmocnieniu bezpieczeństwa gospodarczego Unii i przyspieszeniu transformacji ekologicznej. Aby oprzeć się na przepisach rozporządzenia (UE) 2024/1735 dotyczących odporności, konieczne jest uzupełnienie tych przepisów wprowadzających dodatkowe wymogi dotyczące systemów magazynowania energii, technologii fotowoltaicznych i pomp ciepła. Takie dodatkowe wymogi powinny zapewniać, aby niektóre główne konkretne komponenty, a w niektórych przypadkach cały produkt końcowy, pochodziły z Unii. Podejście to jest zgodne z ogólnym celem systemów wsparcia, jakim jest promowanie wyników pożądaných ze społecznego punktu widzenia, z myślą o poczynieniu postępów w realizacji ambitnych celów Europejskiego filaru praw socjalnych oraz celów środowiskowych i klimatycznych. Ponadto powinno ona zapewnić wystarczającą dywersyfikację, a jednocześnie wzmocnić strategiczne zdolności produkcji i suwerenność technologiczną w Unii. Organy publiczne odpowiedzialne za systemy wsparcia powinny mieć możliwość uzależnienia kwalifikowalności do systemu od spełnienia wymogów albo przyznania dodatkowej rekompensaty finansowej w przypadku spełnienia wymogów. W tym ostatnim przypadku dodatkowa rekompensata finansowa powinna mieć efekt zachęty. Jeżeli jednak chodzi o pomoc państwa, dodatkowa rekompensata finansowa nie powinna przekraczać mającej zastosowanie maksymalnej intensywności pomocy.
- (71) Technologie cyfrowe nadal zmieniają sposób, w jaki wytwarzamy, dystrybuujemy i zużywamy energię. Taka ewolucja cyfrowa, choć stwarza bezprecedensowe możliwości, wprowadziła również złożoność i współzależność w nowoczesnych systemach energetycznych, które są obecnie podatne na coraz większą liczbę zagrożeń cyberbezpieczeństwa. Włączenie technologii cyfrowych do systemów energetycznych zwiększa powierzchnię ataku dla podmiotów działających w złym zamiarze, które mogą wykorzystywać słabe punkty do zakłócania operacji, kradzieży danych wrażliwych lub manipulowania rynkami energii. Takie zakłócenia nie tylko zagrażają bezpieczeństwu i stabilności naszej infrastruktury energetycznej i stałym dostawom energii, ale mają również kaskadowe skutki dla wszystkich sektorów gospodarki, które opierają się na stabilnych nakładach energii. Ponadto zakłócenia w systemie energetycznym mogą osłabić zaufanie inwestorów i zniechęcić do inwestycji w niezbędną modernizację i dążenie do dekarbonizacji. W związku z tym ochrona cyberbezpieczeństwa tych systemów ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia

bezpieczeństwa gospodarczego, utrzymania zaufania i wspierania odporności na przyszłe wyzwania.

- (72) Aby zapewnić wysoki poziom cyberbezpieczeństwa, konieczne jest uniemożliwienie dostawcom wysokiego ryzyka, określonym zgodnie z [wnioskiem dotyczącym zmienionego aktu o cyberbezpieczeństwie], dostarczania kluczowych komponentów oferentom w aukcjach energii ze źródeł odnawialnych, oferentom w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego oraz produktom końcowym wspieranym w ramach interwencji rządowej objętej zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (73) Ponadto przepisy dotyczące cyberbezpieczeństwa zawarte w art. 26 rozporządzenia (UE) 2024/1735 powinny mieć zastosowanie nie tylko do 30 %, ale do wszystkich aukcji energii ze źródeł odnawialnych, biorąc pod uwagę, że cyberbezpieczeństwo ma zasadnicze znaczenie dla stabilności i integralności systemu energetycznego Unii jako całości. Luka nawet w tylko jednym elemencie cyberbezpieczeństwa systemu energetycznego może zagrozić stabilności całego systemu. Oprócz wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa zapewnionego w sektorach krytycznych dyrektywą (UE) 2022/2555 oraz w produktach z elementami cyfrowymi na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/2847 rozszerzenie zakresu wymogów cyberbezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu (UE) 2024/1735 na wszystkie aukcje energii ze źródeł odnawialnych powinno jeszcze bardziej zmniejszyć podatność systemu energetycznego Unii na zagrożenia i przyczynić się do zapewnienia stabilności energetycznej i gospodarczej.
- (74) Stosowanie wymogów dotyczących pochodzenia unijnego i cyberbezpieczeństwa technologii neutralnych emisyjnie powinno uzupełniać wymogi dotyczące zrównoważonego rozwoju i odporności określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1735. Należy je zatem włączyć do tego rozporządzenia, aby zapewnić spójność i uprościć wdrażanie przez właściwe organy.
- (75) Zgodnie ze środkami dotyczącymi zamówień publicznych, aukcji i systemów wsparcia publicznego niniejsze rozporządzenie powinno również uzupełniać rozporządzenie (UE) 2024/1735 o wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w odniesieniu do wsparcia państw członkowskich na rzecz budowania elektrowni jądrowych i produkcji elektrolizerów wodorowych. Aby zapewnić długoterminową suwerenność Unii, bezpieczeństwo energetyczne i odporność sektora, istotne jest, aby w nowych elektrowniach jądrowych, zarówno w reaktorach wielkoskalowych, jak i w małych reaktorach modułowych, w jak największym stopniu priorytetowo traktowano technologie i komponenty pozyskiwane w Unii, przy jednoczesnym zachowaniu najwyższych standardów jakości. Taka strategia nie tylko zwiększy zdolności krajowe, ale także sprawi, że Unia stanie się wiarygodnym i konkurencyjnym podmiotem na światowym rynku jądrowym. Aby jednak zapobiec ryzyku związanemu z blokadą technologiczną, wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w odniesieniu do elektrowni jądrowych powinny mieć zastosowanie wyłącznie do nowych obiektów, z wyłączeniem remontów i wydłużenia okresu eksploatacji istniejących elektrowni jądrowych.
- (76) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2024/1735.
- (77) Wodór jest kluczowym nośnikiem energii dla transformacji energetycznej w wielu zastosowaniach przemysłowych i ma zasadnicze znaczenie dla przejścia na czystsze systemy energetyczne. Aby uwzględnić pojawienie się zastosowań elektrolizerów działających na skalę gigawatową w Unii, niezbędny jest skoordynowany, wzmocniony system wsparcia.

- (78) W przypadku gdy zgodnie z wymogami dotyczącymi pochodzenia unijnego pewna liczba komponentów powinna pochodzić z Unii, bez sprecyzowania które z nich, wybór należy pozostawić podmiotom gospodarczym. Zapewnia to wystarczającą konkurencję między dostawcami wymaganych komponentów i umożliwia podmiotom gospodarczym dokonywanie najbardziej opłacalnych wyborów przy stosowaniu wymogów.
- (79) W rozporządzeniu (UE) 2024/3110 uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia wymagań dotyczących etykietowania w zakresie zrównoważenia środowiskowego dla określonych kategorii wyrobów i rodzin wyrobów budowlanych, pod warunkiem że wyrób jest zwykle wybierany przez konsumentów i że ogólna efektywność środowiskowa wyrobu nie wykazują różnic w cyklu życia w zależności od jego montażu. Należy znieść takie rygorystyczne warunki, aby umożliwić Komisji ustanowienie wymogów dotyczących etykietowania wyrobów budowlanych na podstawie ich intensywności emisji dwutlenku węgla, w tym w odniesieniu do wyrobów, które zazwyczaj nie są sprzedawane konsumentom końcowym. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2024/3110.
- (80) W zakresie, w jakim którykolwiek ze środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu stanowi pomoc państwa, przepisy dotyczące takich środków pozostają bez uszczerbku dla stosowania art. 107 i 108 TFUE.
- (81) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie wsparcie odpornej i zdekarbonizowanej produkcji przemysłowej, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma na celu poprawę funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie ram wspierających rozwój, konkurencyjność i odporność unijnego przemysłu wytwórczego, ze szczególnym uwzględnieniem wybranych sektorów strategicznych, przyczyniając się przy tym do osiągnięcia unijnego celu klimatycznego, zapewnienia bezpieczeństwa gospodarczego oraz tworzenia, utrzymywania i dokonywania przekształceń na rzecz wysokiej jakości miejsc pracy.
2. Aby osiągnąć cel ogólny, o którym mowa w ust. 1, niniejsze rozporządzenie ustanawia środki służące:
 - a) przyspieszeniu procedur wydawania pozwoleń na projekty produkcji przemysłowej, w tym projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych;
 - b) stworzeniu rynku pionierskiego dla niektórych produktów w sektorach strategicznych przez ustanowienie wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, wymogów dotyczących niskoemisyjności lub obu tych rodzajów

wymogów w kontekście zamówień publicznych i systemów wsparcia publicznego;

- c) określeniu warunków dotyczących bezpośrednich inwestycji zagranicznych w powstających sektorach strategicznych;
- d) wyznaczeniu przez państwa członkowskie obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej w celu pobudzenia działalności przemysłowej.

Artykuł 2

Cel dotyczący industrializacji

Unia i państwa członkowskie dążą do zapewnienia, aby do 2035 r. przetwórstwo przemysłowe Unii odpowiadało za co najmniej 20 % produktu krajowego brutto Unii.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „projekt produkcji przemysłowej” oznacza budowę, przekształcenie lub rozbudowę zakładu przemysłowego przeznaczonego do prowadzenia działalności gospodarczej sklasyfikowanej pod kodem NACE C (Przetwórstwo przemysłowe), z wyjątkiem kodu NACE C12;
- 2) „sektory energochłonne” oznaczają sektory wymienione w pkt 1 załącznika I;
- 3) „projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych” oznaczają budowę lub przekształcenie obiektu gospodarczego w zakładzie energochłonnym zdefiniowanym w art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96/WE⁵² w sektorach energochłonnych wymienionych w pkt 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia, które to budowa lub przekształcenie znacząco i trwale zmniejszają wskaźniki emisji ekwiwalentu CO₂ z procesów przemysłowych w zakresie, w jakim jest to technicznie wykonalne;
- 4) „procedura wydawania pozwoleń” oznacza proces obejmujący wszystkie odpowiednie pozwolenia na budowę, rozbudowę, przekształcenie i eksploatację projektów produkcji przemysłowej, w tym pozwolenia na budowę, pozwolenia na stosowanie substancji chemicznych i zezwolenia na podłączenie do sieci zdefiniowane w art. 1 [wniosku dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 i (UE) 2024/1788 w odniesieniu do przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń⁵³] oraz oceny oddziaływania na środowisko i zezwolenia środowiskowe, jeżeli są wymagane, a także obejmujący wszystkie wnioski i procedury, od potwierdzenia kompletności wniosku do powiadomienia o decyzji kompleksowej w sprawie wyniku procedury;
- 5) „decyzja kompleksowa” oznacza decyzję lub zestaw decyzji wydanych przez organ lub organy państwa członkowskiego, określającą lub określających, czy projektodawca jest uprawniony do budowy, rozbudowy, przekształcenia i eksploatacji projektu produkcji przemysłowej;

⁵² Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj>).

⁵³ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 i (UE) 2024/1788 w odniesieniu do przyspieszenia procedur wydawania zezwoleń (2025/0400 (COD)).

- 6) „zamówienie” oznacza zamówienia publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24/UE⁵⁴, zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi zdefiniowane w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/25/UE⁵⁵ oraz koncesje zdefiniowane w art. 5 pkt 1 dyrektywy 2014/23/UE;
- 7) „instytucja zamawiająca” oznacza instytucję zamawiającą zgodnie z definicją w art. 6 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE i art. 3 dyrektywy 2014/25/UE;
- 8) „podmiot zamawiający” oznacza podmiot zamawiający zgodnie z definicją w art. 7 dyrektywy 2014/23/UE i art. 4 dyrektywy 2014/25/UE;
- 9) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, sprzedawcę i dostawcę usług realizacji zamówień oraz, do celów postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, oznacza podmiot gospodarczy określony w art. 5 pkt 2 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 10 dyrektywy 2014/24/UE i art. 2 pkt 6 dyrektywy 2014/25/UE;
- 10) „postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego” oznacza którekolwiek z poniższych:
- a) postępowanie o udzielenie koncesji na roboty budowlane lub na usługi objęte dyrektywą 2014/23/UE;
 - b) dowolny rodzaj postępowania o udzielenie zamówienia objęty dyrektywą 2014/24/UE lub dyrektywą 2014/25/UE w odniesieniu do udzielenia zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi;
- 11) „intensywność emisji gazów cieplarnianych” oznacza emisje (mierzone w tonach ekwiwalentu CO₂) uwalniane podczas wytwarzania produktów przemysłowych, o których mowa w art. 10 ust. 2;
- 12) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt lub która zleca jego zaprojektowanie lub wytworzenie oraz wprowadza go do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym;
- 13) „granica systemowa” oznacza grupę procesów chemicznych lub fizycznych uwzględnianych przy obliczaniu intensywności emisji gazów cieplarnianych związanych z produktami;
- 14) „prekursor” oznacza jakikolwiek materiał wsadowy do procesu produkcji, który stanowi część granic systemowych;
- 15) „przemysł chemiczny” oznacza działalność sklasyfikowaną w ramach kodu C20 NACE Rev. 2 (Produkcja chemikaliów i wyrobów chemicznych), prowadzoną przez producentów mających siedzibę w Unii;
- 16) „zrównoważone źródła węgla” oznaczają biomasę, która spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 dyrektywy (UE) 2018/2001, odpady i węgiel z wychwytywania emisji dwutlenku węgla.

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

⁵⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj>).

- 17) „substancja” oznacza substancję zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008;
- 18) „mieszanina” oznacza mieszaninę zgodnie z definicją w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008;
- 19) „udostępnienie na rynku” oznacza każdą dostawę produktu na rynek Unii w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie;
- 20) „pojazd z ogniwami paliwowymi” lub „FCV” oznacza pojazd wyposażony w mechanizm napędowy obejmujący wyłącznie przetworniki energii przekształcające energię chemiczną (pobieraną) w energię elektryczną (oddawaną) lub na odwrót oraz urządzenia elektryczne jako przetworniki energii napędowej;
- 21) „pojazd silnikowy” oznacza każdy pojazd kategorii M lub N określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858⁵⁶;
- 22) „hybrydowy pojazd elektryczny doładowywany zewnętrznym” lub „OVC-HEV” oznacza pojazd wyposażony w mechanizm napędowy obejmujący co najmniej dwie różne kategorie przetworników energii napędowej, w którym jeden z przetworników energii napędowej jest urządzeniem elektrycznym, które może być doładowywane ze źródła zewnętrznego;
- 23) „pojazd wyłącznie elektryczny” lub „PEV” oznacza pojazd wyposażony w mechanizm napędowy obejmujący wyłącznie urządzenia elektryczne jako przetworniki energii napędowej oraz wyłącznie systemy magazynowania energii elektrycznej wielokrotnego ładowania jako systemy magazynowania energii napędowej;
- 24) „główne konkretne komponenty” oznaczają główne konkretne komponenty wymienione w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji 2025/1178⁵⁷;
- 25) „akumulator trakcyjny pojazdu” oznacza baterię do pojazdów elektrycznych specjalnie zaprojektowaną w celu dostarczania energii elektrycznej do trakcji zgodnie z definicją w art. 3 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2023/1542⁵⁸;
- 26) „komponenty elektronicznych mechanizmów napędowych” oznaczają energoelektronikę, silniki elektryczne w transporcie i e-osie oraz ich komponenty, wirniki i stojany;
- 27) „główne systemy elektroniczne” oznaczają zaawansowane systemy wspomagania kierowcy (w tym lidary, radary, czujniki, kamery, ECU i platformy integracyjne), centralne jednostki obliczeniowe, bezprzewodowe systemy dostępu, pokładowe jednostki systemu informacyjno-rozrywkowego i elektroniczne układy podwozia;
- 28) „część pojazdu” oznacza każdą część pojazdu, w tym materiał przetworzony;

⁵⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylające dyrektywę 2007/46/WE (Dz.U. L 151 z 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/858/oj>).

⁵⁷ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1178 z dnia 23 maja 2025 r. w sprawie ustanowienia zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 w odniesieniu do wykazu produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie i ich głównych konkretnych komponentów do celów oceny wkładu w odporność (Dz.U. L, 2025/1178, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1178/oj).

⁵⁸

- 29) „zmontowanie” oznacza proces końcowego montażu pojazdu;
- 30) „producent pojazdu” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest odpowiedzialna za wszystkie aspekty homologacji typu pojazdu, układu, komponentu lub oddzielnego zespołu technicznego, lub indywidualnego dopuszczenia pojazdu lub procedurę uzyskiwania zezwoleń dla części i wyposażenia, za zapewnienie zgodności produkcji oraz za kwestie dotyczące nadzoru rynku w odniesieniu do tych wyprodukowanych pojazdów, układów, komponentów, oddzielnych zespołów technicznych, części i wyposażenia, bez względu na to, czy osoba ta bezpośrednio uczestniczy we wszystkich etapach projektowania i budowy tych pojazdów, układów, komponentów lub oddzielnych zespołów technicznych;
- 31) „bezpośrednia inwestycja zagraniczna” oznacza dokonywaną przez inwestora zagranicznego lub jego jednostkę zależną inwestycję, w tym inwestycje od podstaw, w docelowe przedsiębiorstwo unijne lub unijny składnik aktywów w celu ustanowienia lub utrzymania trwałych i bezpośrednich powiązań między tym inwestorem zagranicznym a przedsiębiorcą lub przedsiębiorstwem, któremu udostępniany jest kapitał, lub w celu korzystania z unijnego składnika aktywów na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej w danym państwie członkowskim, w tym inwestycje, które umożliwiają skuteczne uczestnictwo w zarządzaniu spółką prowadzącą działalność gospodarczą lub w jej kontrolowaniu;
- 32) „inwestor zagraniczny” oznacza osobę fizyczną z państwa trzeciego, która nie jest obywatelem państwa członkowskiego, lub przedsiębiorstwo z państwa trzeciego, które zamierza dokonać lub dokonali bezpośredniej inwestycji zagranicznej;
- 33) „jednostka zależna inwestora zagranicznego” oznacza przedsiębiorstwo kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez inwestora zagranicznego, bez względu na miejsce jego siedziby;
- 34) „docelowe przedsiębiorstwo unijne” oznacza przedsiębiorstwo ustanowione na podstawie prawa danego państwa członkowskiego;
- 35) „unijny składnik aktywów” oznacza nieruchomy składnik aktywów wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystywania na potrzeby wytwarzania produktów na terytorium Unii;
- 36) „pracownik unijny” oznacza każdą osobę fizyczną, która jest stroną umowy o pracę lub pozostaje w stosunku pracy określonym przez obowiązujące w państwie członkowskim prawo, umowy zbiorowe lub przyjętą praktykę i która jest obywatelem Unii albo obywatelem państwa trzeciego legalnie przebywającym w państwie członkowskim i posiada ważne zezwolenie na pracę w momencie zatrudnienia;
- 37) „inwestycja portfelowa” oznacza nabycie papierów wartościowych przedsiębiorstwa, które są przeznaczone wyłącznie do celów inwestycji finansowych, bez zamiaru wywierania wpływu na zarządzanie przedsiębiorstwem lub sprawowanie nad nim kontroli;
- 38) „obróć” oznacza kwotę uzyskaną przez przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁵⁹;

⁵⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ([Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1](#)).

- 39) „materiał aktywny” oznacza materiał, który wchodzi w reakcje chemiczne, produkując energię elektryczną, podczas gdy ogniwo baterii ulega rozładowaniu, lub magazynując energię elektryczną, podczas gdy bateria jest ładowana;
- 40) „bateria do pojazdów elektrycznych” oznacza baterię do pojazdów elektrycznych zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542⁶⁰;
- 41) „dostawca” oznacza producenta z siedzibą w Unii, upoważnionego przedstawiciela producenta, który nie ma siedziby w Unii, lub importera, który wprowadza produkt do obrotu w Unii.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI PODSTAWOWE DLA PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ I DEKARBONIZACJI

Artykuł 4

Pojedyncze punkty dostępu

1. Państwa członkowskie ustanawiają pojedynczy punkt dostępu na szczeblu krajowym do celów składania przez projektodawców jednego wniosku dotyczącego projektów produkcji przemysłowej, o których mowa w art. 5 ust. 1.
2. Pojedyncze punkty dostępu automatycznie przypisują wnioski o udzielenie pozwolenia odpowiedniemu organowi, informują wnioskodawcę o wszystkich etapach procedury wydawania pozwoleń, statusie procedury i decyzjach odpowiednich organów oraz umożliwiają wnioskodawcy sprawdzenie zgodności z obowiązującymi terminami. W tym celu pojedyncze punkty dostępu korzystają z europejskich portfeli biznesowych ustanowionych zgodnie z [wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie ustanowienia europejskich portfeli biznesowych].

Dzięki wykorzystaniu europejskich portfeli biznesowych pojedyncze punkty dostępu umożliwiają:

 - a) interoperacyjność i zautomatyzowaną wymianę danych między właściwymi organami;
 - a) ponowne wykorzystywanie danych i dokumentów będących już w posiadaniu organów publicznych;
 - b) zapewnienie wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa i integralności informacji;
 - c) przejrzystość i rozliczalność procedury wydawania pozwoleń.
3. Podczas ustanawiania pojedynczych punktów dostępu państwa członkowskie wykorzystują, w stosownych przypadkach, istniejącą unijną infrastrukturę cyfrową, katalogi i elementy składowe ustanowione na mocy prawa Unii.

⁶⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylające dyrektywę 2006/66/WE (Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1542/oj>).

Artykuł 5

Procedura wydawania pozwoleń

1. Państwa członkowskie ustanawiają jednolitą procedurę wydawania pozwoleń na podstawie jednego wniosku obejmującego wszystkie pozwolenia wymagane w przypadku projektów produkcji przemysłowej.
2. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ do koordynowania procedury wydawania pozwoleń, o której mowa w ust. 1, aby zapewnić przyjęcie i wydanie decyzji kompleksowej w mającym zastosowanie terminie.
3. Nie później niż 45 dni od otrzymania wniosku o pozwolenie na realizację projektów produkcji przemysłowej właściwy organ potwierdza kompletność wniosku albo zwraca się o przekazanie ewentualnych brakujących informacji niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.

W przypadku gdy po przedłożeniu brakujących informacji wniosek nadal uznaje się za niekompletny, właściwy organ może, w terminie 30 dni od przedłożenia żądanych brakujących informacji, zwrócić się po raz drugi o dostarczenie wszelkich brakujących informacji. Właściwy organ nie zwraca się o informacje w obszarach nieobjętych pierwszym wnioskiem o dodatkowe informacje i zwraca się o dalsze informacje tylko wtedy, gdy jest to konieczne do uzupełnienia brakujących informacji.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania w przypadku, gdy przepisy mające na celu usprawnienie procesów administracyjnych i procesów wydawania pozwoleń ustanowiono w innych aktach ustawodawczych Unii dla określonych sektorów przemysłu wytwórczego.

Artykuł 6

Projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych

1. Rozdział II sekcja II rozporządzenia (UE) 2024/1735 ma zastosowanie do wszystkich projektów dekarbonizacji sektorów energochłonnych.
2. Wszystkie projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych uznaje się za projekty strategiczne przyczyniające się do odporności i dekarbonizacji lub zasobooszczędności do celów [art. 14 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko]. Stosuje się pkt I, II i III załącznika do tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III WZMOCNIENIE STRATEGICZNYCH PRZEMYSŁOWYCH ŁAŃCUCHÓW WARTOŚCI UNII

Artykuł 7

Pochodzenie unijne

1. Do celów niniejszego rozdziału zawartość o pochodzeniu unijnym odnosi się do zawartości pochodzącej z Unii.
2. Pochodzenie produktów i komponentów określa się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013.

Artykuł 8

Zawartość równoważna zawartości o pochodzeniu unijnemu w zamówieniach publicznych

1. W odniesieniu do wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, o których mowa w art. 11, zawartość pochodzącą z państw trzecich, z którymi Unia zawarła umowę ustanawiającą strefę wolnego handlu albo unię celną lub które są stronami Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, w przypadku gdy na mocy tej umowy istnieją odpowiednie zobowiązania Unii, uznaje się za pochodzącą z Unii.
2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 w celu wyłączenia – w całości lub w części – państwa trzeciego z zakresu stosowania ust. 1 na podstawie któregośkolwiek z następujących kryteriów:
 - a) to państwo trzecie nie zapewniło traktowania narodowego w odniesieniu do produktów lub podmiotów unijnych objętych umowami, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do któregośkolwiek z sektorów wymienionych w załączniku I;
 - b) takie wyłączenie jest uzasadnione w celu uniknięcia zależności lub wszelkich innych zmian, które mogą zagrozić bezpieczeństwu dostaw danych produktów w Unii;
 - c) takie wyłączenie jest uzasadnione na podstawie wszelkich innych wyjątków przewidzianych w mającej zastosowanie umowie.

Artykuł 9

Zawartość równoważna zawartości o pochodzeniu unijnemu w innych formach interwencji publicznej

1. W odniesieniu do wymogów dotyczących pochodzenia unijnego określonych w art. 12 zawartość pochodzącą z państw trzecich, z którymi Unia zawarła umowę ustanawiającą strefę wolnego handlu albo unię celną, uznaje się za pochodzącą z Unii.
2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 w celu wyłączenia – w całości lub w części – państwa trzeciego z zakresu stosowania ust. 1 na podstawie któregośkolwiek z następujących kryteriów:
 - a) to państwo trzecie nie zapewniło traktowania narodowego w odniesieniu do produktów lub podmiotów unijnych objętych umowami, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do któregośkolwiek z sektorów wymienionych w załączniku I;
 - b) takie wyłączenie jest uzasadnione w celu uniknięcia zależności lub wszelkich innych zmian, które mogą zagrozić bezpieczeństwu dostaw danych produktów w Unii;
 - c) takie wyłączenie jest uzasadnione na podstawie wszelkich innych wyjątków przewidzianych w mającej zastosowanie umowie.

Artykuł 10

Produkty niskoemisyjne

1. Do celów niniejszego rozdziału produkt objęty załącznikiem II uznaje się za niskoemisyjny, jeżeli spełnia on wymogi określone w aktach delegowanych, jak następuje:

- a) w przypadku wyrobów budowlanych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2024/3110 i objętych zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejską oceną techniczną – wymogi określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 5 ust. 5 lub art. 22 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2024/3110;
- b) w przypadku wszystkich innych produktów – wymogi określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1781, stosownie do przypadku.

2. Aby wspierać tworzenie rynków pionierskich przez ukierunkowywanie decyzji inwestycyjnych na produkty sklasyfikowane w niższej klasie efektywności w zakresie intensywności emisji gazów cieplarnianych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie dobrowolnych systemów klasyfikacji opartych na intensywności emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do produktów wytwarzanych w ramach działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE („produkty przemysłowe”), gdy są one wprowadzane do obrotu w Unii, w zakresie, w jakim produkty te nie są już regulowane aktem delegowanym na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1781 ani uwzględnione w planach prac przyjętych zgodnie z tym rozporządzeniem.

Emisje i wszystkie inne istotne dane wykorzystywane do obliczania intensywności emisji gazów cieplarnianych są weryfikowane, w stosownych przypadkach, przez weryfikatorów akredytowanych na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067⁶¹ lub weryfikatorów akredytowanych na podstawie aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 18 rozporządzenia (UE) 2023/956. Emisje monitoruje się zgodnie z przepisami określonymi w rozdziale III rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 oraz metodami monitorowania danych i wymogami dotyczącymi jakości określonymi w załączniku VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. W przypadku produktów przywożonych emisje można monitorować zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia (UE) 2023/956 oraz metodami monitorowania danych i wymogami dotyczącymi jakości ustanowionymi w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (UE) 2023/956, jeżeli przewidziano w nim równoważny zbiór danych.

W takich aktach delegowanych określa się, w stosownych przypadkach, następujące elementy:

- a) identyfikację produktu, w odniesieniu do którego producent może ubiegać się o etykietę intensywności emisji gazów cieplarnianych;
- b) odpowiednie granice systemowe, obejmujące emisje z przemysłowego procesu wytwarzania, emisje z odpowiednich prekursorów oraz emisje ze zużycia energii elektrycznej. Emisje te rozpatruje się niezależnie od tego, czy występują w zakładzie producenta, czy w innych zakładach, uznając, że niektóre prekursory mogą być pozyskiwane z innych instalacji;
- c) metodykę obliczania intensywności emisji gazów cieplarnianych danego produktu;

⁶¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).

- d) klasyfikację z klasami efektywności;
- e) przepisy uzupełniające dotyczące zarządzania etykietą, w tym dotyczące właściwych podmiotów; oraz
- f) przepisy uzupełniające dotyczące akredytacji, monitorowania i weryfikacji.

Opracowując te zasady, Komisja bierze pod uwagę co najmniej:

- a) najnowsze mające zastosowanie wartości wskaźnika emisyjności dla produktów określone w dyrektywie 2003/87/WE;
- b) dane już dostępne w ramach EU ETS i CBAM;
- c) nowe przepisy unijne dotyczące rozliczania emisji, w tym emisji ze zużycia energii elektrycznej, paliw niskoemisyjnych i paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;
- d) powstające technologie produkcji niskoemisyjnej, a także szacowany potencjał redukcji emisji z powstających technologii;
- e) potrzebę zachęcania do wykorzystywania materiałów pochodzących z recyklingu na wszystkich ścieżkach produkcyjnych; oraz
- f) dostosowanie do celów neutralności klimatycznej określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁶².

Artykuł 11

Zamówienia publiczne

1. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające wykluczają z dostępu do postępowań o udzielenie zamówienia, o których mowa w części I załącznika II i części I załącznika III, oferty złożone przez podmioty gospodarcze będące własnością podmiotu mającego siedzibę w państwach trzecich lub kontrolowane przez podmiot mający siedzibę w państwach trzecich, które nie zawarły z Unią umowy międzynarodowej gwarantującej taki dostęp.
2. W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, o których mowa w części I załącznika II i części I załącznika III, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające stosują wymogi dotyczące pochodzenia unijnego i wymogi dotyczące niskoemisyjności określone w tych przepisach zgodnie z art. 8 i 10.
3. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów określonych w załącznikach II i III, jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) wymagane produkty lub usługi mogą być dostarczone wyłącznie przez jeden konkretny podmiot gospodarczy i nie istnieje inne rozsądne rozwiązanie alternatywne ani zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
 - b) w ciągu dwóch lat poprzedzających planowane nowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego nie złożono żadnych odpowiednich ofert lub żadnych odpowiednich wniosków o dopuszczenie do udziału, w tym

⁶² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 („Europejskie prawo o klimacie”) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

w odpowiedzi na podobne poprzednie postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wszczęte przez tę samą instytucję zamawiającą lub ten sam podmiot zamawiający;

- c) stosowanie tych wymogów zobowiązywałoby instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający do nabycia towarów, usług lub robót, które wiążą się z nieproporcjonalnymi kosztami lub skutkowałyby niekompatybilnością techniczną w eksploatacji i konserwacji. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą zakładać, że nieproporcjonalne są różnice kosztów oszacowane na podstawie obiektywnych i przejrzystych danych jako przekraczające 25 %.
4. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające wymagają od podmiotów gospodarczych dostarczających produkty lub świadczących usługi złożenia oświadczenia własnego, lub równoważnego dokumentu, wykazującego zgodność z wymogami określonymi w niniejszym artykule.

Artykuł 12

Inne formy interwencji publicznej

1. Bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE państwa członkowskie opracowują systemy wsparcia publicznego w taki sposób, aby przyczyniały się one do osiągnięcia celu, jakim jest wzmocnienie strategicznych przemysłowych łańcuchów wartości Unii za pomocą wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, wymogów dotyczących niskiej zawartości węgla lub obu tych rodzajów wymogów, określonych w części II załącznika II i części II załącznika III, zgodnie z art. 9 i 10 oraz bez uszczerbku dla art. 13.
- Państwa członkowskie stosują wymogi, o których mowa w akapicie pierwszym, do systemów wsparcia publicznego stanowiących co najmniej 45 % całkowitego budżetu krajowego przeznaczonego na systemy wsparcia publicznego objęte częścią II załącznika II i stanowiących 100 % całkowitego budżetu krajowego przeznaczonego na systemy wsparcia publicznego objęte częścią II załącznika III.
2. Przy opracowywaniu i wdrażaniu systemu wsparcia publicznego objętego częścią II załącznika II i częścią II załącznika III właściwy organ ocenia wkład produktów i technologii w osiąganie ogólnego celu określonego w tych przepisach na podstawie otwartej, niedyskryminacyjnej i przejrzystej procedury.
3. Właściwy organ może nadal wdrażać systemy wsparcia, które nie spełniają wymogów określonych w części II załącznika II i części II załącznika III, w całości lub w części, jeżeli stosowanie takich wymogów:
- a) doprowadziłoby do znacznych opóźnień ze względu na niedostępność wymaganych komponentów lub produktów końcowych. Szacowane opóźnienia przekraczające siedem miesięcy, na podstawie obiektywnych, przejrzystych i weryfikowalnych danych, można uznać za znaczne;
 - b) wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami. Zakłada się istnienie nieproporcjonalnych kosztów, jeżeli na podstawie obiektywnych, przejrzystych i weryfikowalnych danych zgodność zwiększyłaby koszt bazowego produktu końcowego lub bazowej technologii końcowej o ponad 30 %.

Artykuł 13

Wsparcie finansowe na rzecz pojazdów korporacyjnych

Do celów art. 4 [wniosku dotyczącego rozporządzenia z dnia 16 grudnia 2025 r. w sprawie ekologicznie czystych pojazdów korporacyjnych] kryterium „wyprodukowania w Unii Europejskiej” dotyczące zapewnienia wsparcia finansowego na rzecz upowszechniania korporacyjnych samochodów osobowych i dostawczych musi być zgodne z kryteriami określonymi w części II załącznika III do niniejszego rozporządzenia.

Przedmiotowe kryterium „wyprodukowania w Unii Europejskiej” uznaje się za równoważne z kryterium „pochodzenia unijnego”, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Jednostki w ramach norm emisji CO₂

1. Do celów art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2019/631 [zmienionego wnioskiem dotyczącym rozporządzenia z dnia 16 grudnia 2025 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/631 w odniesieniu do norm emisji CO₂ dla nowych pojazdów lekkich i oznakowania pojazdów] kryterium „wyprodukowania w UE” dla małych pojazdów bezemisyjnych musi być zgodne z kryteriami określonymi w części III załącznika III do niniejszego rozporządzenia.

Przedmiotowe kryterium „wyprodukowania w UE” uznaje się za równoważne z kryterium „pochodzenia unijnego”, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów art. 5b rozporządzenia (UE) 2019/631 [zmienionego wnioskiem dotyczącym rozporządzenia z dnia 16 grudnia 2025 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/631 w odniesieniu do norm emisji CO₂ dla nowych pojazdów lekkich i oznakowania pojazdów] pojęcie „stal niskoemisyjna wyprodukowana w UE” należy rozumieć w następujący sposób:
 - a) kryterium „niskoemisyjna” musi być zgodne z warunkami, o których mowa w art. 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
 - b) określenie „wyprodukowana w UE” jest równoważne z określeniem „pochodzenie unijne”, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Świadectwo zgodności pojazdu z wymogami dotyczącymi pochodzenia unijnego

Od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą sześć miesięcy po wejściu w życie] r., wydając świadectwo zgodności pojazdu zgodnie z art. 36 i 37 rozporządzenia (UE) 2018/858 w odniesieniu do pojazdów spełniających wymogi dotyczące pochodzenia unijnego określone w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, producenci przedstawiają dokument towarzyszący poświadczający zgodność pojazdu.

Artykuł 16

Przekazanie uprawnień

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie na szczeblu Unii środków po stronie popytu na produkty przemysłu chemicznego, aby promować następujące działania:

- a) produkcję i sprzedaż substancji i mieszanin pochodzenia unijnego pochodzących ze zrównoważonych źródeł węgla;
- b) stosowanie w udostępnianych na rynku produktach substancji i mieszanin pochodzenia unijnego pochodzących ze zrównoważonych źródeł węgla.

Przygotowując akty delegowane, Komisja powinna uwzględnić:

- a) wkład wymogów w osiągnięcie celu Unii, jakim jest bezpieczeństwo gospodarcze, odporność i neutralność klimatyczna, określonego w rozporządzeniu (UE) 2021/1119;
- b) sytuację rynkową na poziomie Unii, określoną na podstawie działań monitorujących, w tym malejące udziały w rynku unijnym i produkcję przemysłu Unii poniżej mocy produkcyjnych;
- c) wpływ ustanowienia takich środków na ogólną konkurencyjność i emisje gazów cieplarnianych w odpowiednich sektorach, a także na koszty ponoszone przez konsumentów niższego szczebla oraz małe i średnie przedsiębiorstwa oraz na budżety publiczne.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 w celu zmiany załącznika II lub załącznika III w odniesieniu do wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, wymogów dotyczących niskoemisyjności lub obu tych rodzajów wymogów określonych dla produktów, o których mowa w tych załącznikach, z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- a) sytuacji rynkowej na poziomie Unii, określonej na podstawie działań monitorujących, w tym malejących udziałów w rynku unijnym i produkcji przemysłu Unii poniżej mocy produkcyjnych;
- b) postępu technologicznego;
- c) wkładu wymogów w osiągnięcie celu Unii, jakim jest porządek publiczny, bezpieczeństwo gospodarcze, odporność i neutralność klimatyczna, określonego w rozporządzeniu (UE) 2021/1119;
- d) popytu na odnośne produkty lub technologie pobudzanego przez wzrost sektorów niższego szczebla;
- e) udziału produktu lub technologii w całkowitej wartości produkcji sektora niższego szczebla;
- f) wpływu ustanowienia wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, wymogów dotyczących niskoemisyjności lub obu tych rodzajów wymogów na ogólną konkurencyjność i emisje gazów cieplarnianych w odpowiednich sektorach, w tym na koszty ponoszone przez konsumentów niższego szczebla oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, a także budżety publiczne.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych zgodnie z art. 31 ust. 2 w celu określenia metody obliczania proporcji ilości produktów i komponentów pochodzących z Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 952/2013 oraz, w stosownych przypadkach, w celu zapewnienia stosowania znormalizowanych wzorów świadectw zgodności.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą również określać metody i procedury, które mają być stosowane przez odpowiednie właściwe organy krajowe, w tym instytucje zamawiające i podmioty zamawiające, w celu weryfikacji

zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz, w stosownych przypadkach, w celu korzystania z narzędzi cyfrowych do celów obliczania, weryfikacji i wykazywania zgodności.

ROZDZIAŁ IV

WKŁAD ZE STRONY INWESTYCJI ZAGRANICZNYCH

Artykuł 17

Zakres stosowania

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do bezpośrednich inwestycji zagranicznych o wartości przekraczającej 100 mln EUR w powstających strategicznych sektorach przemysłu wytwórczego, o których mowa w ust. 2, w przypadku gdy ponad 40 % światowej zdolności produkcji znajduje się w posiadaniu państwa trzeciego, którego inwestor zagraniczny jest obywatelem lub przedsiębiorstwem.

Takie inwestycje nie są realizowane, chyba że zostaną wyraźnie zatwierdzone przez organ ds. inwestycji lub Komisję Europejską, o których mowa w art. 19, zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozdziale.
2. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do bezpośrednich inwestycji zagranicznych w produkcję w którymkolwiek z następujących powstających sektorów strategicznych:
 - a) technologie baterii i ich łańcuch wartości w odniesieniu do systemów magazynowania energii;
 - b) pojazdy wyłącznie elektryczne, hybrydowe pojazdy elektryczne doładowywane zewnątrz oraz pojazdy z ogniwami paliwowymi, w tym komponenty związane z elektryfikacją i cyfryzacją;
 - c) technologie fotowoltaiczne;
 - d) wydobywanie, przetwarzanie i recykling surowców krytycznych.
3. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:
 - a) inwestorów i inwestycji objętych umowami o partnerstwie gospodarczym i umowami o wolnym handlu obowiązującymi lub tymczasowo stosowanymi przez Unię w zakresie, w jakim na mocy tych umów podjęto odpowiednie zobowiązania, w tym inwestycji dokonanych przez unijne jednostki zależne takich inwestorów zagranicznych;
 - b) inwestycji ukierunkowanych na świadczenie usług, w tym inwestycji dokonywanych przez unijne jednostki zależne inwestorów;
 - c) inwestycji portfelowych.

Artykuł 18

Kryteria bezpośrednich inwestycji zagranicznych o wartości dodanej

1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 miesiąc po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie wyznaczają organ ds. inwestycji, który przeprowadza przegląd bezpośrednich inwestycji zagranicznych i wdraża przepisy niniejszego rozdziału.

Państwa członkowskie zapewniają organowi ds. inwestycji zasoby oraz środki prawne i administracyjne niezbędne do wykonywania zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. organy ds. inwestycji zatwierdzają wyłącznie bezpośrednio inwestycje zagraniczne dokonane bezpośrednio przez inwestorów zagranicznych, którzy spełniają co najmniej cztery z następujących sześciu warunków:
- a) inwestorzy zagraniczni nie nabywają, nie posiadają ani nie wykonują udziałów własnościowych reprezentujących ponad 49 % kapitału zakładowego, praw głosu lub równoważnych udziałów własnościowych w jakimkolwiek docelowym przedsiębiorstwie unijnym, ani równoważnych praw własności, dzierżawy lub innych praw przyznających kontrolę nad unijnym składnikiem aktywów;
 - b) inwestor zagraniczny dokonuje inwestycji bezpośrednio za pośrednictwem spółki *joint venture* z co najmniej jednym podmiotem unijnym, przy czym inwestor zagraniczny posiada nie więcej niż 49 % kapitału zakładowego, praw głosu lub równoważnych udziałów własnościowych lub innych praw przyznających kontrolę w dowolnym podmiocie unijnym uczestniczącym w spółce *joint venture*. Takie spółki *joint venture* mają strukturę zapewniającą skuteczny udział partnerów unijnych w zarządzaniu, transferze technologii i budowaniu zdolności;
 - c) inwestorzy zagraniczni zawarli umowy przewidujące licencjonowanie ich praw własności intelektualnej i *know-how* z korzyścią dla docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub unijnego składnika aktywów, aby umożliwić temu przedsiębiorstwu prowadzenie działalności gospodarczej w kontekście bezpośredniej inwestycji zagranicznej. Wszystkie prawa własności intelektualnej lub aktywa opracowane przez docelowe przedsiębiorstwo unijne lub podmiot prawny będący właścicielem unijnego składnika aktywów przed dokonaniem inwestycji zagranicznej lub bez współpracy inwestora zagranicznego są w całości i wyłącznie własnością docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub podmiotu prawnego będącego właścicielem unijnego składnika aktywów. Wszystkie prawa własności intelektualnej lub aktywa opracowane w tym kontekście w wyniku współpracy z innymi aktywami biznesowymi inwestora zagranicznego albo, w przypadku lit. b), opracowane przez spółkę *joint venture*, są współwłasnością inwestora zagranicznego i docelowego przedsiębiorstwa unijnego, spółki *joint venture* zdefiniowanej w lit. b) lub podmiotu prawnego będącego właścicielem unijnego składnika aktywów;
 - d) inwestor zagraniczny corocznie przeznaczają na wydatki na badania i rozwój w Unii kwotę odpowiadającą co najmniej 1 % rocznego przychodu brutto docelowego przedsiębiorstwa unijnego lub rocznego przychodu brutto generowanego przez unijny składnik aktywów, proporcjonalnie do udziału inwestora zagranicznego w sprawowaniu kontroli;
 - e) co najmniej 50 % siły roboczej zatrudnionej w kontekście danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej, w momencie jej realizacji i w sposób ciągły przez cały okres jej funkcjonowania, stanowią pracownicy unijni we wszystkich kategoriach siły roboczej, w tym na stanowiskach operacyjnych, technicznych,

nadzorczych i kierowniczych. Takiemu zatrudnieniu towarzyszą odpowiednie szkolenia i środki budowania zdolności. W przypadku gdy docelowe przedsiębiorstwo unijne lub unijny składnik aktywów prowadziły działalność produkcyjną przed nabyciem inwestycji, w tym po ogłoszeniu upadłości, priorytetowo traktuje się utrzymanie istniejącej siły roboczej lub ponowne zatrudnienie byłych pracowników, zgodnie z prawem krajowym i stosowaniem układów zbiorowych. W przypadku gdy inwestor zagraniczny, docelowe przedsiębiorstwo unijne lub unijny składnik aktywów otrzymują finansowanie publiczne, niezależnie od art. 107 TFUE, zobowiązują się, że przez okres pięciu lat nie zmniejszą liczby pracowników unijnych pod groźbą odzyskania przyznanego finansowania przez właściwe organy krajowe;

- f) w kontekście bezpośredniej inwestycji zagranicznej inwestor zagraniczny przygotowuje i publikuje na swojej stronie internetowej strategię na rzecz wzmocnienia unijnych łańcuchów wartości i priorytetowego traktowania pozyskiwania materiałów do produkcji na potrzeby działalności wytwórczej z Unii oraz dąży do pozyskiwania z Unii co najmniej 30 % materiałów do produkcji wykorzystywanych w produktach wprowadzanych do obrotu w Unii.
- 3. Bezpośrednia inwestycja zagraniczna musi spełniać warunek, o którym mowa w ust. 2 lit. e), aby organ ds. inwestycji mógł ją zatwierdzić zgodnie z ust. 2.
 - 4. Organy ds. inwestycji mogą stosować niektóre lub wszystkie warunki określone w ust. 2 do inwestycji bezpośrednich dokonywanych w Unii przez jednostkę zależną inwestora zagranicznego, jeżeli jest to niezbędne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, pod następującymi warunkami:
 - a) zapobieganie obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia przez inwestora zagranicznego; lub
 - b) jeżeli żadne alternatywne środki, w tym zobowiązania zaproponowane przez inwestora zagranicznego lub jego jednostkę zależną, nie są racjonalnie dostępne i w mniejszym stopniu ograniczające dla inwestycji bezpośrednich w Unii na potrzeby osiągnięcia celów rozporządzenia.
 - 5. Do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę: 6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja przyjmie akt wykonawczy w celu określenia szczegółowych zasad weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31 ust. 3.

Artykuł 19

Uprzednie zgłoszenie planowanych bezpośrednich inwestycji zagranicznych

- 1. Inwestor zagraniczny zgłasza każdą planowaną inwestycję bezpośrednią objętą zakresem art. 17 organowi ds. inwestycji państwa członkowskiego, w którym znajduje się docelowe przedsiębiorstwo unijne lub unijny składnik aktywów, która to inwestycja skutkowałaby kontrolą nad docelowym przedsiębiorstwem unijnym lub unijnym składnikiem aktywów, jak określono w ust. 3.

Zgłoszenie zawiera wszystkie niezbędne informacje umożliwiające organowi ds. inwestycji przeprowadzenie przeglądu inwestycji zgodnie z art. 20.
- 2. Do celów ustalenia, czy wartość inwestycji osiąga próg określony w art. 17 ust. 1, agreguje się wyłącznie wcześniejsze inwestycje inwestora zagranicznego dokonane

w tym samym docelowym przedsiębiorstwie unijnym lub unijnym składniku aktywów przez tego inwestora zagranicznego od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

3. Uznaje się, że inwestorzy zagraniczni sprawują kontrolę, jeżeli dana inwestycja osiąga którykolwiek z następujących progów:
 - a) co najmniej 30 % kapitału zakładowego lub praw głosu w docelowym przedsiębiorstwie unijnym;
 - b) co najmniej 30 % własności unijnego składnika aktywów oraz dzierżawy lub innych praw przyznających kontrolę nad unijnym składnikiem aktywów.
4. W przypadku gdy nabycie lub ustanowienie inwestycji przez inwestora zagranicznego spowodowałoby, że inwestorzy zagraniczni łącznie przekraczaliby progi własności lub kontroli określone w ust. 3, takie nabycie lub ustanowienie podlega zgłoszeniu.
5. Do celów obliczenia, czy osiągnięto którykolwiek z progów określonych w ust. 3, uwzględnia się łączne udziały posiadane bezpośrednio lub pośrednio, w tym za pośrednictwem podmiotów powiązanych, łańcuchów własności lub inwestorów zagranicznych działających w porozumieniu.
6. W przypadku gdy odpowiednie docelowe przedsiębiorstwa unijne lub unijne aktywa są zlokalizowane w więcej niż jednym państwie członkowskim, inwestor zagraniczny powiadamia właściwe organy ds. inwestycji wszystkich zainteresowanych państw członkowskich oraz Komisję tego samego dnia wraz z odniesieniem do pozostałych zgłoszeń. Zainteresowane państwa członkowskie koordynują przegląd takich zgłoszeń i uzgadniają nałożone warunki z pozostałymi zainteresowanymi państwami członkowskimi oraz z Komisją.

W przypadku braku porozumienia między zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja decyduje, które warunki mają zastosowanie do danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej.

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne zgłoszone zgodnie z akapitem pierwszym muszą spełniać warunki określone w art. 18 we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

Artykuł 20

Przegląd i zatwierdzenie

1. Organ ds. inwestycji podejmuje decyzję w sprawie dopuszczalności zgłoszenia zgodnie z art. 17 i 19 w terminie 30 dni od otrzymania zgłoszenia. Termin ten może zostać przedłużony o kolejne 15 dni, jeżeli organ ds. inwestycji wykaże w sposób zadowalający, że przedłużenie jest uzasadnione okolicznościami.

W przypadku gdy organ ds. inwestycji uzna, że zgłoszenie jest dopuszczalne, niezwłocznie przekazuje Komisji pełne zgłoszenie wraz ze wszystkimi otrzymanymi dokumentami.
2. W terminie 30 dni od otrzymania zgłoszenia Komisja może wydać pisemną opinię na temat tego, czy dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna wchodzi w zakres art. 17 i 19, czy spełnia warunki określone w art. 18 ust. 2 oraz czy organ ds. inwestycji ma zatwierdzić tę inwestycję.

W przypadku gdy Komisja wydaje pisemną opinię, niezwłocznie przekazuje ją organowi ds. inwestycji. Komisja może udostępnić pisemną opinię organom ds. inwestycji innych państw członkowskich lub opublikować pisemną opinię na swojej oficjalnej stronie internetowej, z należyтым uwzględnieniem poufności.

3. Organ ds. inwestycji wydaje uzasadnioną decyzję zatwierdzającą lub odrzucającą daną bezpośrednią inwestycję zagraniczną nie wcześniej niż po otrzymaniu opinii Komisji lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, i nie później niż 60 dni – lub 75 dni, jeżeli termin został przedłużony zgodnie z ust. 1 – po otrzymaniu zgłoszenia. Organ ds. inwestycji zatwierdza daną bezpośrednią inwestycję zagraniczną, jeżeli spełnia ona cztery z sześciu warunków określonych w art. 18. Termin wydania uzasadnionej decyzji może zostać przedłużony o kolejne 30 dni, jeżeli organ ds. inwestycji wykaże w sposób zadowalający, że przedłużenie jest uzasadnione okolicznościami.

Organ ds. inwestycji przekazuje Komisji takie uzasadnione decyzje w terminie trzech dni od ich przyjęcia.

4. W przypadku gdy organ ds. inwestycji wydaje decyzję, która odbiega od opinii Komisji w odniesieniu do zgodności danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej z warunkami określonymi w art. 18, organ ds. inwestycji dokonuje bardziej szczegółowej oceny zgłoszenia w dodatkowym terminie dwóch miesięcy, a decyzja wchodzi w życie dopiero po upływie tego terminu.

W uzasadnionej decyzji wydanej na podstawie ust. 3 organy ds. inwestycji uzasadniają, w jaki sposób uwzględniono opinię Komisji.

5. W decyzji zatwierdzającej organ ds. inwestycji określa obowiązki sprawozdawcze danego inwestora w celu oceny, czy warunki określone w art. 18 są stale spełniane.
6. Każda strona, której dotyczy decyzja wydana na podstawie ust. 1 lub 3, ma prawo do odwołania się do sądu od takiej decyzji.

Artykuł 21

Przegląd bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez Komisję

1. W następstwie zgłoszenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, Komisja może podjąć decyzję o przeprowadzeniu oceny danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej w następujących okolicznościach:
 - a) z własnej inicjatywy, jeżeli dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć znaczący wpływ na tworzenie wartości dodanej na rynku unijnym;
 - b) na wniosek organu ds. inwestycji rozpatrującego zgłoszenie lub organu ds. inwestycji innego państwa członkowskiego, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna miałaby znaczący wpływ na jego terytorium; lub
 - c) z własnej inicjatywy, jeżeli wartość bezpośredniej inwestycji zagranicznej przekracza 1 mld EUR.
2. Do celów ust. 1 uznaje się, że dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć znaczący wpływ na tworzenie wartości dodanej na rynku wewnętrznym w każdym z następujących przypadków:
 - a) ma szczególne znaczenie strategiczne dla rynku wewnętrznego;
 - b) ma znaczący wpływ gospodarczy na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego;

- c) ma duży potencjał zakłócenia bezpieczeństwa dostaw w tym powstającym sektorze strategicznym lub w powiązanych łańcuchach wartości w Unii lub bezpieczeństwa w więcej niż jednym państwie członkowskim;
 - d) z dużym prawdopodobieństwem może mieć szkodliwy wpływ na środowisko w więcej niż jednym państwie członkowskim;
 - e) ma szczególnie wysoką wartość w porównaniu z innymi inwestycjami w tym powstającym sektorze strategicznym.
3. W następstwie zgłoszenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, Komisja może podjąć decyzję o przeprowadzeniu oceny inwestycji, o której mowa w art. 18 ust. 4. Komisja może przeprowadzić ocenę z własnej inicjatywy lub na wniosek organu ds. inwestycji rozpatrującego zgłoszenie lub organu ds. inwestycji innego państwa członkowskiego, na które dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna miałaby znaczący wpływ.
- Na podstawie swojej oceny Komisja może zobowiązać organ ds. inwestycji do proporcjonalnego stosowania lub niestosowania niektórych lub wszystkich warunków określonych w art. 18 ust. 2.
4. W przypadku gdy Komisja podejmie decyzję o przeprowadzeniu oceny danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej na podstawie niniejszego artykułu, przepisy określone w art. 18 stosuje się odpowiednio, poczynwszy od decyzji o przeprowadzeniu oceny.

Artykuł 22

Monitorowanie i egzekwowanie przez organ ds. inwestycji

1. Organ ds. inwestycji regularnie monitoruje daną bezpośrednią inwestycję zagraniczną w celu zapewnienia, aby nadal spełniała ona warunki określone w art. 18. W tym celu inwestor zagraniczny regularnie składa organowi ds. inwestycji sprawozdania na temat zgodności z warunkami.
2. Na wniosek Komisji organ ds. inwestycji przekazuje Komisji sprawozdania inwestora przedłożone zgodnie z ust. 1 wraz z własną oceną każdego sprawozdania.
3. Organ ds. inwestycji ustanawia kary w przypadku nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozdziału, w szczególności w przypadku gdy inwestorzy zagraniczni lub inwestycje zagraniczne nie spełniają następujących wymogów:
 - a) wymogów dotyczących zgłoszenia zgodnie z art. 19;
 - b) warunków określonych w art. 18;
 - c) obowiązków w zakresie monitorowania ustanowionych w niniejszym artykule.
4. Kary pieniężne ustanowione przez organ ds. inwestycji nie mogą być niższe niż 5 % średniego łącznego dziennego obrotu przedsiębiorstwa inwestora zagranicznego w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 3 lit. a).

W przypadku gdy inwestor zagraniczny jest osobą prywatną, organ ds. inwestycji ustanawia karę pieniężną w wysokości co najmniej 5 % wartości inwestycji w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 3 lit. a).

Kary pieniężne ustanowione przez organ ds. inwestycji muszą być skuteczne i proporcjonalne do naruszeń określonych w ust. 3.

Organ ds. inwestycji bez zbędnej zwłoki informuje Komisję o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania przepisów, o których mowa w ust. 3, oraz o nałożonych w związku z tym karach.

Artykuł 23

Monitorowanie przez Komisję

1. Do celów art. 17 Komisja monitoruje światową zdolność produkcji w odniesieniu do każdego z powstających sektorów strategicznych, opierając się na istniejących przeprowadzonych działaniach monitorujących, w szczególności na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1735.
2. Komisja dostarcza i publikuje zaktualizowane informacje na temat ostatniego roku, za który dostępne są dane dla każdego z powstających sektorów strategicznych, o których mowa w art. 17 ust. 2.

W przypadku gdy Komisja podejmie decyzję o ocenie danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej zgodnie z art. 21, może w drodze decyzji nałożyć kary, jeżeli inwestor zagraniczny przedstawi w swoim zgłoszeniu nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje lub jeżeli nie dostarczy informacji koniecznych do wypełnienia przez Komisję obowiązku dokonania przeglądu.

Kary nałożone przez Komisję nie mogą przekraczać 5 % średniego dziennego obrotu inwestora zagranicznego lub, w przypadku inwestora zagranicznego będącego osobą prywatną, 5 % wartości inwestycji.

Artykuł 24

Przekazanie uprawnień

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 30 niniejszego rozporządzenia w celu uzupełnienia wykazu powstających sektorów strategicznych, które mają być objęte niniejszym rozdziałem, o sektory krytyczne dla bezpieczeństwa gospodarczego Unii, w tym technologie neutralne emisyjnie wymienione w art. 4 ust. 1 lit. b), d), e), g), h), j), k), n), p) i s) rozporządzenia (UE) 2024/1735, technologie jądrowego cyklu paliwowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (UE) 2024/1735, technologie napędu elektrycznego w transporcie, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. r) rozporządzenia (UE) 2024/1735, z wyłączeniem technologii cyfrowych, sztucznej inteligencji, technologii kwantowych i półprzewodników.

Te akty delegowane pozostają bez uszczerbku dla innych aktów Unii ustanawiających kryteria inwestycyjne dla tych sektorów.

2. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, opierają się na następujących czynnikach:
 - a) ocenie, czy zmiana wykazu powstających sektorów strategicznych nadmiernie zniechęcałaby do bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii lub odwróciła od dokonywania takich inwestycji;
 - b) liczbie bezpośrednich inwestycji zagranicznych w tym sektorze, z uwzględnieniem ich wkładu w bezpieczeństwo dostaw w Unii i ich wartości dodanej dla gospodarki Unii;
 - c) sytuacji i warunkach rynkowych, w tym zakłóceniach w łańcuchu dostaw, na poziomie Unii;

- d) rozwoju technologicznym i konkurencyjności Unii w tym sektorze w porównaniu z państwami trzecimi;
 - e) zależności łańcucha dostaw w danym sektorze od co najmniej jednego państwa.
3. W aktach delegowanych przyjmowanych na podstawie art. 1 określa się:
- a) wartość progową, o której mowa w art. 17 ust. 1, dla każdego z tych dodatkowych sektorów;
 - b) czy warunki inwestycyjne, o których mowa w art. 18, są odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego sektora, a jeżeli nie, to które z tych kryteriów należy zastosować.

ROZDZIAŁ V

OBSZARY PRZYSPIESZONEGO ROZWOJU PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Artykuł 25

Wyznaczenie krajowych obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej

1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden obszar przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej na swoim terytorium do dnia [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę: 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. w celu skupienia projektów produkcji przemysłowej w jednym lub kilku sektorach strategicznych wymienionych w załączniku I.
2. Państwa członkowskie wyznaczają obszary przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej w drodze decyzji na podstawie następujących elementów:
 - a) wpływu produkcji w obszarze przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej na bezpieczeństwo dostaw do Unii dla sektorów strategicznych wymienionych w załączniku I;
 - b) potencjału obszaru przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej w zakresie wspierania wdrażania zdolności produkcyjnych w sektorach strategicznych wymienionych w załączniku I, wzmocnienia unijnych łańcuchów wartości i potencjału innowacyjnego Unii w celu przyspieszenia zrównoważonej działalności z zakresu przetwórstwa przemysłowego, w tym dekarbonizacji i praktyk biznesowych o obiegu zamkniętym, oraz wspierania funkcjonowania rynku wewnętrznego, zgodnie z projektami strategicznymi i innymi inicjatywami, w tym takimi jak doliny neutralności emisyjnej, realizowanymi na podstawie innych przepisów Unii;
 - c) liczby MŚP i małych spółek o średniej kapitalizacji, które skorzystałyby z przepisów niniejszego rozdziału na obszarze przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej;
 - d) poziomu rozwoju regionów państwa członkowskiego, w tym obszarów najsłabiej rozwiniętych, regionów w okresie przejściowym oraz regionów przechodzących transformację przemysłową.
3. Wyznaczając obszary przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej, państwa członkowskie:
 - a) określają jasny zakres geograficzny obszaru przyspieszonego rozwoju;

- b) priorytetowo traktują lokalizacje, w których wdrożenie konkretnego sektora lub sektorów projektów produkcji przemysłowej nie powinno mieć znaczącego wpływu na środowisko;
 - c) priorytetowo traktują obszary znajdujące się poza obszarami Natura 2000 i poza obszarami wyznaczonymi w ramach krajowych systemów ochrony przyrody i różnorodności biologicznej, a także inne obszary wyodrębnione na podstawie map wrażliwości i znajdujące się poza obszarami chronionymi, o których mowa w art. 6 dyrektywy 2000/60/WE;
 - d) uwzględniają ryzyko klimatyczne na wyznaczonych obszarach;
 - e) priorytetowo traktują powierzchnie sztuczne i zabudowane, tereny przemysłowe i tereny zdegradowane, a także już określone projekty strategiczne na podstawie innych przepisów Unii.
4. Wyznaczając obszary przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej, państwa członkowskie uwzględniają, w stosownych przypadkach, następujące kwestie:
- a) potrzeby infrastrukturalne obszaru przyspieszonego rozwoju;
 - b) potrzeby finansowe przetwórstwa przemysłowego zlokalizowanego na obszarze przyspieszonego rozwoju oraz możliwość wsparcia tego przemysłu, w stosownych przypadkach, zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami pomocy państwa;
 - c) potrzeby łańcucha dostaw na obszarze przyspieszonego rozwoju oraz podstawowe materiały, w szczególności materiały wtórne, niezbędne do działalności produkcyjnej;
 - d) wykonalność połączenia obszaru przyspieszonego rozwoju z wystarczającymi dostawami energii niskoemisyjnej do celów przyspieszenia przemysłowej działalności produkcyjnej;
 - e) zapotrzebowanie na umiejętności, niedobory i tendencje w zatrudnieniu oraz środki wsparcia mające na celu odpowiednie przekwalifikowanie i podnoszenie kwalifikacji lokalnej siły roboczej;
 - f) potrzebę, w stosownych przypadkach, oczyszczenia z substancji szkodliwych obszaru przyspieszonego rozwoju w celu ułatwienia rozpoczęcia nowej działalności przemysłowej;
 - g) potrzeby w zakresie badań naukowych i innowacji do celów przyspieszenia działalności z zakresu przetwórstwa przemysłowego na tym obszarze;
 - h) odpowiednie informacje dotyczące lokalizacji podawane do wiadomości publicznej przez przemysł, w tym biznesplany transformacji klimatycznej, powiązane cele i działania, potrzeby inwestycyjne oraz wymagane wspomagające ramy polityki.
5. Przed ich przyjęciem plany lub programy dotyczące wyznaczenia obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej podlegają ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶³, a także, jeżeli mogą mieć znaczący wpływ na obszary Natura 2000,

⁶³ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

odpowiedniej ocenie zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG⁶⁴ oraz, w stosownych przypadkach, odpowiedniej ocenie w celu zapewnienia zgodności z art. 4 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁵.

6. Państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczeniu obszaru przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej w terminie 30 dni od przyjęcia odpowiedniej decyzji.

Artykuł 26

Warunki podstawowe

Państwa członkowskie wprowadzają, w stosownych przypadkach, następujące środki w celu ułatwienia rozwoju obszarów przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej:

- a) ułatwianie finansowania projektów na obszarach przyspieszonego rozwoju przez zapewnienie koordynacji między organami i usprawnienie procedur wewnętrznych, w synergii z programami unijnymi i zgodnie z obowiązującymi zasadami pomocy państwa, w stosownych przypadkach, z uwzględnieniem udziału MSP i małych spółek o średniej kapitalizacji;
- b) promowanie inwestycji w badania naukowe i innowacje w celu przyspieszenia potencjału innowacyjnego oraz wiodącej pozycji Unii w zakresie konkurencyjności i technologii na obszarach przyspieszonego rozwoju;
- c) przeprowadzenie i przegląd, co najmniej raz na trzy lata, kompleksowej analizy potrzeb energetycznych każdego obszaru przyspieszonego rozwoju oraz określenie zdolności przepustowej infrastruktury energetycznej wymaganej do właściwego funkcjonowania i rozwoju projektów produkcji przemysłowej zlokalizowanych na obszarze przyspieszonego rozwoju.

Analizę taką przeprowadza się co najmniej przy wyznaczaniu obszaru przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej oraz dla celów pośrednich na lata 2030, 2040 i 2050, zapewniając zgodność z unijną ścieżką dekarbonizacji;

- d) zapewnienie, aby plany rozwoju sieci przygotowane przez operatorów systemów przesyłowych zgodnie z art. 51 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944⁶⁶ i operatorów systemów dystrybucyjnych zgodnie z art. 32 dyrektywy (UE) 2019/944 należały uwzględnić analizę przygotowaną zgodnie z lit. c) niniejszego ustępu, z uwzględnieniem potencjału inwestycji wyprzedzających w zakresie zaspokojenia przyszłych potrzeb systemu;
- e) wymiana informacji na temat odpowiednich łańcuchów dostaw, identyfikacja potencjalnych wąskich gardeł i wzmocnienie koordynacji między obszarami przyspieszonego rozwoju w kwestiach związanych z surowcami krytycznymi

⁶⁴ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

⁶⁵ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

⁶⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

w ramach Europejskiej Rady ds. Surowców Krytycznych ustanowionej na mocy art. 35 rozporządzenia (UE) 2024/1252;

- f) promowanie podmiotów na obszarach przyspieszonego rozwoju i ułatwianie im udziału, w stosownych przypadkach, w mechanizmie wspólnych zakupów ustanowionym w art. 25 rozporządzenia (UE) 2024/1252, w tym przez zapewnianie wytycznych, wsparcia i informacji w celu zapewnienia skutecznego zaangażowania;
- g) wspieranie rozwoju i dostępności wysoko wykwalifikowanej siły roboczej oraz zapewnianie odpowiednich możliwości szkolenia i przygotowania zawodowego, przyczyniając się w ten sposób do wysokiej jakości zatrudnienia na tych obszarach przyspieszonego rozwoju;
- h) wymiana informacji na temat niezbędnych umiejętności, potencjalnych niedoborów tych umiejętności i najlepszych praktyk stosowanych na obszarach przyspieszonego rozwoju w ramach grupy ekspertów Forum Przemysłowego ustanowionej na mocy COM(2020) 102⁶⁷;
- i) zapewnienie synergii i promowanie korzyści płynących z paktu na rzecz umiejętności⁶⁸ lub podmiotów z siedzibą na obszarach przyspieszonego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem ustanowionych na tych obszarach partnerstw na rzecz umiejętności na dużą skalę i regionalnych partnerstw na rzecz umiejętności.

Artykuł 27

Procedury wydawania pozwoleń na obszarach przyspieszonego rozwoju

1. Dla każdego wyznaczonego obszaru przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej państwa członkowskie przygotowują i wydają zagregowane pozwolenie podstawowe, które zezwala na działalność przemysłową zlokalizowaną na danym obszarze. To zagregowane pozwolenie podstawowe obejmuje pozwolenia i zezwolenia administracyjne wymagane w odniesieniu do projektów produkcji przemysłowej zlokalizowanych na obszarze przyspieszonego rozwoju, z wyłączeniem tych pozwoleń, które dotyczą konkretnych instalacji.
2. Przed wydaniem zagregowanego pozwolenia podstawowego, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie przeprowadzają wszystkie niezbędne oceny, w tym odpowiednie oceny oddziaływania na środowisko, procedury planowania i oceny mające zastosowanie na poziomie obszaru przyspieszonego rozwoju. Państwa członkowskie uwzględniają ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 25 ust. 5.
3. Projekty produkcji przemysłowej zlokalizowane na obszarze przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej muszą uzyskać tylko te dodatkowe pozwolenia lub zezwolenia, które nie wchodzą w zakres zagregowanego pozwolenia podstawowego, o którym mowa w ust. 1.

⁶⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Nowa strategia przemysłowa dla Europy (COM(2020) 102 final).

⁶⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności (COM(2020) 274 final).

4. Wszystkie projekty produkcji przemysłowej zlokalizowane na obszarze przyspieszonego rozwoju uznaje się za projekty strategiczne przyczyniające się do odporności i dekarbonizacji lub zasobooszczędności do celów [art. 14 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko]. Stosuje się pkt 1, 2 i 3 załącznika do tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VI PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 28

Ocena

Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie co trzy lata, Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia i jego wkładu w funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W ocenie tej uwzględnia się:

- a) postępy w osiąganiu celów określonych w art. 1, w szczególności w zakresie odporności, bezpieczeństwa gospodarczego i dekarbonizacji produkcji przemysłowej;
- b) postępy w osiąganiu celu dotyczącego industrializacji zgodnie z art. 2, z uwzględnieniem wyzwań i możliwości na rynku wewnętrznym i rynkach światowych;
- c) powiązane koszty administracyjne, skutki gospodarcze dla sektorów niższego szczebla, małych i średnich przedsiębiorstw oraz wpływ na budżety publiczne.

Artykuł 29

Przegląd

Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja oceni konieczność zmiany rozdziałów III i IV. Komisja może przedłożyć wniosek ustawodawczy w celu uchylenia lub zmiany niniejszego rozporządzenia. Przegląd ten przeprowadza się okresowo co trzy lata po pierwszym przeglądzie.

Przeprowadzając przegląd, Komisja zwraca szczególną uwagę na skuteczność niniejszego rozporządzenia i utrzymywanie się okoliczności, które uzasadniały przyjęcie niniejszego rozporządzenia, oraz na konieczność wprowadzenia wymogów dotyczących pochodzenia unijnego produktów z niektórych sektorów o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa gospodarczego Unii, w szczególności z sektora budowy statków i taboru kolejowego.

Artykuł 30

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8, 9, 10, 16 i 24, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8, 9, 10, 16 i 24, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę.

Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8, 9, 10, 16 i 24 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 31

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 32

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Artykuł 33

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1724

W załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) 2018/1724 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 34

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2024/1735

W rozporządzeniu (UE) 2024/1735 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się punkty 34, 35 i 36 w brzmieniu:

- a) „34) »bateria przemysłowa« oznacza baterię przemysłową zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542*»;
- b) „35) »stacjonarny system magazynowania energii« oznacza stacjonarny system magazynowania energii zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2023/1542»;
- c) „36) »hydroniczna pompa ciepła« oznacza ogrzewacz pomieszczeń wykorzystujący ciepło otoczenia z takich źródeł jak powietrze, woda lub ziemia lub ciepło odpadowe do produkcji ciepła i ogrzewania pomieszczeń za pomocą obiegu wody.”

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1542 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie baterii i zużytych baterii, zmieniające dyrektywę 2008/98/WE i rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylające dyrektywę 2006/66/WE (Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1542/oj>).;

- 2) w art. 9 dodaje się ustęp 14 w brzmieniu:

„14. Wszystkie projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie uznaje się za projekty strategiczne przyczyniające się do odporności i dekarbonizacji lub zasobooszczędności do celów art. 14 ust. 1 [wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie przyspieszenia ocen oddziaływania na środowisko].”;

- 3) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego objętych zakresem stosowania dyrektywy 2014/23/UE, 2014/24/UE lub 2014/25/UE, o ile zamówienia obejmują technologie neutralne emisyjnie wymienione w art. 4 ust. 1 lit. a)–d), h) i i) niniejszego rozporządzenia jako część ich przedmiotu, lub w przypadku zamówień na roboty budowlane i koncesji na roboty budowlane, które wykorzystują tę technologię, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające stosują minimalne obowiązkowe wymogi dotyczące zrównoważenia środowiskowego ustanowione w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.”;

- b) ust. 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Wkład oferty w odporność uwzględnia się w przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, zamówień na roboty budowlane i koncesji na roboty budowlane, o których mowa w ust. 1, zgodnie z niniejszym ustępem”.

- c) ust. 7 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zobowiązanie w okresie obowiązywania zamówienia, aby nie dostarczyć więcej niż 50 % wartości konkretnego produktu końcowego technologii neutralnej emisyjnie, o którym mowa w niniejszym ustępie, z każdego indywidualnego państwa trzeciego określonego przez Komisję”;

- d) ust. 7 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zobowiązanie w okresie obowiązywania zamówienia, zgodnie z którym maksymalnie 50 % łącznej wartości wszystkich głównych konkretnych komponentów konkretnej technologii neutralnej emisyjnie, o której mowa w niniejszym ustępie, jest dostarczane lub bezpośrednio zapewnione przez zwycięskiego oferenta lub przez podwykonawcę z każdego państwa trzeciego określonego przez Komisję;”;

- 4) dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Artykuł 25a

Wymogi dotyczące pochodzenia w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego

1. W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, o których mowa w załączniku II, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające wykluczają z dostępu do takich postępowań o udzielenie zamówienia oferty złożone przez podmioty gospodarcze będące własnością podmiotu mającego siedzibę w państwach trzecich lub kontrolowane przez podmiot mający siedzibę w państwach trzecich, które nie zawarły z Unią umowy międzynarodowej gwarantującej taki dostęp.
2. W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, o których mowa w załączniku II, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające stosują wymogi dotyczące pochodzenia unijnego określone w tym załączniku. Wymogi dotyczące określonych głównych konkretnych komponentów mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim komponenty te są zawarte w produkcie końcowym.
3. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą podjąć decyzję o niestosowaniu jednego lub kilku wymogów określonych w załączniku II, jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) wymagane produkty mogą być dostarczone wyłącznie przez jeden konkretny podmiot gospodarczy i nie istnieje inne rozsądne rozwiązanie alternatywne ani zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
 - b) w ciągu dwóch lat poprzedzających planowane nowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego nie złożono żadnych odpowiednich ofert lub żadnych odpowiednich wniosków o dopuszczenie do udziału, w tym w odpowiedzi na podobne poprzednie postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wszczęte przez tę samą instytucję zamawiającą lub ten sam podmiot zamawiający;
 - c) stosowanie tych wymogów zobowiązywałoby instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający do nabycia towarów, usług lub robót, które wiążą się z nieproporcjonalnymi kosztami lub skutkowałyby niekompatybilnością techniczną w eksploatacji i konserwacji. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą zakładać, że nieproporcjonalne są różnice kosztów oszacowane na podstawie obiektywnych i przejrzystych danych jako przekraczające 25 %;
 - d) ich stosowanie doprowadziłoby do znacznych opóźnień w realizacji projektu ze względu na niedostępność wymaganych komponentów lub produktów końcowych. Szacowane opóźnienia przekraczające siedem miesięcy, na podstawie obiektywnych, przejrzystych i weryfikowalnych danych, można uznać za znaczne.

4. Instytucje zamawiające wymagają od podmiotów gospodarczych dostarczających produkty objęte zakresem stosowania niniejszego artykułu złożenia oświadczenia własnego, lub równoważnego dokumentu, wykazującego zgodność z wymogami określonymi w niniejszym artykule.”;
- 5) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:
- a) nagłówek otrzymuje brzmienie: „Aukcje dotyczące technologii neutralnych emisyjnie”;
- b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
„Przygotowując aukcje dotyczące technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w art. 4 ust. 1 lit. a)–g), i) oraz j) państwa członkowskie uwzględniają.”;
- w lit. a) dodaje się ppkt (iv) w brzmieniu:
„(iv) z dostawcami wysokiego ryzyka zdefiniowanymi w art. 2 pkt 39 rozporządzenia xxxx/xxxx [CSA2]: w przypadku aukcji obejmujących systemy kontroli, systemy kontroli zarządzania, systemy kontroli nadzorczej i pozyskiwania danych, systemy zdalnego dostępu lub zapory sieciowe dostawcy zidentyfikowani jako dostawcy wysokiego ryzyka zgodnie z rozporządzeniem xxxx/xxxx [CSA2] nie są zaangażowani w następujące procesy:
- 1) dostawy tych produktów lub systemów;
 - 2) opracowywanie, rozwijanie lub wytwarzanie tych produktów lub systemów;
 - 3) zarządzanie tymi produktami lub systemami, ich kontrolę lub eksploatację;
 - 4) opracowywanie, konserwację, obsługę lub aktualizację ich oprogramowania.”;
- lit. b) otrzymuje brzmienie: „kryteria wstępnej kwalifikacji lub kryteria udzielenia zamówienia, o których mowa w ust. 2 i 2a.”;
- c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy aukcje obejmują technologie neutralne emisyjnie wymienione w załączniku II jako część ich przedmiotu, państwa członkowskie uwzględniają kryteria wstępnej kwalifikacji lub kryteria udzielenia zamówienia określone w załączniku II. Kryteria dotyczące określonych głównych konkretnych komponentów mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim komponenty te są zawarte w produkcie końcowym.”;
- d) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego doprecyzowującego kryteria wstępnej kwalifikacji i kryteria udzielenia zamówienia, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iii) oraz w ust. 2.”;
- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Państwa członkowskie przyznają każdemu z kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 2a, jeżeli stosowane są jako kryteria udzielenia zamówienia, minimalną wagę wynoszącą 5 % i łączną wagę wynoszącą od 15 % do 30 % kryteriów udzielenia zamówienia. Pozostaje to

bez uszczerbku dla możliwości nadania większej wagi kryteriom, o których mowa w ust. 2 akapit czwarty, zgodnie z wszelkimi wymogami dla kryteriów pozacenowych określonych zgodnie z zasadami pomocy państwa.”;

- f) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania jednego lub kilku kryteriów wstępnej kwalifikacji i kryteriów udzielenia zamówienia określonych w ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) i (iii) oraz w ust. 1 lit. b), jeżeli zastosowanie tych kryteriów spowodowałoby nieproporcjonalne koszty lub znaczne opóźnienia w realizacji projektu ze względu na niedostępność wymaganych komponentów lub produktów końcowych. Państwa członkowskie mogą zakładać, że różnice kosztów oszacowane na podstawie obiektywnych i sprawdzalnych danych jako przekraczające 20 % na aukcję są nieproporcjonalne. Opóźnienia przekraczające siedem miesięcy, na podstawie obiektywnych, przejrzystych i sprawdzalnych danych, można uznać za znaczne.”;
 - g) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Ust. 1–5 mają zastosowanie do co najmniej 40 % wolumenu sprzedawanego na aukcji rocznie na państwo członkowskie lub, alternatywnie, do co najmniej 8 gigawatów rocznie na państwo członkowskie. Ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i (iv) ma zastosowanie do 100 % wolumenu sprzedawanego na aukcji na państwo członkowskie.”;
 - h) w ust. 8 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „Do dnia 31 grudnia 2027 r. Komisja przeprowadzi kompleksową ocenę stosowania kryteriów, o których mowa w ust. 2, oraz ich wpływu na przyspieszone wdrażanie technologii energii odnawialnej. Do dnia 31 grudnia 2029 r., a następnie co dwa lata, Komisja przeprowadza kompleksową ocenę stosowania kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 2a, oraz ich wpływu na przyspieszone wdrażanie technologii energii odnawialnej. W szczególności Komisja ocenia wpływ tych kryteriów na:”;
- 6) dodaje się art. 28a–28e w brzmieniu:

Artykuł 28a

Wymogi dotyczące pochodzenia w odniesieniu do innych form interwencji publicznej

1. Bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE systemy wsparcia, o których mowa w załączniku II, muszą obejmować wymogi w nim określone. Wymogi dotyczące określonych głównych konkretnych komponentów mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim komponenty te są zawarte w produkcie końcowym.
2. Opracowując i wdrażając system zgodnie z ust. 1, instytucja ocenia spełnienie tych wymogów w oparciu o otwartą, niedyskryminacyjną i przejrzystą procedurę.
3. W przypadku przyznania dodatkowej rekompensaty finansowej nie może ona przekraczać 15 % kosztu produktu końcowego ponoszonego przez konsumenta, w tym, w stosownych przypadkach, kosztu transportu i instalacji, z wyjątkiem systemów ukierunkowanych na obywateli żyjących w ubóstwie energetycznym, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/955 ⁽⁵⁷⁾, dla których limit wynosi 20 %.

Ograniczenia dotyczące dostawców wysokiego ryzyka w odniesieniu do innych form interwencji publicznej

W przypadku systemów wsparcia objętych zakresem art. 28 i 28a, które obejmują systemy kontroli, systemy kontroli zarządzania, systemy kontroli nadzorczej i pozyskiwania danych, systemy zdalnego dostępu lub zapory sieciowe, państwa członkowskie opracowują te systemy w taki sposób, aby zapewnić, by beneficjenci kwalifikowali się do systemu tylko wtedy, gdy dostawcy zidentyfikowani jako dostawcy wysokiego ryzyka zgodnie z rozporządzeniem xxxx/xxxx [CSA2] nie są zaangażowani w następujące procesy:

- a) dostawy tych produktów lub systemów;
- b) opracowywanie, rozwijanie lub wytwarzanie tych produktów lub systemów;
- c) zarządzanie tymi produktami lub systemami, ich kontrolę lub eksploatację;
- d) opracowywanie, konserwację, obsługę lub aktualizację ich oprogramowania.

Wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w odniesieniu do wsparcia państw członkowskich na rzecz budowy i produkcji technologii neutralnych emisyjnie

1. Bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE oraz zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, wspierając budowę lub wytwarzanie produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie, o których mowa w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie zapewniają spełnienie wymogów dotyczących pochodzenia unijnego określonych w tym załączniku. Wymogi dotyczące określonych głównych konkretnych komponentów mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim komponenty te są zawarte w produkcie końcowym.
2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu jednego lub kilku wymogów, o których mowa w ust. 1, jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) wymagane komponenty mogą być dostarczone wyłącznie przez jeden konkretny podmiot gospodarczy i nie istnieje inne rozsądne rozwiązanie alternatywne ani zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
 - b) ich stosowanie powodowałoby nieproporcjonalne koszty lub niekompatybilność techniczną w eksploatacji lub konserwacji. Można założyć, że różnice kosztów oszacowane na podstawie obiektywnych i przejrzystych danych jako przekraczające 25 % są nieproporcjonalne;
 - c) ich stosowanie zagroziłoby realizacji projektu lub doprowadziłoby do znacznych opóźnień w jego realizacji ze względu na niedostępność wymaganych komponentów lub produktów końcowych. Opóźnienia przekraczające siedem miesięcy, na podstawie obiektywnych, przejrzystych i sprawdzalnych danych, można uznać za znaczne.
3. Bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE oraz zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, przy wspieraniu wytwarzania produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie, o których mowa w załączniku II do niniejszego rozporządzenia i które obejmują systemy kontroli, systemy kontroli zarządzania, systemy kontroli nadzorczej i pozyskiwania danych, systemy zdalnego dostępu lub

zapory sieciowe, państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy zidentyfikowani jako dostawcy wysokiego ryzyka zgodnie z rozporządzeniem xxxx/xxxx [CSA2] nie byli zaangażowani w następujące procesy:

- a) dostawy tych produktów lub systemów;
- b) opracowywanie, rozwijanie lub wytwarzanie tych produktów lub systemów;
- c) zarządzanie tymi produktami lub systemami, ich kontrolę lub eksploatację;
- d) opracowywanie, konserwację, obsługę lub aktualizację ich oprogramowania.

Artykuł 28d

Pochodzenie unijne

- 1. Do celów art. 25a, 26, 28a i 28c zawartość o pochodzeniu unijnym odnosi się do zawartości pochodzącej z Unii.
- 2. Pochodzenie produktów i komponentów określa się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego (UE) nr 952/2013.

Artykuł 28e

Zawartość równoważna zawartości o pochodzeniu unijnemu w zamówieniach publicznych

- 1. W odniesieniu do wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, o których mowa w art. 25a, zawartość pochodzącą z państw trzecich, z którymi Unia zawarła umowę ustanawiającą strefę wolnego handlu albo unię celną lub które są stronami Porozumienia w sprawie zamówień rządowych, w przypadku gdy na mocy tej umowy istnieją odpowiednie zobowiązania Unii, uznaje się za pochodzącą z Unii.
- 2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 44 w celu wyłączenia – w całości lub w części – państwa trzeciego z zakresu stosowania ust. 1 na podstawie któregośkolwiek z następujących kryteriów:
 - e) to państwo trzecie nie zapewniło traktowania narodowego w odniesieniu do produktów lub podmiotów unijnych objętych umowami, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do którejkolwiek z technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w art. 4 pkt 1;
 - f) takie wyłączenie jest uzasadnione w celu uniknięcia zależności lub wszelkich innych zmian, które mogą zagrozić bezpieczeństwu dostaw danych produktów w Unii;
 - g) takie wyłączenie jest uzasadnione na podstawie wszelkich innych wyjątków przewidzianych w mającej zastosowanie umowie.

Artykuł 28f

Zawartość równoważna zawartości o pochodzeniu unijnemu na aukcjach

- 3. W odniesieniu do wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, o których mowa w art. 26, zawartość pochodzącą z państw trzecich, z którymi Unia zawarła umowę ustanawiającą strefę wolnego handlu albo unię celną, uznaje się za pochodzącą z Unii.
- 4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 44 w celu wyłączenia – w całości lub w części – państwa trzeciego z zakresu stosowania ust. 1 na podstawie któregośkolwiek z następujących kryteriów:

- h) to państwo trzecie nie zapewniło traktowania narodowego w odniesieniu do produktów lub podmiotów unijnych objętych umowami, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do którejkolwiek z technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w art. 4 pkt 1;
- i) takie wyłączenie jest uzasadnione w celu uniknięcia zależności lub wszelkich innych zmian, które mogą zagrozić bezpieczeństwu dostaw danych produktów w Unii;
- j) takie wyłączenie jest uzasadnione na podstawie wszelkich innych wyjątków przewidzianych w mającej zastosowanie umowie.

Artykuł 28g

Zawartość równoważna zawartości o pochodzeniu unijnemu w innych formach interwencji publicznej

1. W odniesieniu do wymogów dotyczących pochodzenia unijnego określonych w art. 28a zawartość pochodzącą z państw trzecich, z którymi Unia zawarła umowę ustanawiającą strefę wolnego handlu albo unię celną, uznaje się za pochodzącą z Unii.
2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 44 w celu wyłączenia – w całości lub w części – państwa trzeciego z zakresu stosowania ust. 1 na podstawie którejkolwiek z następujących kryteriów:
 - k) to państwo trzecie nie zapewniło traktowania narodowego w odniesieniu do produktów lub podmiotów unijnych objętych umowami, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do którejkolwiek z technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w art. 4 pkt 1;
 - l) takie wyłączenie jest uzasadnione w celu uniknięcia zależności lub wszelkich innych zmian, które mogą zagrozić bezpieczeństwu dostaw danych produktów w Unii;
 - m) takie wyłączenie jest uzasadnione na podstawie wszelkich innych wyjątków przewidzianych w mającej zastosowanie umowie.

Artykuł 28h

Przekazanie uprawnień

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 44 w celu zmiany wymogów dotyczących pochodzenia unijnego określonych w załączniku II, z uwzględnieniem następujących kryteriów:
 - a) sytuacji rynkowej na poziomie Unii, w tym malejących udziałów w rynku unijnym i produkcji przemysłu Unii poniżej mocy produkcyjnych;
 - b) wkładu wymogów w osiągnięcie celu Unii, jakim jest porządek publiczny, bezpieczeństwo gospodarcze, odporność i neutralność klimatyczna, określonego w rozporządzeniu (UE) 2021/1119;
 - c) postępu technologicznego;
 - d) popytu na odpowiednie technologie neutralne emisyjnie;
 - e) wpływu ustanowienia wymogów dotyczących pochodzenia unijnego na ogólną konkurencyjność i emisje gazów cieplarnianych w odpowiednich sektorach.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia załącznika II o wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w odniesieniu do dodatkowych konkretnych produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. g), h), j), k), n), p) i s), a także technologii energii słonecznej termicznej, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), technologii jądrowego cyklu paliwowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. i), oraz technologii napędu elektrycznego w transporcie, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. r), wymaganych zgodnie z art. 25a, 26, 28a i 28c. Komisja uwzględnia przy tym:
- a) sytuację rynkową na poziomie Unii, określoną na podstawie działań monitorujących, w tym malejące udziały w rynku unijnym i produkcję przemysłu Unii poniżej mocy produkcyjnych;
 - b) wkład wymogów w osiągnięciu celu Unii, jakim jest porządek publiczny, bezpieczeństwo gospodarcze, odporność i neutralność klimatyczna;
 - c) wpływ ustanowienia wymogów dotyczących pochodzenia unijnego, wymogów dotyczących niskoemisyjności lub obu tych rodzajów wymogów na ogólną konkurencyjność i emisje gazów cieplarnianych w odpowiednich sektorach, a także na koszty ponoszone przez konsumentów niższego szczebla oraz małe i średnie przedsiębiorstwa oraz na budżety publiczne;
 - d) popyt na odnośne produkty lub technologie.
1. W aktach delegowanych, o których mowa w ust. 2, określa się:
- a) produkty i komponenty, do których mają zastosowanie minimalne wymogi dotyczące pochodzenia unijnego;
 - b) zakres stosowania minimalnych wymogów dotyczących pochodzenia unijnego.”;
- 7) w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Państwa członkowskie, organy publiczne, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające stosujące rozdział IV niniejszego rozporządzenia składają sprawozdania ze stosowania zwolnień zgodnie z przepisami tego rozdziału.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Do dnia 15 marca 2027 r., a następnie co trzy lata, każde państwo członkowskie przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane, o których mowa w ust. 2 i 2a, chyba że dane te zostały już uwzględnione w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu lub są zgodne z elementami tych planów.”;
- 8) dodaje się załącznik II w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące pochodzenia unijnego w odniesieniu do technologii neutralnych emisyjnie

Część I – Zamówienia publiczne

1. Zgodnie z art. 25a w przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego opublikowanych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, objętych zakresem stosowania dyrektyw 2014/23/UE, 2014/24/UE lub 2014/25/UE, jeżeli zamówienia, zamówienia na roboty budowlane lub koncesje na roboty budowlane obejmują

zamówienia na następujące technologie neutralne emisyjnie, dokumenty zamówienia muszą zawierać wymogi określone poniżej:

a) systemy magazynowania energii:

od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. do dnia [3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. systemy magazynowania energii muszą pochodzić z Unii i – w przypadku projektów obejmujących magazynowanie energii przekraczające 1 megawatogodzinę – muszą zawierać system zarządzania baterią pochodzący z Unii.

Od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. systemy magazynowania energii muszą pochodzić z Unii i muszą zawierać ogniwa baterii, system zarządzania baterią, a także jeden dodatkowy główny konkretny komponent, który pochodzi z Unii;

b) technologie fotowoltaiczne: od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. falownik fotowoltaiczny i ogniwa fotowoltaiczne lub równoważne ogniwa muszą pochodzić z Unii;

c) hydroniczne pompy ciepła: od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. hydroniczna pompa ciepła musi pochodzić z Unii;

d) technologie energii wiatrowej na lądzie i na morzu:

od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. jeden główny konkretny komponent musi pochodzić z Unii.

Od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. dwa główne konkretne komponenty muszą pochodzić z Unii;

e) technologie rozszczepienia jądrowego:

w przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego opublikowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 4 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r., jeżeli zamówienia na roboty budowlane lub koncesje na roboty budowlane obejmują budowę nowej elektrowni jądrowej, w tym małych reaktorów modułowych (SMR), co najmniej dwa główne konkretne komponenty muszą pochodzić z Unii.

W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego opublikowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 6 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r., jeżeli zamówienia na roboty budowlane lub koncesje na roboty budowlane obejmują budowę nowej elektrowni jądrowej, w tym małych reaktorów modułowych (SMR), co najmniej trzy główne konkretne komponenty muszą pochodzić z Unii.

Wymogi te nie mają zastosowania do projektów w zakresie badań, rozwoju i innowacji, w tym do pierwszego zastosowania przemysłowego elektrowni jądrowych.

Część II – Aukcje

Zgodnie z art. 26, jeżeli aukcje obejmują technologie neutralne emisyjnie jako część ich przedmiotu, państwa członkowskie uwzględniają kryteria wstępnej kwalifikacji lub kryteria udzielenia zamówienia określone poniżej:

a) systemy magazynowania energii:

w przypadku aukcji opublikowanych od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. system magazynowania energii musi pochodzić z Unii i – w przypadku projektów obejmujących magazynowanie energii przekraczające 1 megawatogodzinę – musi zawierać system zarządzania baterią pochodzący z Unii.

W przypadku aukcji opublikowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. system magazynowania energii musi pochodzić z Unii i musi zawierać ogniwa baterii, system zarządzania baterią, a także jeden dodatkowy główny konkretny komponent, który pochodzi z Unii;

b) technologie fotowoltaiczne: w przypadku aukcji opublikowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. falownik fotowoltaiczny i ogniwa fotowoltaiczne lub równoważne ogniwa muszą pochodzić z Unii;

c) wodór:

w przypadku aukcji opublikowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. elektrolizery wykorzystywane do produkcji wodoru muszą pochodzić z Unii, a także stopy oraz jeden dodatkowy główny konkretny komponent muszą pochodzić z Unii.

W przypadku aukcji opublikowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. elektrolizery wykorzystywane do produkcji wodoru muszą pochodzić z Unii, a także stopy oraz dwa dodatkowe główne konkretne komponenty muszą pochodzić z Unii;

d) technologie energii wiatrowej na lądzie i na morzu:

w przypadku aukcji opublikowanych od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. jeden główny konkretny komponent turbiny wiatrowej musi pochodzić z Unii.

W przypadku aukcji opublikowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego

rozporządzenia] r. dwa główne konkretne komponenty turbiny wiatrowej muszą pochodzić z Unii.

Część III – Inne formy interwencji publicznej

Zgodnie z art. 28b przy podejmowaniu decyzji o ustanowieniu nowych systemów lub aktualizacji istniejących systemów korzyści dla gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw, które wspierają popyt na produkty końcowe technologii neutralnych emisyjnie wymienione w niniejszym ustępie, państwa członkowskie, władze regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub związki złożone z co najmniej jednej takiej instytucji lub z co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego opracowują systemy w taki sposób, aby zapewnić, by beneficjenci kwalifikowali się do systemu lub do dodatkowej rekompensaty finansowej wyłącznie w przypadku spełnienia określonych poniżej wymogów:

a) systemy magazynowania energii:

w przypadku systemów ustanowionych lub zaktualizowanych między dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. a dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. systemy magazynowania energii muszą pochodzić z Unii i – w przypadku projektów obejmujących magazynowanie energii przekraczające 1 megawatogodzinę – muszą zawierać system zarządzania baterią pochodzący z Unii.

W przypadku systemów ustanowionych lub zaktualizowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. systemy magazynowania energii muszą pochodzić z Unii i muszą zawierać ogniwa baterii, system zarządzania baterią, a także jeden dodatkowy główny konkretny komponent, który pochodzi z Unii;

b) technologie fotowoltaiczne: w przypadku systemów ustanowionych lub zaktualizowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. falownik fotowoltaiczny i ogniwa fotowoltaiczne lub równoważne ogniwa muszą pochodzić z Unii;

c) hydroniczne pompy ciepła: w przypadku systemów ustanowionych lub zaktualizowanych po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. hydroniczna pompa ciepła musi pochodzić z Unii.

IV – Wsparcie państw członkowskich na rzecz budowy lub produkcji technologii neutralnych emisyjnie

Zgodnie z art. 28c przy wspieraniu budowy lub wytwarzania następujących produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie państwa członkowskie zapewniają spełnienie określonych poniżej wymogów dotyczących pochodzenia unijnego:

a) wodór:

od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. przy ustanawianiu nowych systemów wsparcia inwestycji we wspieranie zdolności produkcji elektrolizerów państwa członkowskie zapewniają, aby elektrolizer

pochodził z Unii oraz aby stos i co najmniej jeden dodatkowy główny konkretny komponent elektrolizera pochodziły z Unii.

Od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. przy ustanawianiu nowych systemów wsparcia inwestycji we wspieranie zdolności produkcji elektrolizerów państwa członkowskie zapewniają, aby elektrolizer pochodził z Unii oraz aby stos i co najmniej dwa dodatkowe główne konkretne komponenty elektrolizera pochodziły z Unii;

b) energia jądrowa:

w odniesieniu do projektów, w przypadku których wniosek o wsparcie zostaje złożony po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 4 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r., przy wspieraniu budowy nowych elektrowni jądrowych, w tym małych reaktorów modułowych, państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej dwa główne konkretne komponenty produktów końcowych technologii rozszczepienia jądrowego pochodziły z Unii.

W odniesieniu do projektów, w przypadku których wniosek o wsparcie zostaje złożony po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 6 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r., przy wspieraniu budowy nowych elektrowni jądrowych, w tym małych reaktorów modułowych, państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej trzy główne konkretne komponenty produktów końcowych technologii rozszczepienia jądrowego pochodziły z Unii.

Wymogi te nie mają zastosowania do projektów w zakresie badań, rozwoju i innowacji, w tym do pierwszego zastosowania przemysłowego elektrowni jądrowych.”.

Artykuł 35

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2024/3110

W art. 22 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2024/3110 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Aby zapewnić użytkownikom przejrzystość i promować zrównoważone wyroby, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie szczegółowych wymagań dotyczących etykietowania w zakresie zrównoważenia środowiskowego dla poszczególnych rodzin wyrobów i kategorii wyrobów.”.

Artykuł 36

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 4 i 5 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą [jeden] rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	3
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	4
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	6
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	8
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	8
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	9
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	10

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ.....	10
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	12
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	12
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	12
3.2.1.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	17
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych.....	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	24
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	24
3.2.3.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	24
3.2.3.3.	Ogółem środki.....	24
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	25
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	25
3.2.4.2.	Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	26
3.2.4.3.	Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem	26
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.....	28
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	28
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	28
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	29
4.	WYMIAR CYFROWY	29
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	30
4.2.	Dane	30
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	31
4.4.	Ocena interoperacyjności	31
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	32

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724, rozporządzenie (UE) 2024/1735 i rozporządzenie (UE) 2024/3110 (Akt w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu).

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Jednolity rynek, konkurencyjność, klimat.

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Ogólnym celem jest zwiększenie zdekarbonizowanej i odpornej produkcji przemysłowej w przetwórstwie przemysłowym UE, ze szczególnym uwzględnieniem sektorów energochłonnych i czystych technologii, biorąc pod uwagę ich wkład w zwiększanie konkurencyjności i bezpieczeństwa gospodarczego oraz w zrównoważony wzrost gospodarczy Europy, zgodnie z celami Paktu dla czystego przemysłu.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Cel szczegółowy nr 1

Ułatwienie zróżnicowania niskoemisyjnych produktów przemysłowych w celu zwiększenia ich wartości i zbywalności.

Cel szczegółowy nr 2

Zwiększenie popytu na europejskie produkty niskoemisyjne i czyste technologie.

Cel szczegółowy nr 3

Zmaksymalizowanie jakości i korzyści płynących z inwestycji zagranicznych w UE.

Cel szczegółowy nr 4

Przyspieszenie i uproszczenie wydawania pozwoleń na dekarbonizację przemysłu.

Cel szczegółowy nr 5

Zwiększenie liczby projektów inwestycyjnych na obszarach przemysłowych.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Skutki gospodarcze

Wprowadzenie zharmonizowanego oznakowania dotyczącego niskoemisyjności produktów przemysłowych i mechanizmu weryfikacji zwiększy przejrzystość rynku, umożliwiając producentom uchwycenie wartości czystszej produkcji i pobudzając konkurencję opartą na efektywności, a nie tylko na kosztach. Stworzy to nowe możliwości handlowe dla producentów z UE, zwiększy zróżnicowanie cen na rynkach międzynarodowych i przyciągnie prywatne inwestycje w technologie niskoemisyjne.

Dzięki zwiększeniu udziału produktów niskoemisyjnych wyprodukowanych w UE w konsumpcji krajowej środek ten zwiększy popyt na rynku europejskim, wzmocni konkurencyjność przemysłu i zmniejszy zależność od wysokoemisyjnych lub importowanych rozwiązań alternatywnych. Stworzenie rynków pionierskich dla stali niskoemisyjnej, cementu i czystych technologii przyspieszy korzyści skali i pobudzi dalsze inwestycje.

Zachęcanie do tworzenia wspólnych przedsięwzięć i partnerstw strategicznych generujących europejską wartość dodaną zwiększy transfer wiedzy, innowacje przemysłowe i suwerenność technologiczną. Poprawi to bezpieczeństwo łańcucha dostaw, zdywersyfikuje źródła materiałów i zwiększy odporność ekosystemów przemysłowych UE.

Skrócenie czasu wydawania pozwoleń zmniejszy opóźnienia w realizacji projektów i obniży koszty finansowania, wzmacniając klimat inwestycyjny dla dekarbonizacji przemysłu. Szybsze zatwierdzanie przyspieszy wdrażanie infrastruktury czystej energii, instalacji wychwytywania dwutlenku węgla i projektów elektryfikacji, stymulując wydajność przemysłu i rozwój regionalny.

Wspieranie większej liczby ostatecznych decyzji inwestycyjnych (ODI) na obszarach przemysłowych pobudzi tworzenie kapitału, przyczyni się do modernizacji istniejących zakładów i przyciągnie uzupełniające finansowanie prywatne. Skoncentrowanie inwestycji w klastrach przemysłowych przyniesie korzyści skali i wzmocni konkurencyjność regionalną.

Skutki społeczne

Oznakowanie intensywności emisji gazów cieplarnianych produktów przemysłowych zwiększy zaufanie konsumentów i nabywców do produktów niskoemisyjnych, wspierając zatrudnienie wykwalifikowanych pracowników w sektorze usług weryfikacji, testowania i certyfikacji. Nagradzając innowacje, pomoże ono w utrzymaniu wysokiej jakości miejsc pracy w przemyśle oraz we wspieraniu podnoszenia i zmiany kwalifikacji w łańcuchach dostaw na potrzeby produkcji.

Zwiększony popyt w UE pomoże zachować i stworzyć wysokiej jakości miejsca pracy w regionach produkcyjnych przechodzących na przemysł niskoemisyjny. Przyczyni się on również do poprawy spójności regionalnej przez wspieranie reindustrializacji na dotkniętych obszarach, przy jednoczesnym ograniczeniu kosztów dostosowania dla pracowników dzięki stabilnym perspektywom produkcji.

Wysokiej jakości inwestycje zagraniczne i partnerstwa stworzą nowe możliwości zatrudnienia, w szczególności w zaawansowanych sektorach produkcyjnych i segmentach intensywnie korzystających z badań naukowych. Wzmocnią one również współpracę między przedsiębiorstwami z UE i spoza UE, promując szkolenia pracowników i wymianę umiejętności.

. Większa przejrzystość i narzędzia cyfrowe zwiększą zaufanie obywateli i ich udział w lokalnych projektach przemysłowych.

Zwiększona działalność przemysłowa w istniejących obiektach przyczyni się do stworzenia stabilnego zatrudnienia i wzmocnienia lokalnych łańcuchów dostaw, przy jednoczesnym zminimalizowaniu zakłóceń społecznych przez wykorzystanie terenów zdegradowanych oraz skorzystanie z istniejących umiejętności siły roboczej.

Tworzenie klastrów przemysłowych będzie wspierać konwergencję regionalną i odporność.

Wpływ na środowisko

Wiarygodne i porównywalne ramy etykietowania będą zachęcać do redukcji emisji gazów cieplarnianych we wszystkich przemysłowych łańcuchach wartości. Ramy te będą zachęcać do ciągłego ulepszania projektowania produktów, wykorzystania materiałów i efektywności energetycznej, co pomoże przemysłowi w osiągnięciu celu neutralności klimatycznej.

Dzięki wprowadzeniu wymogów dotyczących niskoemisyjności większe upowszechnienie produktów niskoemisyjnych przyczyni się do znacznej redukcji emisji w sektorach budownictwa i transportu. To podejście oparte na popycie uzupełnia innowacje po stronie podaży, przyspieszając ogólną dekarbonizację gospodarki europejskiej.

Krótsze i bardziej przewidywalne procesy wydawania pozwoleń przyspieszą wdrażanie technologii niskoemisyjnych i modernizację środowiskową, umożliwiając wcześniejsze redukcje emisji i przyczyniając się do osiągnięcia pośrednich celów klimatycznych UE.

Dzięki skoncentrowaniu nowych projektów na obszarach przemysłowych przedmiotowy środek promuje efektywne wykorzystanie energii i zasobów naturalnych oraz umożliwia funkcjonowanie wspólnej infrastruktury wychwytywania CO₂, energii ze źródeł odnawialnych i recyklingu odpadów. Podejście to dostosowuje wzrost przemysłowy do zasad ochrony środowiska i gospodarki o obiegu zamkniętym.

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Liczba przyznanych certyfikatów oznakowania dotyczącego niskoemisyjności dla odpowiednich produktów przemysłowych będzie mierzyć postępy w tworzeniu wiarygodnych i przejrzystych ram, które umożliwią producentom różnicowanie ich produktów w zależności od efektywności pod względem emisji dwutlenku węgla. Wskaże ona postępy UE w zapewnianiu widoczności, weryfikowalności i porównywalności niskoemisyjnych produktów przemysłowych na rynku, wzmacniając tym samym ich konkurencyjność i tworzenie wartości.

Udział produkcji unijnej i niskoemisyjnej w konsumpcji odnośnych produktów w UE odzwierciedli udział czystych i wyprodukowanych w UE materiałów w ogólnym popycie w UE. Wskazuje on, czy środki po stronie popytu, takie jak zamówienia publiczne, zachęty inwestycyjne i kryteria dotyczące zawartości pochodzącej z UE, skutecznie stymulują upowszechnianie produktów niskoemisyjnych i wytwarzanych w Europie. Rosnący udział będzie świadczył o pojawieniu się silnych rynków pionierskich UE dla ekologicznych towarów przemysłowych i będzie wskazywał na zmniejszenie zależności od przywozu wysokoemisyjnego.

Liczba wspólnych przedsięwzięć w odpowiednich sektorach, które tworzą europejską wartość dodaną, innowacje i odporność przemysłową, będzie miernikiem poziomu wysokiej jakości partnerstw przemysłowych między podmiotami z UE i spoza UE przyczyniających się do transferu technologii, innowacji i bezpiecznych łańcuchów dostaw. Wskaźnik ten odzwierciedla sukces Aktu w sprawie

przyspieszenia rozwoju przemysłu w przyciąganiu zrównoważonych, „wysokiej jakości” inwestycji zagranicznych i promowaniu współpracy, która wzmacnia bazę przemysłową UE. Wzrost liczby takich przedsięwzięć wskazuje na bardziej odporny i innowacyjny ekosystem przemysłowy, który zachowuje większą wartość w Europie.

Średni czas wydawania pozwoleń na projekty dekarbonizacji przemysłu pozwoli śledzić efektywność procedur administracyjnych we wszystkich państwach członkowskich. Stanowi on miernik tego, jak długo właściwe organy zajmują się rozpatrywaniem i zatwierdzaniem wniosków dotyczących projektów dekarbonizacji przemysłu, w tym połączeń sieciowych i połączeń czystej energii. Skrócenie średniego czasu wydawania pozwoleń pokaże, że środki w zakresie usprawnienia, koordynacji i cyfryzacji wprowadzone w ramach Aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu skutecznie przyspieszają inwestycje i zmniejszają bariery biurokratyczne dla przedsiębiorstw.

Liczba przemysłowych ostatecznych decyzji inwestycyjnych (ODI) zrealizowanych w odpowiednich gałęziach przemysłu posłuży jako bezpośredni wskaźnik dynamiki inwestycji i zaufania przedsiębiorstw do transformacji przemysłowej UE. Odzwierciedla ona zakres, w jakim przedsiębiorstwa przeznaczają kapitał na nowe lub zmodernizowane projekty dekarbonizacji, w szczególności na istniejących obszarach przemysłowych i w istniejących klastrach. Rosnąca liczba zrealizowanych ODI wskaże, że ramy ustanowione na mocy Aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu przekładają się na konkretne projekty, wspierając tworzenie miejsc pracy, regionalną reindustrializację i szybsze wdrażanie czystych technologii w całej Europie.

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁶⁹

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Niniejszy wniosek stanowi odpowiedź na pilną potrzebę przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu i wzmocnienia konkurencyjności produkcji w Europie w kontekście globalnej konkurencji technologicznej i rosnących potrzeb inwestycyjnych. Inicjatywa ta ma na celu usunięcie barier, które spowalniają inwestycje w niskoemisyjną i odporną produkcję przemysłową, oraz zapewnienie integralności jednolitego rynku w procesie transformacji w kierunku neutralności klimatycznej.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną*

⁶⁹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*)

Wyzwania związane z dekarbonizacją przemysłu i odpornością wykraczają poza granice krajowe. Rozbieżne definicje produktów niskoemisyjnych, nieskoordynowane środki po stronie popytu i niespójne procedury wydawania pozwoleń grożą fragmentacją jednolitego rynku i osłabieniem europejskiej bazy przemysłowej. Jedynie skoordynowane działania na szczeblu UE mogą zagwarantować równe warunki działania, zapobiec przekierowywaniu inwestycji oraz zapewnić wzajemne wzmocnienie polityki klimatycznej i przemysłowej. Niniejsze rozporządzenie funkcjonuje na podstawie art. 114 TFUE w celu utrzymania funkcjonowania jednolitego rynku oraz, w stosownych przypadkach, na podstawie art. 207 TFUE w celu zapewnienia spójności środków związanych z inwestycjami zagranicznymi.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

Interwencja UE przyniesie trwałe korzyści dzięki korzyściom skali, niższym kosztom transakcji oraz większej pewności prawa dla inwestorów i organów. Zwiększy ona zdolność Europy do wytwarzania produktów niskoemisyjnych, przyciągnie zrównoważone inwestycje i przyspieszy wdrażanie projektów. Zharmonizowane kryteria, wspólne narzędzia cyfrowe i spójne zasady wydawania pozwoleń zmniejszą obciążenie administracyjne, a jednocześnie zapewnią jednolite warunki rynkowe we wszystkich państwach członkowskich.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Doświadczenia związane z aktem w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie, aktem w sprawie surowców krytycznych i rozporządzeniem w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów pokazują, że ukierunkowane instrumenty jednolitego rynku łączące wspólne definicje, zachęty po stronie popytu i uproszczenie administracyjne zapewniają wymierne przyspieszenie inwestycji. Precedensy te świadczą o skuteczności jasnych ram regulacyjnych i zorganizowanej koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi. W Akcie w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu wykorzystano te wnioski w szczególności w odniesieniu do sektorów energochłonnych i produkcji czystych technologii energetycznych oraz części pojazdu, zapewniając spójność z istniejącymi instrumentami i unikając nakładania się przepisów.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027 i będzie wdrażany za pośrednictwem istniejących programów unijnych. Przewiduje się synergie z Funduszem Innowacyjnym, InvestEU, programem „Horyzont Europa”, instrumentem „Łącząc Europę” – Energia, funduszami polityki spójności oraz Instrumentem Wsparcia Technicznego. Inicjatywa ta uzupełnia Pakt dla czystego przemysłu, europejski akt w sprawie surowców krytycznych i Europejski Fundusz Konkurencyjności, nie tworząc nowych pul środków ani zobowiązań finansowych wykraczających poza istniejące zasoby.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Niniejsza inicjatywa będzie w całości finansowana w drodze przegrupowań środków z programów. Bez uszczerbku dla wyniku negocjacji w sprawie kolejnych WRF środki przewidziane na okres od 2028 r. mają charakter wyłącznie orientacyjny.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

☐ Ograniczony czas trwania

- ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

Niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie w 2027 r. i będzie nadal stosowane po 2030 r., a co pięć lat będzie poddawane przeglądowi w celu oceny postępów i dostosowania do unijnych celów w zakresie klimatu i bezpieczeństwa gospodarczego.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- ☐ przez agencje wykonawcze

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☐ Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- ☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- ☐ organom prawa publicznego
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- ☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków

finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Niniejsze zestawienie obejmuje wydatki na personel. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków. Komisja będzie oceniać rezultat, wyniki i skutki niniejszego wniosku co trzy lata od daty rozpoczęcia jego stosowania. Ocena będzie obejmować wkład niniejszego rozporządzenia w funkcjonowanie jednolitego rynku, w tym w osiąganie celów określonych w art. 1, w szczególności w zakresie odporności, bezpieczeństwa gospodarczego i dekarbonizacji produkcji przemysłowej.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*

Tryb zarządzania w odniesieniu do niniejszej inicjatywy to zarządzanie bezpośrednie przez Komisję. Jest to najwłaściwsze podejście, biorąc pod uwagę ograniczony zakres wydatków Unii, który ogranicza się do standardowych kosztów administracyjnych i związanych z monitorowaniem. Stosowanie ustalonych procedur wewnętrznych zapewnia skuteczne i efektywne kontrole, niskie poziomy błędów, szybkie przetwarzanie transakcji i minimalne koszty kontroli.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Ogólnie rzecz biorąc, niniejsza inicjatywa wymaga poniesienia wydatków na personel. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

Większość aspektów niniejszej inicjatywy opiera się na ustalonych procedurach współpracy z zainteresowanymi stronami, na przykład za pośrednictwem Forum Przemysłowego i wdrażania obowiązków w zakresie monitorowania. Głównym ryzykiem operacyjnym są niewystarczające zdolności administracyjne, które umożliwiłyby wdrożenie planów prac i działań monitorujących przewidzianych w rozporządzeniu.

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy sprawozdanie z oceny skutków, które zawiera analizę stanowiącą podstawę wybranego podejścia politycznego. Podczas przygotowywania niniejszej inicjatywy wykorzystano również konsultacje publiczne, a także ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami z branży, państwami członkowskimi i stowarzyszeniami branżowymi, które zapewniły gromadzenie odpowiednich danych, informacji i informacji zwrotnych. Niemniej jednak w trakcie wdrażania nadal mogą wystąpić niezamierzone konsekwencje lub nieprzewidziane skutki. Będą one określane w ramach procedur monitorowania określonych w niniejszym rozporządzeniu, co umożliwi Komisji zajęcie się nimi w odpowiedni i terminowy sposób.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędów (przy płatności i przy zamykaniu)*

Niniejsza inicjatywa wiąże się z ograniczonymi wydatkami administracyjnymi. Zastosowanie mają standardowe procedury Komisji w zakresie kontroli. Ponieważ

nie tworzy się programów finansowania ani wielopoziomowych mechanizmów wdrażania, działania kontrolne pozostają proste i opłacalne.

Kontrole przeprowadza się w całości w ramach zarządzania bezpośredniego, z wykorzystaniem standardowych audytów *ex post* w ramach kontroli wewnętrznej Komisji. Zapewnia to odpowiednią równowagę między działaniami kontrolnymi a ograniczoną wartością zarządzanych funduszy.

Biorąc pod uwagę uproszczoną strukturę i brak operacji finansowych wysokiego ryzyka, oczekiwany poziom błędu w chwili dokonywania płatności i w chwili zamknięcia jest niski i zdecydowanie poniżej progu istotności. System kontroli zapewnia zatem wysoki poziom pewności przy proporcjonalnych kosztach.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

W ramach niniejszej inicjatywy nie ustanawia się programów finansowania ani systemów wsparcia finansowego. Opiera się ona zatem na istniejących ramach kontroli wewnętrznej Komisji i strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych. Zastosowanie mają standardowe środki z zakresu zapobiegania i wykrywania, w tym kontrole wewnętrzne oparte na analizie ryzyka, podział obowiązków i ustalony obieg zadań w odniesieniu do wydatków administracyjnych.

Komisja zapewni wprowadzenie odpowiednich środków, tak aby przy realizacji zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia interesy finansowe

Podobnie jak w przypadku wszystkich działań zarządzanych przez Komisję Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratura Europejska (EPPO) mogą wykonywać swoje uprawnienia zgodnie ze swoimi odpowiednimi podstawami prawnymi w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych, korupcji lub innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe UE. Europejski Trybunał Obrachunkowy zachowuje swoje standardowe uprawnienia kontrolne w odniesieniu do wydatków Komisji.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ⁷⁰	państw EFTA ⁷¹	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ⁷²	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
1	03 02 01 02	Zróżn.	Tak	Nie	Nie	Nie
7	20 01 02 01	Niezeróżn.	Nie	Nie	Nie	Nie

Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	Nie dotyczy					

⁷⁰ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁷¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁷² Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

Dział wieloletnich ram finansowych	1	„Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa”
---	---	---

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dyrekcja Generalna: GROW			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021– 2027	OGÓŁEM WRF 2028– 2034 ⁷³
			2024	2025	2026	2027		
Środki operacyjne								
03 02 01 02	Środki na zobowiązania	(1a)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Środki na płatności	(2a)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
OGÓŁEM środki dla DG GROW	Środki na zobowiązania	=1a+1b	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Środki na płatności	=2a+2b	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dyrekcja Generalna: GROW			Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2028–2034 ⁷⁴
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Środki operacyjne										
03 02 01 02	Środki na	(1a)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

⁷³ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

⁷⁴ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

	zobowiązania									
	Środki na płatności	(2a)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
OGÓŁEM środki dla DG GROW	Środki na zobowiązania	=1a+1b	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Środki na płatności	=2a+2b	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021–2027	OGÓŁEM WRF 2028–2034⁷⁵
			2024	2025	2026	2027		
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2028–2034⁷⁶
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	

⁷⁵ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

⁷⁶ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

OGÓŁEM środki operacyjne (w tym wkład na rzecz agencji zdecentralizowanej)	Środki na zobowiązania	(4)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Środki na płatności	(5)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Środki na płatności	=5+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027	OGÓŁEM WRF 2028– 2034 ⁷⁷
• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

⁷⁷ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

			Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034 ⁷⁸
• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Środki na płatności	(5)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Środki na płatności	=5+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	---	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dyrekcja Generalna: GROW		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027	OGÓŁEM WRF 2028– 2034 ⁷⁹
• Zasoby ludzkie		0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM DG GROW	Środki	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148

⁷⁸ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

⁷⁹ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027	OGÓŁEM WRF 2028– 2034⁸⁰
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7	Środki na zobowiązania	0,000	0,000	0,000	1,204	1,204	8,288
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,000	0,000	0,000	1,204	1,204	8,288

Dział wieloletnich ram finansowych	7
---	----------

„Wydatki administracyjne” [1]

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dyrekcja Generalna: GROW		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034⁸¹
• Zasoby ludzkie		1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM DG GROW	Środki	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148

⁸⁰ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

⁸¹ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148
--	---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034⁸²
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7	Środki zobowiązania	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	8,288
wieloletnich ram finansowych	Środki płatności	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	8,288

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ⁸³	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity

⁸² Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

⁸³ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁸⁴																	
- Produkt																	
- Produkt																	
- Produkt																	
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																	
- Produkt																	
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0
OGÓŁEM			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0

Określić cele i produkty			Rok		Rok		Rok		Rok		Rok		Rok		Rok		OGÓŁEM 2028–2034 ⁸⁵		PO ROKU		SUMA	
↓			2028		2029		2030		2031		2032		2033		2034				2034		OGÓŁEM	
	PRODUKT																					
	Rodzaj	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1																						
- Produkt																	0	0,00			0	0,00
- Produkt																	0	0,00			0	0,00
- Produkt																	0	0,00			0	0,00
Cel szczegółowy nr 1 – suma			0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00

⁸⁴ Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

⁸⁵ Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

częstkowa				0		0		0		0		0		0		0		0		0		0
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																						
- Produkt																	0	0,00			0	0,00
																		0			0	0
- Produkt																	0	0,00			0	0,00
																		0			0	0
- Produkt																	0	0,00			0	0,00
																		0			0	0
Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa			0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
OGÓŁEM			0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM 2021–2027	OGÓŁEM 2028–2034
	2024	2025	2026	2027		
DZIAŁ 7						
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częścikowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
Poza DZIAŁEM 7						
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częścikowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148

Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM 2028–2034	PO ROKU	SUMA CAŁKOWITA
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034		2034	
DZIAŁ 7										
Zasoby ludzkie	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148	0,000	8,148
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148	0,000	8,148
Poza DZIAŁEM 7										
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148	0,000	8,148

Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)											
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0	0	0	6	6	6	6	6	6	6	6
20 01 02 03 (w delegaturach UE)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)											
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali										
	- w delegaturach UE										
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM	0	0	0	6	6	6	6	6	6	6	6

Wszystkie dane liczbowe w powyższych tabelach mają charakter wyłącznie orientacyjny w oczekiwaniu na wynik negocjacji w sprawie WRF na lata 2028–2034, którego nie można z góry przewidzieć. Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte przez personel dyrekcji generalnej już przydzielony na zarządzanie tym działaniem lub przesunięty w ramach danych służb.

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

	Personel już pracujący w służbach Komisji	Personel dodatkowy*
--	--	----------------------------

		Finansowany z działu 7 lub ze środków „Badania naukowe”	Finansowany z linii BA	Finansowany z opłat
Stanowiska w planie zatrudnienia	6		Nie dotyczy	
Personel zewnętrzny (CA, SNE, INT)				

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Do wykonywania zadań określonych we wniosku dotyczącym rynków pionierskich i monitorowania BIZ potrzebny będzie dodatkowy personel (równowartość 6 EPC). 6 EPC zostanie przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej odpowiedzialnej za wdrażanie.
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021–2027	OGÓŁEM WRF 2028–2034
	2024	2025	2026	2027		
DZIAŁ 7						
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7						
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)
- ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF
- ☐ wymaga rewizji WRF

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 202 4	Rok 202 5	Rok 202 6	Rok 202 7	Rok 202 8	Rok 202 9	Rok 203 0	Rok 203 1	Rok 203 2	Rok 203 3	Rok 203 4	Ogół e m
Określić organ współfinansujący												
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem												

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne
 - ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁸⁶										
		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Artykuł ...												

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

Jeżeli inicjatywa oceniana jest jako nieposiadająca wymogów cyfrowych:

Uzasadnienie, czemu do wzmocnienia wdrażania danej polityki nie można wykorzystać środków cyfrowych i czemu nie ma zastosowania zasada domyślnej cyfrowości

Nie dotyczy

⁸⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

w przeciwnym wypadku:

Ogólny opis wymogów cyfrowych i powiązanych kategorii (dane, cyfryzacja i automatyzacja procesu, rozwiązania cyfrowe lub cyfrowe usługi publiczne)

Odniesienie do wymogu	Opis wymogu	Podmiot lub podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategorie
Art. 4	Udostępnienie pojedynczego punktu dostępu na szczeblu krajowym łączącego wszystkie odpowiednie organy publiczne w celu zapewnienia, aby procedury wydawania pozwoleń na produkcję przemysłową były przeprowadzane za pomocą w pełni cyfrowych środków.	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe Podmioty gospodarcze	Wydawanie pozwoleń	Dane Rozwiązanie cyfrowe Cyfrowe usługi publiczne Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 5	Zorganizowanie krajowych procedur wydawania pozwoleń, aby umożliwić utworzenie punktu kompleksowej obsługi w zakresie wydawania pozwoleń na projekty produkcji przemysłowej.	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe	Wydawanie pozwoleń	Dane Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 6	Stosowanie usprawnionych procesów administracyjnych i procesów wydawania pozwoleń, określonych w rozporządzeniu (UE) 2024/1735, rozszerzono na projekty dekarbonizacji sektorów energochłonnych.	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe	Wydawanie pozwoleń	Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 20	Monitorowanie i publikowanie światowej zdolności produkcji w nowych sektorach strategicznych.	Komisja Europejska	Monitorowanie	Dane
Art. 16	Zgłaszanie planowanych inwestycji bezpośrednich przez inwestorów zagranicznych.	Podmioty gospodarcze Państwa członkowskie	Powiadomienia	Dane
Art. 17	Procedura przeglądu i zatwierdzania uprzednich zgłoszeń planowanych inwestycji bezpośrednich.	Państwa członkowskie Komisja Europejska	Powiadomienia	Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 19–20	Monitorowanie zgodności inwestycji zagranicznych z przepisami	Właściwe organy krajowe Komisja Europejska	Przekazywanie informacji	Dane
Art. 22	Powiadomienie przez państwa członkowskie o wyznaczonych obszarach przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej, w tym	Państwa członkowskie Komisja	Powiadomienia	Dane

	o wymaganych ocenach.	Europejska		
Art. 24	Ustanowienie zagregowanego pozwolenia podstawowego, które zezwala na działalność przemysłową na wyznaczonych obszarach przyspieszonego rozwoju.	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe	Wydawanie pozwoleń	Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 37	Wykaz obszarów informacji istotnych dla obywateli i przedsiębiorstw korzystających z przysługujących im praw na rynku wewnętrznym, ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2018/1724, rozszerzono o informacje na temat procedur wydawania pozwoleń, skutecznie wykorzystując rozwiązania w ramach jednolitego portalu cyfrowego.	Komisja Europejska Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe Podmioty gospodarcze Obywatele	Wymiana informacji	Dane Cyfryzacja i automatyzacja procesów Cyfrowe usługi publiczne

4.2. Dane

Ogólny opis danych objętych zakresem inicjatywy

Rodzaj danych	Odniesienie wymogu/wymogów	do Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku)
Wnioski o udzielenie pozwolenia na projekty produkcji przemysłowej	Art. 4, art. 5	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia norm technicznych niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności krajowych pojedynczych punktów dostępu.
Dane dotyczące światowej zdolności produkcji w nowych sektorach strategicznych	Art. 20	Komisja dostarcza i publikuje zaktualizowane informacje na temat ostatniego roku, za który dostępne są dane dla każdego z powstających sektorów strategicznych.
Uprzednie zgłoszenie planowanych inwestycji przez inwestorów zagranicznych	Art. 16	Nie dotyczy
Sprawozdania na temat zgodności inwestycji zagranicznych z przepisami	Art. 19–20	Nie dotyczy
Powiadomienie o wyznaczonych obszarach przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej	Art. 22	Nie dotyczy

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych

Wyjaśnienie, w jaki sposób wymogi te są zgodne z europejską strategią w zakresie danych.

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza jest zgodna z wykorzystywaniem danych będących w posiadaniu podmiotów prywatnych przez organy rządowe (między przedsiębiorstwami a administracją publiczną – B2G) w celu zapewnienia podejmowania decyzji politycznych opartych na dowodach. Cyfrowy system wydawania pozwoleń projektuje się w taki sposób,

aby zapewnić interoperacyjność i zautomatyzowaną wymianę danych między właściwymi organami, ponowne wykorzystywanie danych i dokumentów będących już w posiadaniu organów publicznych, wysoki poziom cyberbezpieczeństwa i integralności informacji, a także przejrzystość i rozliczalność w procedurze wydawania pozwoleń.

Powiązanie z zasadą jednorazowości

Wyjaśnienie, w jaki sposób uwzględniono zasadę jednorazowości i w jaki sposób zbadano możliwość ponownego wykorzystania istniejących danych.

Zapewniono ponowne wykorzystywanie danych będących już w posiadaniu organów publicznych. Procedury wydawania pozwoleń dodano do zakresu jednolitego portalu cyfrowego i systemu technicznego opartego na zasadzie jednorazowości. W tym przypadku przestrzegana jest zasada jednorazowości, aby zminimalizować obciążenie administracyjne podmiotów działających na jednolitym rynku. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają ochronę poufnych informacji handlowych.

Wyjaśnienie, w jaki sposób nowo utworzone dane są możliwe do znalezienia, dostępne, interoperacyjne i nadające się do ponownego wykorzystania oraz spełniają normy wysokiej jakości.

Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy, normy techniczne i procedury niezbędne do zapewnienia interoperacyjności, bezpieczeństwa i skutecznego funkcjonowania cyfrowych systemów wydawania pozwoleń.

Przepływ danych

Ogólny opis przepływu danych

Rodzaj danych	Odniesienia do wymogów	Podmiot dostarczający dane	Podmiot otrzymujący dane	Czynnik uruchamiający wymianę danych	Częstotliwość (jeżeli dotyczy)
Wnioski o udzielenie pozwolenia	Art. 4	Podmiot gospodarczy	Właściwy organ krajowy	Wymagane w przypadku wniosków o udzielenie pozwolenia.	Nie dotyczy
Uprzednie zgłoszenie planowanych inwestycji przez inwestorów zagranicznych	Art. 16	Podmiot gospodarczy	Właściwy organ krajowy	Zamiar realizacji inwestycji	Nie dotyczy
Sprawozdania na temat zgodności inwestycji zagranicznych z przepisami	Art. 19–20	Właściwy organ krajowy	Komisja Europejska	Na wniosek	Nie dotyczy
Decyzja w sprawie wyznaczonych obszarów	Art. 22	Państwo członkowskie	Komisja Europejska	Podjęta decyzja	Nie dotyczy

przyspieszonego rozwoju produkcji przemysłowej					
--	--	--	--	--	--

4.3. Rozwiązania cyfrowe

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego podać odniesienie do dotyczących go wymogów cyfrowych, opis wymaganej funkcjonalności rozwiązania cyfrowego, organ, który będzie za nie odpowiedzialny, oraz inne istotne aspekty, takie jak możliwość ponownego użycia i dostępność. Ponadto należy wyjaśnić, czy rozwiązanie cyfrowe ma na celu wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji.

Rozwiązania cyfrowe	Odniesienia do wymogów	Podstawowa wymagana funkcjonalność	Organ odpowiedzialny	W jaki sposób jest zapewniana dostępność?	W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego wykorzystania?	Wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji (stosownie do przypadku)
Cyfrowy system wydawania pozwoleń	Art. 4	Procedury wydawania pozwoleń na produkcję przemysłową przeprowadza się za pomocą w pełni cyfrowych środków. System zapewnia pojedynczy interfejs użytkownika umożliwiający interakcję z odpowiednimi usługami publicznymi. Cyfrowy system wydawania pozwoleń umożliwia elektroniczne składanie wniosków, śledzenie i podejmowanie decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia.	Państwa członkowskie Właściwe organy krajowe	Cyfrowy system wydawania pozwoleń umożliwia elektroniczne składanie wniosków, śledzenie i podejmowanie decyzji w odniesieniu do wniosków o udzielenie pozwolenia oraz jest zaprojektowany w sposób zapewniający przyjazność dla użytkownika i dostępność dla wszystkich wnioskodawców, w tym osób z niepełnosprawnościami.	Cyfrowy system wydawania pozwoleń umożliwia elektroniczne składanie wniosków, śledzenie i podejmowanie decyzji w odniesieniu do wniosków o udzielenie pozwolenia oraz jest zaprojektowany w taki sposób, aby zapewnić ponowne wykorzystanie danych i dokumentów będących już w posiadaniu organów publicznych.	//

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego wyjaśnienie, w jaki sposób to rozwiązanie cyfrowe spełnia wymogi mających zastosowanie polityk cyfrowych i aktów ustawodawczych

Cyfrowy system wydawania pozwoleń

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie)	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
<i>Akt w sprawie sztucznej inteligencji</i>	Nie dotyczy
<i>Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa</i>	Krajowy cyfrowy system wydawania pozwoleń projektuje się w taki sposób, aby zapewnić wysoki poziom ochrony danych, cyberbezpieczeństwa i integralności informacji.
<i>eIDAS</i>	//
<i>Jednolity portal cyfrowy oraz IMI</i>	Zmienia się rozporządzenie w sprawie jednolitego portalu cyfrowego w celu uwzględnienia w jego zakresie informacji na temat procedur wydawania pozwoleń na projekty produkcji przemysłowej oraz procedur związanych z projektami produkcji przemysłowej.
<i>Inne</i>	System techniczny oparty na zasadzie jednorazowości

4.4. Ocena interoperacyjności

Ogólny opis cyfrowych usług publicznych, na które te wymogi mają wpływ

Cyfrowa usługa publiczna lub kategoria cyfrowych usług publicznych	Opis	Odniesienia do wymogów	Rozwiązania w zakresie Interoperacyjnej Europy (NIE MA ZASTOSOWANIA)	Inne rozwiązania w zakresie interoperacyjności
Cyfrowy system wydawania pozwoleń Kategoria cyfrowych usług publicznych zgodnie z COFOG 04.7.4	Państwa członkowskie zapewniają krajowy cyfrowy system wydawania pozwoleń łączący wszystkie odpowiednie organy publiczne w celu zapewnienia, aby procedury wydawania pozwoleń na produkcję przemysłową były przeprowadzane za pomocą w pełni cyfrowych środków.	Art. 4	//	System techniczny oparty na zasadzie jednorazowości

Ocena wpływu wymogów na interoperacyjność transgraniczną

Cyfrowa usługa publiczna #1: Cyfrowy system wydawania pozwoleń

Ocena	Środki	Potencjalne utrzymujące się bariery (jeśli dotyczy)
Środki organizacyjne na rzecz sprawnego transgranicznego świadczenia cyfrowych usług publicznych.	Państwa członkowskie są odpowiedzialne za opracowanie, obsługę, konserwację, bezpieczeństwo swoich cyfrowych systemów wydawania pozwoleń i nadzór nad tymi systemami. Przy wdrażaniu cyfrowych systemów wydawania pozwoleń należy w miarę możliwości korzystać z istniejącej unijnej infrastruktury cyfrowej, katalogów i elementów składowych, w tym tych opracowanych w ramach systemu technicznego	Konieczne mogą być dodatkowe środki organizacyjne na szczeblu krajowym w celu zapewnienia odpowiedniego zaangażowania właściwych organów odpowiedzialnych za

	opartego na zasadzie jednorazowości i aktów wykonawczych do niego. Sprzyjałoby to komplementarności, interoperacyjności i efektywnemu wykorzystaniu zasobów publicznych, przy jednoczesnym unikaniu powielania istniejących rozwiązań cyfrowych.	indywidualne pozwolenia.
Środki podjęte w celu zapewnienia wspólnego zrozumienia danych.	Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy, normy techniczne i procedury niezbędne do zapewnienia interoperacyjności, bezpieczeństwa i skutecznego funkcjonowania cyfrowych systemów wydawania pozwoleń. Procedury wydawania pozwoleń dodano do zakresu jednolitego portalu cyfrowego i systemu technicznego opartego na zasadzie jednorazowości.	
Stosowanie wspólnie uzgodnionych otwartych specyfikacji i norm technicznych.	Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy, normy techniczne i procedury niezbędne do zapewnienia interoperacyjności, bezpieczeństwa i skutecznego funkcjonowania cyfrowych systemów wydawania pozwoleń.	

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Proszę wypełnić poniższą tabelę dla każdego środka wspierającego wdrażanie cyfrowe

Opis środka	Odniesienia do wymogów	Rola Komisji (jeśli dotyczy)	Zaangażowane podmioty (jeśli dotyczy)	Harmonogram (jeśli dotyczy)
Akty wykonawcze	Art. 4, 13 i 31	Akty wykonawcze	Komisja Europejska	